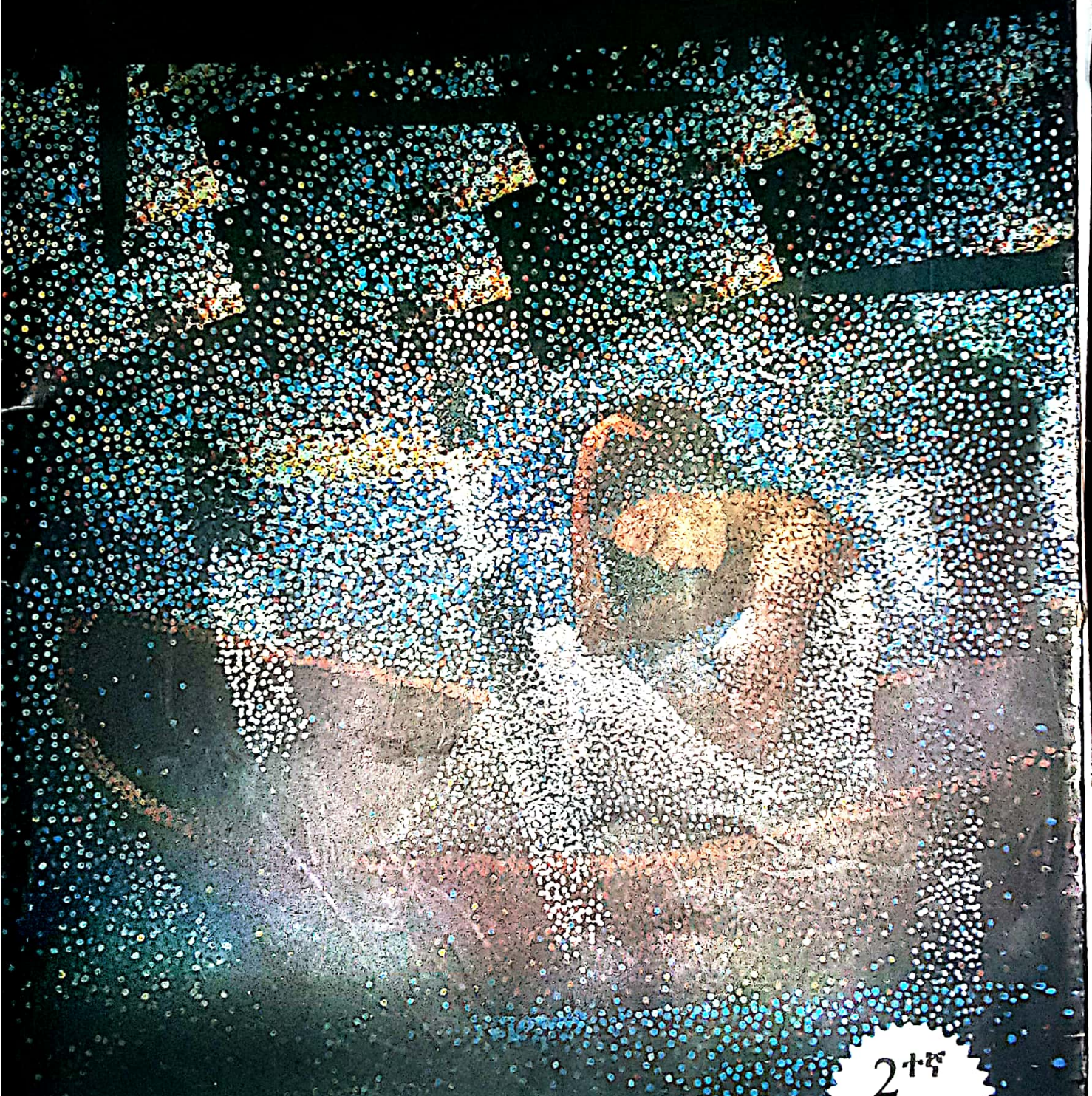

ርእስ የለውም

የግጥም ስብስብ

ኤልያስ ሸታኹን
ጸያጊሮ ዓ.ም

2ተኛ
ዕቅድ

ር ሕ ሰ ሦ ከ ዑ ም

የግጥም ስብስብ

-ከባዲራ ራዕፍ
መስካጭ ዳግል!
Elias Shitahon

15-5-14

“ርእሰ የለውም የግጥም ስብስብ”
በከፊልም ሆነ በሙሉ የማባዛት መብቱ የደራሲው ነው።
© All rights reserved
አየዢ ዓ.ም ኤልያስ ሸታኹን

የመጀመሪያ ዕትም ሚያዝያ አየዢ ዓ.ም
ሁለተኛ ዕትም ነሐሴ አየዢ ዓ.ም

የገጣሚው አድራሻ

ስልክ - 0942174200
Email - eliasshitahunhana@gmail.com
Facebook - ኤልያስ ሸታኹን/ Elias Shitahun
Telegram - Elias2127/ 0942174200

የኹለተኛ ዕትም አርትዖት - ማርታ ኃ.

የሸፋን ሥዕል - አዲስ አፈወርቅ

የሸፋንና የውስጥ ገጽ ቅንብር - ሙሉቀን አሥራት -
0913450005/ mlknasrt@yahoo.com

“ርእስ የለውም”

ኢ-መዋቲ ግጥሞች

ሥነ-ግጥም ተራ መደዳውን ቋንቋ ወደ ኃይለኛ የስሜት አቅም አሻግሮ ትርጉም እና ሃቅ የተሸከመውን ስሜት በዘመን ሰሌዳ ላይ ማኖር ነው። ግጥሞችን ኢ-መዋቲ የሚያደርጋቸው ከስሜታዊው የአእምሮ ክፍል ጋር ገጣሚው የሚከውነው ዳንስ ነው። ገጣሚው ከቃልና እና ስሜት ጋር ሲወዘወዝ፤ ሲያረጋግጥ፤ ሲወድቅ እና ሲነሳ ማየት ለተደራሲ ዓይን እና ቀልብ ሰርክ ውብ አዲስ ነው። አሊያም አንዳንዶች በእንቅስቃሴው በመቅናት “ቋንቋ አቀፈችው እኮ ዕዩት ታድሎ” ለማለት፤ “እንዴት ይኸ ምስጢር ታየው እንዴት ተገለጠለት?” እያሉ በአንክሮ በተደም ቃል አወራወፍን፤ ምስጢር አነጋገሩን ሲወዱ በዘመን ትከሻ ላይ ቂብ ያሉ ግጥሞች ይፈጠራሉ። እናም ጥቂቶች ግጥምን የሚያከብሩ (ከገጣሚነት በላይ) የገጣሚውን ጥርጣሬ እና ጉጉት ለማየት፤ የግጥሙን እውነትን የማጋለጥ እና ሐቅን የመፈለግ ልክ እና ገጣሚው እውነትን በማግኘቱ የሚያገኘውን ሀሴት እና እርካታ ለመለከት ሲሉ ግጥሙን ሲያጠኑ የማይሞቱ ግጥሞች፤ ዘመን የሚሸገሩ ገጣሚያን ይፈጠራሉ። ስለዚህ እንደኔ እምነት ጽሑፉን ጥሩ የሚያስብለው ገጣሚው ሁለቱንም አእምሮዎች (ስሜታዊ እና ምክንያታዊ) በአንድ ጊዜ የማናገር እና የማነቃነቅ ችሎታ ሲኖረው ነው። እናም ኤልያስ ያለመርሳት በማስታወስ በችካል ስንጉ ራስ አልባ ኑሯችንን ከነ እድፋ ርእስ የለውም ብሎ ይዘ መጥቷልና በዚህች ስብስብ፤ የፈጣሪዬን ስም ጠርቼ የአንባቢን መዳፍ መትቼ ኢ-መዋቲ ገጣሚ መጠልን እላለሁ!

Scanned with CamScanner

“ንፁህ ስላልሆነ፤ ብሸቀት ስለበዛው

እውቀት ቀባብቶ ነው የስሕተቱን አመድ፤ ምሁር የሚያወዛው”

የገጣሚው ግጥሞች፤ መስከሪ አማኝነት የተላበሱ፤ ከቀን ብርሃን ጫጫታ ይልቅ የሌሊት አርዋ ግርማ የገዛቸው፤ ወቅታዊ ሸንቋጭ ቆንጣጭነት ያላቸው በአንደኛ መደብ ተኩለው እንደ ጥቁር ሰው ጥርስ ያማሩ፤ ሲሰኛኙ የጠበቁ፤ ሲነበቡ የሚደንቁ፤ ሲደመጡ የሚረቁ፤ ውብ የስንኝ ውቅር ያላቸው፤ ኅሊናን በሌላ ኅሊና የሚመረምሩ ሲሻቸው ዘለግ እና ወገግ አንዳንዴም ሰብሰብ እና ፈገግ ያሉ ርእስ አልባ ናቸው። አሁን ምን ይሉታል የልብን ተናግሮ በቅንፍ መሰለኝ እያሉ በቃላት መጫወትን? አሁን በምን ይዳኛል የመሬትን አዳፋ፤ ሰንካላ ኑሮ በሙሉ ዘክዝክ “ማነህ አንተ ዓለሙን የምትዳኝ? ላለመባል “እኔ አደፍኩ ረከስኩ” ማለትን...

በቤተ መቅደሱ ፣ መከረኛው ልቤ ፣ አንቺን እያጠነ፣

አንቺን ተማጠነ።

የማፍቀር ድግምቴ ፣ ነፍሴ ቢያጠናልሽ፤

አንቺዬ... ከደጅ የምጠናሽ ፣ ደጅ የምጠናልሽ፤

አንቺን እንድትሰጩኝ አንቺኑ ምለምን፤ ቆሜ ተንበርክኬም፤

ተቸገርኩ ዓለሜ... ሁለት ሆነሽብኝ ፣ ጸሎቴም አምላኬም።

ሊቁ ጸ.ገ.መ. እንደሚለን “መቸም ኪነጥበብ ሁሉ ንጥር የሕይወት አካል ነውና” ገጣሚው በመዋዕለ ዘመኑ ሁሉ ያየ፤ የሰማውን፤ የተማረ የሆነውን ሲከትብ ሲጽፍ ሲያሸምነሙን ሲያሳድግ ከርሞ ለአቅመ ትዳር የበቁ ግጥሞችን ሊደር ነው፤ ኤልያስ ባንዴ የሚደራቸው ሰስት አይነት ልጆች አሉት (Narrative, Dramatic እና Lyrical) ሰስቱን አይነት ያውቅበታል ያምርበታል እና እርሱ እንደጻፋቸው በጠረፍቸው የሚለዩ መሆናቸው ደግሞ አንድም ሰስትም ኤልያስ ሚያስብል ነው።

ሙዚቃዊ ፊደል

ሥነ ግጥምን ሙዚቃዊ ፊደል ለማለት ከደፈርን፤ አንባቢም በስንኝ ሙዚቃ ፍሰት ውስጥ ያለውን እሽክም ከናፈቀ፤ የሚነበብ ግጥም ምንድን ነው? ወደሚል ጥያቄ እንድናልፍ ይረዳናል። አንዳንድ ገጣሚዎች አሉን ለግጥምቻቸው በንፍሃት (እኛ በማለት) ሕይወትን የሚሰጡ። እንደ ጋሽ ጸጋዬ ገ/መድኅን፣ ኤፍሬም ስዩም፣ ደምሰው መርሻና ረድኤት ተረፈ ያሉ... ቃሎቻቸው በአፋቸው የሚጥሙ፤ ግጥምቻቸው እንደ ሙዚቃ እዝነ ልቡናን የሚደቁ። ይኸው ርእስ በሌላቸው በታተሙ የግጥም ስብስቦች እነሆ አዲስ ስም ለኢትዮጵያ ሥነ-ጽሑፍ ባለ ሙዚቃዊ ፊደል ገጣሚ፤ ኤልያስ ሽታኹን።

መነሻ

ቃለ ሕይወትን አቅንተው - ግጥምን መፅነስ ከጥንት (ፀርዕ) የሥነ - ግጥም ታሪክ ጀምሮ ያለ ነውና እንደዚህም በአገራችን ቅኔ ተረክ፤ ነጠቃ አንቱታን የሚያስገኝ የምስጉን ባለቅኔ አመል ነውና፤ ገጣሚው በግጥምቹ ሕዳግ እንደታመነው ከእጅ ጣት ቁጥር የሚበልጡ ግጥምቹ ከአውሮጳ፤ ከፐርሺያ እና ከኢትዮጵያ ገጣሚዎች ግጥም መነሻ የተወለዱ ናቸው (ኑረዲን ዲሳ፣ አሕመድ ጃም፣ ዑመር ኸያም፣ ጃላል አ-ዲን ሞሐመድ ባላኪ (ሩሚ)፣ ዶናልድ ጀስቲስ እና ሌሎችም) ኤልያስ ግጥምን በተራክበ ይቀበላትና በግብረ ተራክበው ወቅትም የእናትነቱን ሚና ወስዶ አዳዲስ ስንኞች ጸንሶ ግሩም ግጥምቸን ይወልዳል። ድንቅ ነው! እዚህ ጋር የገጣሚውን የግጥም ፍቅር እና የንባብ ልምድ ላወድስ ..

Scanned with CamScanner

ጀርመን አሜሪካዊው ባለቅኔ Henry Charles Bukowski "ኪነ-ጥበብ የምትለምድህ ስለተመኘኸት ሳይሆን እርሷ ስለፈቀደችህ፤

ስለወደድካት ሳይሆን ጨርቅህን ስለስጠላችሁ ነው።" ይላልና ይህ ገጣሚ (ኤልያስ ሸታኹን) ልጅነቱን የሰጣት ኪነ-ጥበብ ፈቅዳ፣ ወደዳርእስ በሌለው ኑሮ ኑሯችንን ፤ ራስ በሌለው ዘመን መልካችንን እንዲያሳይ በንባቡ ለግጥሞቹ በንፍሃት ሕይወትን እየሰጠ በጉሮሮ ሸክረት እዝን እየሞረደ ስሙን በታላቁ የኪነ-ጥበብ ካርታ ሊነቅስ ፤ ለእስ አልባ ሆኖ ያለ ስም መጠራትን ደፍሮ መጥቷል። ይህን መድፈር እንዴት ያለ ጽዳልነት እደሆነ ባለውቅም ፤ ስም የለኝም ብሎ ፤ ለእስ በሌለው ስብስብ ራስን ለመግለጥ መወሰን ከባድ እንደሆነ ግን ይገባኛል። በቃ! ... ገጣሚው ከባዱን መረጠ።

ሰላም ግቡ

ቶማስ አድማሱ

ማስታወሻ

፩

በየግጥሞቹ ላይ ጠብቀው ሲነበቡ የትርጉም ልዩነት ይፈጥራሉ ብዬ ያሰብኳቸው ቃላት ላይ በቅንፍ ወሰጥ የሞትመለከቱትን ይክን ("") ሥርዓተ ነጥብ ተጠቅሟል።

፪

በቀይ የተጻፉት ቃላት ከቅዱሳት መጻሕፍት የተወሰዱ ቀና ቅናት ነው። ይክ ቅናት በሌሎችም መሰል ጸሐፊዮች ላይ ቢለመዱ ሠናዴ ይመስላሉ። (በትሕትና)

፫

አዲስ ግጥም የጀመረባቸው ገጾች ላይ የግዕዝ ቁጥሮችን እንደ መለያ ተጠቅሟል።

መታሰቢያቱ

...ካንቺ...

መናፈቅ ትርጉም...
ተቀቅሎ ተቋልፎ፣ ቀን ጊዜን ማሳለፍ፣
የማፍቀር ትርጉም...
ተቀቅሎ ተቋልፎ፣ ከጊዜ ጋር ማለፍ።

(መሰለኝ)

እሠይ ሰሞ አገኝኩ፤

በሰው አፍ ተገኝኩ።

"እሱ" ... መባል ያዘ ፤ መከረኛው ሰሜ፤

መነከሰ ጀመርኩኝ ፤ ጨረሰኩኝ ተሰሜ።

ሰየመልሽ፤

መዘነልሽ፤

ሰፈሩልሽ፤

መተሩልሽ፤

መከሩልሽ፤

መከሩብሽ፤

"ከሴት ሴት ለይቶ ፣ አይመኝም ደሞ

ሌላ ሴት ያሰባል ፤ ካንቺ ጋር ተጋደሞ።"

ደሰሻል!

"ከአንድ ግጥሙ ፣ እንጋን አብልጦ አያደሽሞ፤

ካልመሸበት በቀር ፣ ካንቺ አያመሽሞ።"

ደሰሻል!

የኔ ዓለም ሐቅ ነው!

ትልቅ ውሸት ሳይኾን ፣ ቀንጣት ውሸት የለው።

የኔ ዓለም ሐቅ ነው!

አመልሽ አይደለ ፣ የኔን ብሽቀት ላንቺ ፣ እያደማመቁ?

የሚያመትን እኔን...

አንቺ እንደፈጠርሽው ፣ መኝ እነ'ሱ አወቁ።?

ባሎችሽ ይክበሩ!
 እመሰግናለሁ
 ትርጉሜን ለሰጠኝ፤ ላረክሰሽ በነፍሰ፤
 ንንበሰ።
 (እላለሁ)
 ባሎችሽ ይክበሩ!
 ወንድ ነኝ ባይ ሁላ፤ የመንሸው የሞታታሽ፤
 ሴት ሆነሽ እግኝቶ፤ ሚስት ላይ ለፊታሽ።
 እመሰግናለሁ!
 ባሎችሽ ይክበሩ!
 የትም እንዲሄዱ እንደን ለሰበሩ።
 እመሰግናለሁ!
 የበደሉሽ ሁሉ፤ ዐንባሽን የዘሩት፤
 እንደን ፈታን በለው፤ ባንድ ለታሰሩት።
 እንደን እንደመፍታት፤ መታሰር የታለ
 ሚዛን እየገኝሞ፤ እንደን የቀለለ
 ቀለለ።
 ለሰቃይ
 ዐልል በይ ።
 ወደሴን እድርሽው፤
 ወንድ ሲበቃሽ ነው፤ ባልን የታደልሽው።
 (እኔን የገኘሽው)
 በመከራ ቀለሞ፤ ሲቀደሽ ሣሥሉ
 እኔ ጋር ደረሰ፤ የልብሽ ሞሥሉ።
 ሥዐልሽ ወበቱ
 ዐንባ ነበር ቀለሞ፤ ሐዘን ነበር ሴቱ።
 ሥዐልሽ ሲደርቁት
 ለልብ የለበሰኝ፤ ለዐይን ራቁት፤
 ቀረብ የሉት ዐለት፤
 ለዐይን ብጫቁ፤ ለልብ ግን ጥለት።
 ባሎችሽ ይክበሩ!
 እንደን ለሰበሩ!

አንደዬ.....

ይዘሽ በወጣሁኝ ፤ በዚህ ደቅደቅ ሞሽት
 "ባሕር ያምራል" ፤ አትበይ ከኔ ልብ ሽሽት።
 የባሕር ዳር ወብት ፤ በሰሜትሽ ዐይተሽ
 ጨረር አታደንቁ ፤ ጨረቃን ረስተሽ፤
 ዐዲው... ልብ ብለሽ!
 ባሕር ለጨረቃ ፤ ደረቱን ገልብጦ፤
 የጨረቃ ጨረር ፤ በባሕር ተወጦ፤
 ሲግባቡ እያየሽ፤
 አንቺ ግን ሔዋኔ
 በርሃን ፍለጋ ፤ ጨለማ ላይ ቆየሽ።
 ባሕር ሞን ቢሰፋ ፤ ጨረቃ ሞላቸው
 ጨረቃስ ብትሞቅ ፤ አላደረቀቸው።
 የመዋዋስ ፍቅር ፤ ከልባቸው ጠፍቶ
 ሲሞላሉ ዐየሽ ፤ ጎደሏቸው ሰፍቶ።
 ተቃርኖ ተመልከቸዋል!
 ጨረቃ ወላድ ናት ፤ እናት ለበርሃን፤
 ባሕር ጨለማ ነው ፤ የብልጭታ መሀን።
 ተቃርኖ ተመልከቸዋል!
 ባሕር ሕይወት አለው ፤ ከሰው የረቀቀ፤
 ጨረቃ ግን በደን ፤ ከሕይወት የረቀቀ።
 የዋጠትን ዐየሽ...
 የሌላትን ሕይወት በበርሃን ቀዝፋ
 ጨረቃን ተመልከቸዋል ፤ ከባሕር ገዝፋ።
 የዋጠትን ዐየሽ...
 ሕይወትን ቢቀዝፍ ፤ ጨለማን ተዋርሶ፤

ዕድሜ ለጨረቃ...

ባሕርን ተመልከቶ ፣ እስከሰማይ ደርሶ።

የዋጡትን ዐየሽ

ሕይወት ከጨለማ ፣ ጨለማ ከሕይወት፣

በደን ከብርሃን ፣ ብርሃን ከበደን፣

ሲሰጣጡ ጊዜ

ትንሿ ጨረቃ ፣ ባሕር ስትከደን።

ደዜሽ የወጣሁት ፣ በዚህ ደቅደቅ ሞሽት

ባሕር የሞራል እትበይ ፣ ከኔ ልብ ሽሽት።

ጨረቃና ባሕር ፣ ሲግባቡ የለ ቃል፣

የአዳሜ ና ሌዋን ፣ ፍቅር በቃል የልቃል።

የዋጡትን ዐየሽ!

(ረመ ነሽጣ)

ዕድሜ ለጨረቃ...

ባሕርን ተመልከቶ ፣ ለሰከሰማይ ደርሶ።

የዋጡትን ዐየሽ

ሕይወት ከጨለማ ፣ ጨለማ ከሕይወት፣

በደን ከብርሃን ፣ ብርሃን ከበደን፣

ሲሰጣጡ ጊዜ

ትንሿ ጨረቃ ፣ ባሕር ስትከደን።

ደዜሽ የወጣሁት ፣ በዚህ ደቅደቅ ሞሽት

ባሕር የሞራል እትበይ ፣ ከኔ ልብ ሽሽት።

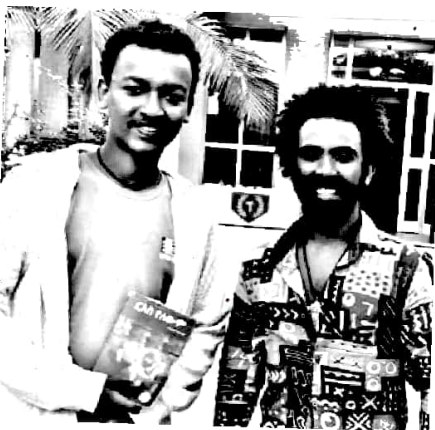
ጨረቃና ባሕር ፣ ሲግባቡ የለ ቃል፣

የአዳሜ ና ሌዋን ፣ ፍቅር በቃል የልቃል።

የዋጡትን ዐየሽ!

(ረመ ነሽጣ)

(ይሄ አሁን ወሽት ነው?)

እንደ ሰል የኖርከት ፡ ከንቱ እንደሆነ፤

ሰው የሞተተኛል ፡ ይህንንም ግጥም ፡ ወሽት ነው እያለ።

(ይሄ አሁን ወሽት ነው?)

በላምንት ዓሥር ቀን እኖርልሻለሁ፤

እንደ ሰተኝኪ እውጥልሻለሁ።

(ይሄ አሁን ወሽት ነው?)

እንደደበርደሽ በጋ ፡ እንደደሞቅሽ ክረምት፤

በኔ ቀን ቁጠራ ፡ ወራትን ከዓመት።

ቀዘማ ሲቀርብሽ

የደራርቱን ግጥም አነብልሻለሁ፤

(ይሄ አሁን ወሽት ነው?)

የዘርፌን መንዘማ እጋብዘሻለሁ፤

(ይሄ አሁን ወሽት ነው?)

ደስታ ሲቀራርብ

የሼህ አላመደን ፡ የባህል ገበጣ፤

የባሕሩ ቃኜን ፡ የመንግሥት ግልበጣ፤

አወራልሻለሁ

(ይሄ አሁን ወሽት ነው?)

የልደቱን ሲቀ፡

የመንጌን መዘቀ፡

የመሌን ዕቃቀ፡

የቢላደን ፎንቀ፡

አወራልሻለሁ።

(ይሄ አሁን ወሽት ነው?)

እግር እንዲደክም ፣ ባ'ፈር ተለውሼ፤
መኪና ሰጠሁሽ ፣ ከሚኒሊክ ገቢ ፣ ከተራክ ተወሼ።
ጸገር እቤት ይኹን ፣ እትወጪ ይዘሽው፤
ቴዎድሮስን እንኳ ፣ ሻሽ እያሳሰርሽው።
(ይሄ አሁን ወሽት ነው?)
እስቲ ተደበቁ ፣ ተሸሽገ ላመል፤
ሰሜት ያለው ሁሉ ፣ የኔ ናት አይበል።
ልደብቅሽ ብዬ ፣ ብፊልግ ከለላ፤
ዓለም ለመከለል ፣ ዓለም የለም ሌላ።
ጂንጥላሽን ልያዘ ፣ ለጥርሶሽ ለመልክሽ፤
አንቺ ሥትሥቁ...
ፀሐይ ወጣች ብሎ ፣ ሰው እንዲያመልክሽ።
ከቤትሽ ተመለሽ ፣ ከመሽ በኋላ እንዲትላቀቁ፤
ለካንሰ ዓለሜ...
መሽቷል የሚባለው ፣ አንቺ ስትጠልቁ።
(ይሄ አሁን ወሽት ነው?)

ነይ በይ አመሰግኖሪ ፣ ካርታ አራት መደብ፤
 ትርጉም ካላገኘ ፣ ነፍስ የለውም አደብ።
 ካርታ ሳቢ ወዴ፤
 የሳቢ ብቻ ነው ፣ የማይሞተው ባንዲ።
 መኖር ሰፊ እርሻ፤
 እንደምን ይሄዳል ፣ የሌለው መነሻ።
 መነሻውን ሳቢ፤
 እሱ ነው ዕድልሽ ፣ አፈር እስክትገቢ።
 ነይ በይ ካርታ ሳቢ፤
 ጦር ፣ ልብ ፣ አልማዝ ፣ አበባ፤
 ሕይወት ነው ጨዋታው ፣ ትርጉም ሲገባባ።

ጦር...

የመኖር ጥያቄ ፣ በሌሎች ሲተሰር፤
 ጦር እየሳቢ ነው ፣ ሰላም የሚበሠር።
 ነይና እንጨወት ፣ የካርታውን ቅኔ፤
 በጦር ከተፈተ ፣ የትውልዱ ጠኔ።

ልብ...

የእግዚርአዲባር ነው ፣ የማይተደሉት፤
 ለማንም አይሰቡት ፣ ለማንም አይጥሉት።
 ነይና ልግጠምሽ ፣ ከዓለም ሳንሰሞጥ፤
 በጦር አይነሣም ፣ የልብ አቀማመጥ።

አልማዝ...

በደረጃ ነጭ ፡ ሰው ስለተነጸ
ሁሉም ድኻ ፍጡር ፡ ገንዘብን ይተኛል ፡ ሆኖ እየፀነሰ።
አልማዝ አለኝ ብለሽ ፡ አትኩረሪ ተደው፤
ለገልበተኛ ሰው ፡ በጦር ልትጥደው።

አበባ...

ውበትሽን ስለሽ ፡ በጨዋታ ፈለግ
አበባ እየሳቡ ፡ ይረሳል መጠውለግ?
ከመኖር ከመሞት ፡ ቅኔው የሚዘረፍ
አበባ ዘመን ነው ፡ የማበብ የመርገፍ።

.....

ዓለም ሲቀምረው ፡ በመደብ በካርታ
ጦር ፡ አበባ ፡ አልማዝ ፡ ልብ የሕይወት ቦታ።

.....

ካርታሽን ምዘዢ ፡ ሳንሰበሰበው፤
ሁሉም የሳበው ነው ፡ መልሶ ሚሰበው።

፲

ፈላጎት አይደለሁ...

ገባሽ አነባለሁ፤

የውሞ እልፍ አእላፍ፤

ሰለማነብ ነው ፡ ነገር ሁሉ የማልፍ።

ማለት...

በሄደሽበት ሁሉ፤

"እሱ ጥጋብ መሉ"

ሰትዲኝ...

ዘሞ ጭጭ መልሴ፤

"አባቢ አያውራሞ" ፡ እያልኩት ለራሴ።

ገባሽ ... አነባለሁ፤

በሄደሽበት ሁሉ ፡ መንገዱ ሲቀናሽ፤

"የትሞ የሚጋደሞ ፡ እሱ ተላቅ ቅናሽ"

እያልሽኝ... ዘሞ ጭጭ የሞለው፤

የመሀመድ ዘፈን ፡ ሰለሞሰማ ነው።

(ዘሞተ ነው መልሴ)

ነጋልሽ መሰለኝ ፡ ጆሮ ልታደሚ፤

እኔን ካላነሣሽ ፡ ሰለማትሰሚ።

አሁን ይኸው አሁን ፡ ሴት አቅፌ እያየሽ

"አንቺ ሰንተኛው ነሽ?"

ትያለሽ?

የሳን ቁጥር ትተሽ፤

የራሰሽን ባወቅሽ።

(አንቺ ሰንተኛ ነሽ?)

አቤት ያንቺ ዲሰከር ፡ እኔን ለመጠርጠር፤

እንደ ዕድር ዕቃ ፡ መመዘን ስሜት ፡፡

(ሰነድ)

እንደው መቶ ልብልብ

ከሌት ሁሉ ጋራ

ሰሜቱ ቢብጠለጠል ፡ በነገር ቢሸፈን ፡

እንቺ ጋር ማ ለደርሰ

ቆዳዬን ነው እንጂ ፡ አንሶላ መቶ ገፈን ፡፡

ኤጭ

ለካንሰ ለፈፍኩኝ ፡ ላልቸል አባብዬ ፡

መናገር ደካም ነው ፡ በ*ጂብራል ተብዬ ፡፡

የትም ሰለተኛኩ ፡ የትም ተኛ ብለሽ ፡

በሄደሽበት ሁሉ ፡ ጥንብ እሩክሴን ጥለሽ ፡

አፍሽ ሰሜን ወሰደ ሲያመሰቃቅለው ፡

ዘሞ ጭጭ የሞለው ፡

ማንም ጋር ብተኛ

«እኔ'ኮ የማውቀው ፡ አለማወቁን ነው፡፡»

(የሚል አንብቤ ነው)

ገባሽ... አነባለሁ፡፡...

ሕይወት እስከሞቱ

ንፁህ ሰላልሆነ ፡ በሽቀት ሰለበዛው

እውቀት ቀባብቶ ነው

የሰሕተቱን አመድ ፡ ሞሁር 'ሚያወዛው ፡

ገባሽ? ...

"ሷ..." ላይል ሰማየ
 ከመዘነቡ በፊት ፡ እንዳለ ደመና፡
 ከመሴ ተማጽኖ ፡ ከጸሎቱ ቀደሞ
 እግዜር እንዳሰበው ፡ የእሳራኤል መና፡
 ባላሰበሸው ዐድሜ ፡ ሳትመጪ እያሰብኩሽ፡
 አሕዛብ ያውቀሱ፤
 ልትመጪ እንደሆነ
 ከመሞጫሽ ቦታ ላይ ፡ እኔ እንደቀደሞኩሽ፡፡
 ከጎጆሽ እንደለሽ ፡ ከሞላለት ታዛ፡
 እግርሽ ላይነሣ ፡ እኔ አለሁኝ ከዛ፡፡
 ከዛ ...
 ከዛሰ?
 ከዛማ...
 ወደ ፍቅር ማማ፤
 ወደ ናፍቆት ዳማ፤
 ሰማይ ያህል ሕይወት፡ በሞድር ቀል ማሰሰ፤
 በሚያየት መታወር ፡ ለማን ነው ሚከሰሰ?
 ሳልጸፍ የማነብሽ፡
 ሳልኖር የማሰበሽ፡
 ባለሽበት ያለሁ ፡ መኖር ንሴብሆ
 በኖርሽበት ነበርኩ ፡ አለሁኝ እነሆ፡፡
 በቀን ያልተነካ፡
 በቀን ያልተለካ፡
 ከቀን በቀደመ ፡ ከቀን በፈጠነ
 በቤተ መቅደሱ ፡ መከረኛው ልቤ ፡ አንቺን እያጠነ፡
 አንቺን ተማጠነ፡፡

የማፍቀር ደግሞ፡ ገፍሎ ቢጻጠናል፡
አንደዬ...
ከደጅ የምጠናሽ ፡ ደጅ የምጠናል፡
አንደን እንደትሰጪኝ
አንደን ምለሞን ፡ ቆሜ ተንበርክኬሞ፡
ተገገርኩ ዓለሜ...
ኸለት ሆነሽብኝ ፡ ጸሎቴም አምላኬሞ።

* ዳማ ፡- ደካሞ፣ ሥራ፣ ሥቃይ፣ መከራ፣
(አለቃ ከዳነ ወልደ ክፍሌ ፡- መጽሐፈ ሰዋሰው ወገስ ወመዘገበ ቀላት ሐዲስ)

መኖር ኋላ ቀረ ፤ ሞት እየዘመነ፤
ባፍሪቃ ሰማይ ሥር...

ክስተት ያለት ሁሉ ፤ ክፍተት እየሆነ።
በጥቁር ሰማይ ሥር...

የጭካኔ ልክ ፤ አጥብቆ ቢጠማን፤
እንደ ሰማዘያ* ፤ ማልን ለእርግማን።
ባፍሪቃ ሰማይ ሥር ፤ እናውቀውም የለ፤
በቁ ስለት እንጂ ፤ በቁ ሰበብ የለ።

ሁሉ ቢቀር እንኳ

ባንቀደስ እንኳ ፤ ባንቀደስ እንኳ፤
ባናላቀስ እንኳ ፤ ባናለቀስም እንኳ፤
ሞን የላልቀናል ፤ በእናቶች ደንኳን።
አረ ቀስ! አረ ቀስ! ገመናው አይውጣ፤
እንቸለው ይመስል ፤ እግዚርን ና ወጣ??
አረ ቀስ ፤ አረ ቀስ...

ኋላ ለመቅበዘበዘ ፤ እግዚርን መቀስቀስ።

የመጥፋት፤

የመክፋት፤

ለሞደብን ተሪክ፤

"ደሞግባት" ጠፍቶብን

"ደሞ" ግብአት ሆነ ፤ የመሠልጠን መልክ።

አረ ሰከን ሰከን!

በባከነ ሰዓት ፤ ደግሞ ለመባከን።

አረ ማሰብ መንቀት፤

"አሜን" ላይልቀብን ፤ ላባቶች ሞርቀት።

(እናቶችን ላሰለቀስንበት ዘመን)

ሰማዘያ ፡ የሰው ልጆች በሞደር ላይ ከበዙ በኋላ እንዲህ ሆነ፤ በዚያ ወራት መልክ መጓዣሞቻና ደሙ-ግብ ልጆች ተወለደላቸው፤ በሰማያትም ያሉ መላእክት እነርሱን ዐይተው ወደደቸው፤ እርስ በርሳቸውም "ን ስኛ ከሰው ሴቶች ልጆች ሚስቶችን እንሞረጥ፤ ልጆችንም እንወሰድ።" ... ያን ጊዜ ሁሉም እንደ ኾነው እርስ በርሳቸው በእርግማና ማሰባት፤... ከእርግማን ጋር የተማማሉት መላእክት ለላቀቸው ሰማዘያ ነበር፤ (መጽሐፈ ሄናክ ኢትዮጵያዊ፡ በሪሴላስ ጋሻነህ)

እሽሞ ... እሽሞ ... እኝክ ... እሰሰ ... እሰሰ
እሰክሰ እሰክሰ ...

ከዚህ ...

ከመሽታ ቤት ውሰጥ፤ ሐዘንተኛው ልብሽ፤ በጥርሶችሽ ተንቆ፤
እንቺን ነው 'ሚያሳዩኝ ፤ ከአዝማራው ሆድ ላይ፤ የማየው መሰንቆ።

ዐየሽው!

ከክህደት ውላጅ፤ ከሰሐተት ነገድ፤

የገንዘቡ ጌታ፤ ለባሪያው ሲነገድ።

ሰማሽው!

ጆሮ በሌለበት፤ ዘፈነ ሲመረት፤

ለሕፃናት ጅቦች፤ አህያ ሲተረት።

ተዘብሽልኝ አይደል!

እግር በሌለበት፤ መሬት ሲደለደል፤

ተዘቢን እንግዲህ!

የመዓልትን ሽክረት ፤ በሌት ለመሞረድ፤

ለሰሜት ፋሲካ ፤ ሴትነት ሲተረድ።

ማየት አለገሞዥቶን፤

ነፍሳችን... ኮ

ብ

ል

ጎ

ል ... ለሥጋችን ተቶን።

ተዘቢን እንግዲህ!

ከእጃችን በልጦ ፤ የጭብጫባችን ደሞጽ፤

ከቆዳችን ሰፍቶ ፤ የጎጢአታችን ለሞጽ፤

ብናየውም ዳረ...

የገጠአት መኖር ነው ፤ የንሰሐ ሥሩ፤

(የገጠአት መኖር ነው የንሰሐ ሥሩ)

በለን ሰላመንን...

ቀን እንተኛለን፤

ሌት እንቆማለን፤

ንሰሐን ለማኖር ፤ ኃጢአት እንሠራለን።

(እኛ እኮ ለማኝ ነን)

ለገጠአት አጋልጦን ፤ ከጸደቁ ሸሸንን፤

ጥሞናን ለመሰበር ፤ ሠርክ እንገኛለን ፤ ከአዘማሪ ቤት ጎን።

እሰቲ...

እንደ ጃሞቦ አምጣ ፤ ቅዳልኝ ደገመኝ፤

መንገዳገዴ ነው ፤ በሕይወት የቆመኝ።

ከዚህ... መቀመጥ ከራቀ ፤ መቆሞ ከለመደ፤

ሥጋውን ለማልበስ ፤ ነፍሱን ከቀደደ፤

ከዚህ...

ከመሸታ ቤት ወሰጥ ፤ ሐዘንተኛው ልብሽ ፤ በጥርሶችሽ ተጎቆ፤

እንቺን ነው ሚያላየኝ ፤ ከአዘማሪው ሆድ ላይ ፤ የማየው መሰንቆ። በወየበው

ዐይኔ ፤ ከባንኮኒው ጥጋት ፤ ሥትሥቁ ዐያለሁ፤

መሰንቆ ሕይወትሽ ፤ ሲገዘገዝ ከማይ ፤ ቢበጠሰ እላለሁ።

ከማለቲ ወደሀ...

በመገረፍ ብዛት ፤ መሰንቆው ተልጧል፤

ከማለቲ ወደያ...

ግጥሞን ፍለጋ ፤ ገላሽ ተገላልጧል።

በሽፍንፍን ዓለም ፤ "መገለጥ" ፤ "መጋለጥ"

መሆኑ ሲሰማኝ፤

ጎረሞሳው ወደጀሽ

እንደ ሌት ሲከፍልሽ ፤ ዘላለሜን ቀመጥኝ።

ዘላለሜን...

ዘላለሜን...

ዘላለሜን...

ከሴት እኩል ሆኗል፤ ሰሶማው ሕመሜን፤
 ሰሚኝሚ እቱ...
 ሞከራብ ጎሊናዎች፤ በጣኦት ተማርከው፤
 ልክ አልባ በደልን፤ ሕግ ላይ አስተከው፤
 በገራገገር ሕይወት፤ እልፍ ነው መንገድ፤
 እትዘኝባቸው፤ በሌሊት ጩኸትሽ፤ እስክስተ በወርድ።
 ሰሚኝሚ እቱ... የሌሊቱ ደምጽሽ
 በሰካራም ሞጽት፤ በቧልቱ ሲታፈን፤
 ባንቺ ወሰጥ ዐያለሁ
 የልተኖረ ሕይወት፤ የልሠመረ ዘፈን።
 ከሰካራም መሃል...
 ጣቱን እያሾለ፤ ሲል እንካ ተቀበል፤
 ተሟጋቹ ልቤ
 በመሰንቆ ቦታ፤ አንቺን እየተካ፤ ሕመሙን ሲቀበል፤
 ዐይተሽኝ ከሆነ...
 ከዚህ ሁሉ መቀት፤ ጭንቀት የማምጠው፤
 መሰንቆ ነፍሰደሽ፤ እንዲትተረድ ነው፤
 ተቀበል እያልኩኝ፤ ግጥም የማልሰጠው።
 እንጂ...
 በመሸታው ክብብ፤ የሞተ ሕይወቱን፤ በቀል ሲያሳርገው፤
 ሰንት አለ መሰለሽ፤ የቢራ ብርጭቆ፤ ጠቢብ የደረገው።
 አቦ!
 እዚህ ጋር ደገመኝ፤ ቅዳ አንድ ጂሞብ፤
 ወትሮውንሰ ቢኾን
 ሲወደቅ ይሰበራል፤ ከደንጋዮች መሃል፤ የተገኘ ገንቦ።
 መሰበር...
 ተዘቆ ለመጣል፤ በተመላላሽ በር፤

ዐይተሽኝ ከሆነ...

ከፀሐይ መግባት ጋር ፣ እኩል ከሚጠልቀው፣ ከደሰተዬ ጤዛ፣

ብሸሽ ብዬ እኮ ነው

ለሰካራም ግጥም፣ ጭብጨባ ማበዛ።

ከጭብጨባው ማደ...

ከመሰንቆ ማደ...

ከባንኮኒው ማደ...

ይታዩኛል እግዜር ፣ ለሰይጣን ተሰዶ።

ሲመሽ...

መሰንቆ ሲሰቀል፣

ከሰውነት ጫካ ፣ ካንቺ ጋር መነቀል።

ለሊት...

ከአልጋው ሲወጡ ፣ ከሰውነት መውረድ፣

ቤት ባልመታ ግጥም ፣ ሴት መሰንቆን ማረድ።

ታዘበሽኝ እንደሁ ፣ ትረረልኛለሽ፣

የገባህ በመሉ ፣ ባልገባህ ትደለሽ።

በሞተ ዜሚ ላይ ፣ ሳይሞት የሚገነዘ፣

ሰው ነው መሰንቆነት!

በደንዳና ኑሮ ፣ ዘወትር ማገዘገዝ።

ልክ እንደነሯችን ፣ ሞታችን ሲገዛዛ፣

የኔ ይገባናል፣

በዳልዳሞ ቢላዎ ፣ የሚታረድ በግ ነው ፣ ሰቃይ ሚበዛ።

በዳልዳሞ ቢላዎ...

ከጎልፊት ያለፈ ፣ ሰቃይ ከሸመቱ፣

መታረድ የሚለት ፣ ማበጠስ ከራቀው ፣ የቱ ጋር ነው ሞቱ።

እቴ...

ከመሸታ ቤት ውስጥ

ሐዘንተኛው ልብሽ ፣ በጥርሶችሽ ተገቆ፣
እንደን ነው ሚያላየኝ ፣
ከእዘማራው ሆድ ላይ ፣ የማየው መሰገቆ።
እቴ...
መሰታወት ዐትዪ ፣ መሰገቆ ነው መልክሽ፣
ቀሚሰ እትለኪ ፣ ሰካራም ነው ልክሽ።
ሰካራም የው ሰው ነው፣
እዘማራም የው ሰው ነው፣
መሰገቆም የው ሰው ነው፣
ከመሰገቆ ጎጂ ፣ ተገዘው ሲደርሱ፣
ከመሰገቆ ሰፈር ፣ ተገዘው ሲደርሱ፣
ከመሰገቆ ሀገር ፣ ተወልደው ሲወርሱ፣
መገዘገዘ ልማድ ነው ፣ እንዲ እስኪ... ...በጠሱ።

ሐዘንተኛው ልብሽ ፤ በጥርሶችሽ ተገቆ፤
እንቺን ነው ሚያላየኝ ፤
ከእዘማራው ሆድ ላይ ፤ የማየው መሰገቆ።
እቴ...
መሰታወት ዐትዪ ፤ መሰገቆ ነው መልክሽ፤
ቀሚሰ እትለኪ ፤ ሰካራም ነው ልክሽ።
ሰካራም የው ሰው ነው፤
እዘማራም የው ሰው ነው፤
መሰገቆም የው ሰው ነው፤
ከመሰገቆ ጎጂ ፤ ተገዘው ሲደርሱ፤
ከመሰገቆ ሰፈር ፤ ተገዘው ሲደርሱ፤
ከመሰገቆ ሀገር ፤ ተወልደው ሲወርሱ፤
መገዘገዝ ልማድ ነው ፤ እንዲ እስኪ... ...በጠሱ።

16

አንድ ነገር ሁሉ ፡ በዙ ከመሰለኝ ፡
 እርግጠኛ ሆኜ...
 ወይን ጠጥቻለሁ ፡ ሰው እየደለለኝ።
 በዙ ነገር ሁሉ...
 አንድ ነው በሚል ቀል ፡ ከዘጋሁት በሬን፡
 እርግጠኛ ሆኜ...
 የሌለኝን ሁሉ ፡ ከፍዬ መሰከሬን።
 አንድም ነገር ሁሉ...
 ሁሉም ነገር ሁሉ ፡ ካልኩሽ በእግዜር ነው፡
 እርግጠኛ ሆኜ...
 ከከተማ ቁሶ ጋር ፡ ዘክር ቀምቅሜ ነው።
 ሕይወት ሁሉም ነገር ፡ ባንድ ነገር ሥር ነው ፡
 እየልኩኝ ከሰማሽ ካየሽው ማምረሬን፡
 እርግጠኛ ሆኜ...
 በፌደራል ዳላ ፡ ታጅቤ ማደሬን።
 ሁሉም ነገር የለም!
 አንድም ነገር የለም ፤ የሚል ቀል ከወጣኝ፡
 እርግጠኛ ሆኜ...
 ጀማሪ ፈላስፋ ፡ አረቄ እንደጠጣኝ።
 ሁሉም አንድ ነገር ፤ ሁሉም ነገር አለው፡
 በዬ ጸጥ ካልኩኝ ፡ ከበቀኝ ክርክር፡
 እርግጠኛ ሆኜ...
 እንዲህ የምሆነው ፡ ባንቺ ቀል ሰሰክር።

(ዐመር ካያም ንሸጣ)

በቀደም...

አጠገቤ ሆነሽ ፣ ዐይኔ አይሰበር፤
ሰለምሳሳልሽ ፣ መቼ እተኛ ነበር።

ዛሬ...

ካጠገቤ ሄደሽ ፣ ባንቺ እየተገፋኩ
ዘንድሮም አልተኛም ፣ መቼ እንቀላፋኩኩ?
(በሀለቱም አለሁ)

ሕልምና ሐሳቤ፣ ተቀምቶ ቤቱን፣
ታዲያ ምን ሆኜ ነው?

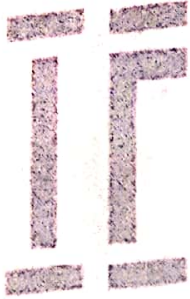
ሰትመጪም ፣ ሰትሄጂም ፣ መንቀቴ ሌሊቱን።
ዐይኔ ተከድኖ አያውቅ ፣ በደስታም በእክል፤
ንገራኝ ዓለሜ! የቱ ነው እውነቱ? የቱ ነው ትክክል?

እየሄደሽም እንኳ

ልክ ልሁን አልሁን ፣ አንቺን መጠየቁ ፣ እንደዚህ ተምመኛ፤
እውነቱን ንገራኝ! ልክ ነኝ ዓለሜ?

(ሩሚ ነሸጣ)

መቼም እ'ሱ

ሞራቅ መዋጫ ገሮሮን ፣ ቸሎበታል ማርቀቁን፤

ሰው ጊዜ የለውም እንጂ ፣ መዋጫ ሞራቁን።

ጥድፊያ ነው ፣ ወከባ

የሰው ነፍሱ ሁላ ፣ በሞቷ ተከባ።

ዐየሽ የሰው ዐይነት ፣ ማገባ ማወጣ

መቸ ጊዜ ሊኖረው ፣ ያለጊዜ የመጣ

እኔ ጊዜ የለኝ

የሚሞት ሥጋና ፣ ሕያው ፍቅር አለኝ።

ቶሎ ቶሎ ሰሚኝ፤

ቶሎ ቶሎ ሳሚኝ፤

ቶሎ ቶሎ እንነር ፣ ቶሎ ሳንጠለፍ፤

ቆመን እየተዘብሽ ፣ የሞተችንን ሰልፍ

“ወደሻለሁ ልልሽ ፣ ቀጠሮ ነበረኝ፤

ግን ቀኑን አላሞነው ፣ አሁን በላት አለኝ።

አሁን ‘ወደሻለሁ፤

‘ወደሻለሁ ብዬ ፣ ልነግርሽ ሰመጣ ፣ በክንፍም በፈረሰ

ለልብሽ ለነፍሰሽ ፣ ይወደኛል በይወ ፣ ከጎንሽ እሰክደርሰ።

አሁን ‘ወደሻለሁ፤

ቶሎ ቶሎ ሰሚኝ፤

ሕይወት ሆኗል መደሎ፤

ሞላ ያልኩት ጎደሎ፤”

አለ ያልኩት የታል?

ሕያው ያልኩት ሞቷል፤

የገነነው ወደቆ፤

የገዛሬ ደቅቆ፤

ሐሳብ ነፋስ ሆነ

ጊዜ ይለት ዐደት፤ ሰው እያተነ።

እኔ ጊዜ የለኝ

የሚሞት ሥጋና፤ ሕያው ፍቅር አለኝ።

ቶሎ ቶሎ ሰሚኝ፤

ቶሎ ቶሎ ሳሚኝ፤

በቀጣዩ ግጥም፤ ማፍቀሬን ልገገርሽ፤ የልኩትን ትቻለህ

እሱ ጋር ሳትደርሽ፤ ደገገት ትን ቢላት፤ እያልኩ አፈራለሁ።

ጊዜን እያሰለሁ፤ ለምን እሸሻለሁ?

ነገንም አይደለም

ትናንትም አይደለም

አሁን ...

አሁን... አሁን... አሁን እንፋቀር፤

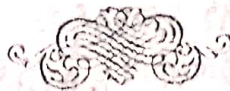
ቀጣዩን ማን ያውቀል፤ ከወልደ እግዚር በቀር፤

እኔ ጊዜ የለኝ

የሚሞት ሥጋና፤ ሕያው ፍቅር አለኝ።

ቶሎ ቶሎ ሰሚኝ

ቶሎ ቶሎ ሳሚኝ፤

(ነሸጣ፡ - ነረዲን ዓሣ "ከመሞቴ ትንሽ ቀደም ብሎ")

የኔ ዓለም!
 አብረሽኝ እያለሽ...
 አገኛሽ ነበረ፤ እግራ እንደቋመጠ፤
 ስትለዩኝ ግና...
 አካሌ በመስ፡ ክንፍ አቆጠቆጠ፤
 ለምን?
 መብረር እንደሻተ አክናፍ
 አንቺ ሆነሽብኝ፤ የገዛዬ አጽናፍ
 ተፈጥሮን ዐወቀ፤ የተሰጠኝ አክናፍ።
 (እንደተወረ ወፍ)
 እክንፍልሻለሁ፤
 እነፍስልሻለሁ፤
 የቱ ጋር ቆመሻል? ልምጣልሽ እላለሁ።
 ክንፍ...ክንፍንፍ
 ነፋሱን መሰንጠቅ፤ በመሄድ መደምደም፤
 ቀረ መንገድ ሕልሜን፤ ካንቺ ለመካደም።
 አላውቀውምና፤
 አይገባኝምና፤ የንቺ መደረሻሽ፤
 እኔ ልብ የለኝም
 አጠገብሽ ቆሜም፤ አጠገብሽ ልሆን
 እነላለሁ ጭራሽ።
 (ለየልኝ ማለት ነው።)
 ማለትም...
 ማለት የምቸለው...
 የክንፍ ልብ ወደጁ፤ ነፋሱን ማርገብገብ፤

በነፋስ መንገብገብ፤

ነፋስን መጠርጠር፤ ነፋስን ሾመመገብ፤

ከነፋስ መጓተት ፣ ከነፋስ መሳሳብ፤

እሷ ነች እያሉ፤ ከነፋስ መሣሣዎ፤

እነፍስልሻለሁ!

ባዩር ፣ በብርሃን ፣ በጨለማ መብረር፤

እንቺ ጋር እንደቆሞኩ ፣ ክንፌን አጥፍ ጀመር።

ደረሰኩኝ ማለት ነው! ማለትም

የክንፋሞ ቀልብ ጦስ ፣ መርገፊያ ሞኝነት፤

መሄጃ ሰበብ ጋር ፣ በቶሎ መገኘት።

ዓለሜ...

መጓዝ ዳራ ኖሮት ፣ ካሰረገፈ ላባ፤

ማማር መርገም ሆኖ ፣ ካሥነቀለ አበባ፤

መደረሰ ከመገኘት ፣ ከእቅፍሽ ቢያሞቀኝ፤

መፈለግ ደስተዬ ፣ ሳገኝሽ ራቀኝ።

መሄዳን ብወደው...

በቆይልኝ ብዬ ፣ ክንፌ መቼ ደክሞት፤

እጸልይ ጀመር!

ለቀርብሽ ሂጂልኝ ፣ ሳገኝሽ እንዳልሞት።

፲፮

እስቲ እኛም እንጨክን፤
 እስቲ እኛም እንጀግን፤
 ይብቀን እንባባል፤
 የሞን ሚስት ፣ የሞን ባል፤
 የተዘረዘው ቢያሽት፤ አርመን ላንጨርሰ
 መዘፈን ያልታደልን ፤ *ክርፓ ሶሮራንስ።
 በኩን...
 እንቺን መደለሌን፤
 ሠርክ መበደሌን ፤ የሞደጋግመው፤
 በደል አሰጨክኖሽ ፤ እንደትጠዲኝ ነው።
 እስቲ እኛም እንጨክን፤
 እስቲ እኛም እንጀግን፤
 ይቅርብሽ ብዬ እንጂ ፤ የማልዘረዘረው፤
 ላንቺ ሰል እኮ ነው ፤ የማመነዘረው።
 ሰሐተት ሰመ ብሩክ ፤ ሁለት ግብር የቅፋል፤
 ተሳሳችን ጸጸት፤ ተበዳይን ሞጸት ፤ ወልዶ የሰታቅፋል።
 ታቀፍኩት፤
 ታዘልኩት፤
 ታመሞኩት፤
 ሙበደል ዕድሰ፤
 ራሰን በመጣል
 እንጌን ትታኝ ሄደች ፤ ብሎ ማጃጃሉ፤
 መጃጃል አይደለ ፤ የመኖር ዐመሉ?

*ክርፓ ሶሮራ: - በኮንሶ ባህል የለፋበትን የእርሻ ማሳቸውን ሲያርመ ከደካመ የሚብረቱበት ህብረ-ዘማሬ ነው።

ቸርሱ...
 እንጂታችን ቢርሱ!
 እኔና ፈጣሪን፣ ወደደር ቢቀጣን፣
 ላለመሰከር ማልን፣ ወይን እየጠጣን።
 ወይን...
 እየጋጨን፣
 ነገር
 እየፈጨን፣
 ጨዋታ...ጀመርን፣
 (አቦ ተባባልን)
 ስለ መሴ ታቦት፣
 ስለ ዳዊት መሞት፣
 ስለ **ሊዩሱስ** ታምር፣
 ስለተበተነው ፣ ከንቱ ሠላሳ ብር፣
 ስለ ቤተሳይዳ...
እግዚር ወይን ቀዳ!
 ስለቤተሳይዳ፣
 ስለብሽቅ ይሁዳ፣
 ስለዘማዊት ሴት፣
 ስለ ፍጥሞ ደሴት፣
 አወጋኝ፣
 ስለ ሰው ሰውነት፣
 ስለደብብቆሽ ፣ ስለገራገገሩ፣
 ደርቶ ክርክሩ፣
 ከቁዘማ ደረዳ ፣ ከሐዘን ተራክቦ፣

በወይን ተከቦ።
ደገሞን፤
ደጋገሞን፤
ወይን ሌላ ቀዳን፤
ጨለሞን፤
ቀለሞን፤
በወይን ሮሞን።
ሰዉ ግን ፣ ሞቅ እያለው፤
እግዚር ባለበት ነው።

ጧ ... ዲ ... ዶሽ ...

በነደዳ ሣሮች ፣ በከሰሉ ዛፎች ፣ መካከል ላይ ቆሜ፤

እጽፍልሽ ጀመር ፣ ፍልመደዬን አቀሜ።

የሕይወት አዛምዳ፤ አጀብ አጋጣሚ

እንደምን ይዋጋል፤ ወተደር ገጣሚ፤

ላስተውሰሽ ነበር!

በተፋተንበት ፣ ከመጨረሻው ቀን፤ "

መለየት ረሰተን ፣ መፋቀር ሲጨንቀን፤

ናፍቆትን ሥነግርሽ ፣ ያልሺኝ እንደዚህ ነው፤

"ቃልህን አልፈልግም ፣ ፍቅር በግብር ነው።"

ልሄድ ሰል ጠብቀሽ

ከቃሌ ቃል ይልቅ ፣ ግብር ለምን ጠየቅሽ?

ግን እኮ...

ከዘመናት በፊት ፣ ቅንጣት ላያቀመሙ፤

ላስተውሰሽ ነበር...

ሰማይና ምድር ፣ በቃል እንደቆሙ።

ምስጢር መለኮት ፣ ለመኖር ከሆኑን፤

ደግሜ ልንገርሽ

ክርሰቶስ ራሱ ፣ **የእግዚር** ቃል መሆኑን።

ያው እንደምታውቁኝ...

በናፍቆት ረመጥ ፣ በይንሽን ካላየህ ፣ የሚከነክነኝ፤

የፍቅርሽ አቀንቃኝ ፣ ወተደር ባልሽ ነኝ።

ይሄ በላዬ ላይ ፣ የሚገተለተለው ፣ የጥይት እረምተ፤

ፍቅርሽን ይመሰላል ፣ እኔን እየሳተ ፣ ሌላን የሚመታ።

ይሄ ከአጠገቤ...

በጥይት ተመትቶ ፣ የሚየው ወተደር

የሚጨኸው ጨኸት ፣ መልሶ መላልሶ፤

ልብሽን ይመሰላል...

ተመሞኩኝ እያለ ፣ የሚያሰማኝ ለቅሶ።

እንደ'ኔ ዓይነቱ ሰው...

የሀገሩን መለያ ፣ በደረቱ አቅፎ ፣ ባለበት አይረጋግጥ፤

የፈቀረ ወታደር

ለሚሰጡ ነው እንጂ ፣ ላገሩ አይዋጋም።

እእንደ'ኔ ዓይነቱ ሰው...

የሚወዱት ሚስቱ ፣ "ሀገሪ ናት" ብሎ ፣ ለሚያምን ወታደር፤

ጦርነት ባልት ነው፤

ተሸክሞት ሚዛር ፣ የሥልጣን ወዛደር።

ደንገት ይሄ ልቤ...

ፍልሚያውን ረሰቶ ፣ አንቺን አንቺን ካለው፤

እንዳትፈርጁብኝ!

ፍልሚያው እንዲለቀ ፣ ካንቺ ለፋለም ነው።

ሰደበቅ ዐደልኝ፣ ለመትረፍ ከሞቱ፤

ሀገር አይገባኝም ፣ ባገር እየሞቱ።

የገባሽኝ አንቺን ፣ ለመኖር ወጥቼ

ሰደበቅ ዐደልኝ ፣ ታንክ ሥር ገብቼ።

ሰሸሸግ ዐደልኝ፤

የው እንደሞታው ቀኝ...

በፍፍቅት ረመጥ ፣ ዐይንሽን ካላየሁ ፣ የሚከነክነኝ፤

ላልገባኝ ጦርነት

ላንቺ ሰል የዘመትኩ ፣ ገጣሚ ባልሽ ነኝ።

በየፍቅራችን ልክ...

ትዘታ 'ሞንላው ፣ ፍፍቅት የሞንላው ፣ ሰቅሎ የሚገደለን፤

መውደድ ተሸክመን

የሞንሞትበት ፣ የየራሶቻችን ቀራገዩ ሸለን።

ሁላችን እንዲህ ነን!

ዐየሽብኝ አይደል ፣ ታዘብሽብኝ አይደል፤

ላሰታውሰሽ ነበር ፣ ማለቴን ራሱ ፣ ረሰቼው ነበር።

ጎሽ

ነይ ጊቢ ዓለሜ፤ አነሣሸው ቤቱን
መጋረጃው ይወረድ፤ ይግለጥ እመቤቱን፤
ይወጣ መቀመጫው፤ ለቸገረው ይሰጥ፤
በጥፍራችን ቆመን፤ መቼ ልንቀመጥ?
አንቺ ነሽ መንበሬ፤ እኔ ነኝ ወንበርሽ፤
የሰው ሕገን ሁሉ፤ በ'ኔው ሕግ ሸረሽ፤

ነራብኝ፤

ሰፊብኝ፤

ነይብኝ ክረሚ፤ ሁሉን አወጣጫ፤
ዕቃ የሞላውት፤ አንቺ እስክትመጫ፤
ሰው የራቀውን ቤት፤ ገዳገድ ደርደሮ
"ሞላልኝ ይልሻል"፤ ባሕር መሉ ነሮ።
ሞልቶልኝ አይደለም፤ ዕቃ ሞሰበሰብ፤
ክፍተት ባየሁ ቁጥር፤ አንቺን እንዳላሰብ...

ነበረ።

ተመሰገን

ነበረ አልኩ እኔም፤ እንደሰው ዘየረኝ፤
ነበር እንደኾን ነው፤ ደብር የሚያዘረኝ።
ባፋውንም ጣይው፤ ሞንም አላጥብበት
መቆሽሽ የለውም፤ ነፍስ የሰፈረበት፤
መስተውቱን ጣይው
ሞንም አላይበት፤ ልይሰ ብልሽ ሞኔን?
ሥትሥቁ አውቃለሁ፤ ቆንጆ ሰው መሆኔን።
የሀገሩን ዛፍ ልጥረብ፤ በ'ሱ ላልጠለል፤
አንቺን ሰፊልግ ነው፤ ወትሮም የሞቀጠል፤

ሀሰንሞ አወጭልኝ
ሀሰንሞ አንሺልኝ
ከወላደት አምላክ
ከሥዕሊ በቀር ፣ ከሐዘኔ እናት
ሰትሄጂ ሰትርቂኝ
ቤቴን መደወ ብዬ ፣ ደሞ እንደሰማመናት።

የኔባላ
© 86w-dan መፀንገዳኝ

ፀሐይ ጠላትሽ፤
 ጨረቃ ሞትሽ፤
 የሆኑበሽ...
 ለሞን ነው?
 (ወይስ አነሱበሽ?)
 ለሞስጋና ሐሜታቸው፤
 አማልክቱ ሰሞሽ የቀለላቸው፤
 ፈጣሪ ፊት ሲቀጠሩ፤
 ሰሞሽን ተሳሰተው የሚጠሩ፤
 ከዛ...
 ጌታቸው፤
 የሚቆጣቸው፤
 አስተካክሎ ሲባሉ፤
 ያንቺን ሰሞ ይደግማሉ፤
 (ባንቺ ሙሳሳት ይሻላል ፤ ልክ ከመሆን እያሉ)
 ታዲያ ለሞን ጠላሻቸው?
 ላንቺ ሲባል ፤ ጠፍቶ የመብረር ጸጋቸው።
 (ወይስ አነሱበሽ)
 ንገሠ ነገሥታት፤
 የረሱልሽ ግዛት፤
 ካንቺ ቢያለካኩት ፤ የመሞራትን ገንት
 አሞንት ሆኖባቸው ፤ ሕዝባቸውን ወገት።
 ጠዘት ይኾን እንጂ ፤ ሕዝብ መቶ ጠት አለው?
 ብለው...
 የተሾሙት ሁሉ ፤ ሥልጣን አጣጥለው፤

ሀገር ንገሥ አጣ፤

ሹማምንቱ ሁሉ ፣ ለሹሞ እየወጣ፤

ታዲያ ለምን ጠላሻቸው?

ሁሉን ትተውልሽ ፣ አንቺ የተወሻቸው።

(አነሱብሽ አይደል...)

ሁሉ ባይመጥንሽ፤

ሁሉ ባይመዘንሽ፤

ጀመሶህሽ አጡ፤

ቀልባቸውን ቀጡ፤

ይለኩልሽ አጥተው ፣ ማዘንን የመዘንሽ፤

ይሰይሙሽ አጥተው ፣ ከሰማይ የገዘፍሽ፤

ምንም ዓባይ ቢፈሰ ፣ ለተረሳ ዓመት፤

መቼ ይወዳደራል ፣ ልብሽን በቁመት።

አክሱም እጸብ ሆኖ ፣ እልፍ ታየ ቢባል

ካንቺ እኩል ለመሆን ፣ ዳግም ይጠረባል።

ጠቢብ ልኩን ቢያጣ ፣ ለልብሽ ሰፋቱ

ምናብ ናት ይል ጀመር ፣ የዕውቀት ክፋቱ።

ይተርክሽ ቢያጣ...

ሊቃውንቱ ሁሉ ፣ ዕውቀቱ ሲታማ፤

ተደግሞበት እንጂ

አንቺን የሚያህልሽ ፣ እኩያሽ ጨለማ።

"እንደሞን አደራችሁ ተማሪዎች?"
 ካልሻቸው መካከል፤ "እግዚአብሔር ይመሰገን" ብዬ የማልለው፤
 "መዋሽት ኅጢአት ነው"፤ ሰላልሽን እኮ ነው።
 በመሐይም ሕይወት
 ለዕውቀት የሚኾን፤ ልብን እንደሚጣት፤
 አዎን አወቀለሁኝ!
 መሞህር ማፍቀር ነው፤ የተማሪ ኅጢአት።
 ይኸውልሽ...

"መቀነሰ" ይላሉ፤
 ሞሰኪን ሞሀራን፤ ቁጥር አናውዟቸው፤
 አንቺን ከኔ ማገደል
 እንደቁጥር የኾኑ፤ ይቀለኝ መሰላቸው።
 እነርሱ ይቀነሱ፤ እነርሱ ይገደሉ፤
 ራስን አሰጥሎ፤ ቁጥርን ማሰደዝ ነው፤ ተማሪን ሲገደሉ።
 ብትረሺኝ እንጂ፤ ጨካኔ 'ማልተወሽ፤
 እንዴት አንቺን ላለላሽ፤ በነፍሴ ከ'ተወሽ።
 ሐሳቡ በራሱ፤ ይጨንቃል፤ የሰፈራል፤
 ለ'ኔና አንቺ ጊዜ፤ ሰሌቱ ሲቀመጥ
 "መቀነሰ" የሚለው፤ ብቻውን ይቀራል።
 "እንደሞን አደራችሁ ተማሪዎች?"
 ካልሻቸው መካከል ...፤
 "እግዚአብሔር ይመሰገን" ብዬ የማልለው፤
 "መዋሽት ኅጢአት ነው፤ ሰላልሽን እኮ ነው።"

"ማካፈል" ይሉኛል ፤ መሰላቸው ደግነት፤
አንዩን ከማካፍል ፤ ጥንቅር ይበል ገነት።
ገነትን ለማግኘት ፤ ገነቱን አልሰጥም፤
ሰው መውደዱን እንጂ ፤ ልጁን አያሞጥም።

"ቁጭ በሉ ተማሪዎቻች?"

ካልሻቸው መካከል ፤ ቆሜ የሞቀረው፤
አንዩ በቆሞሽበት
መቀመጥ ነውር ነው ፤ ብዬ በማሰብ ነው።
ዐየሽ...

ባልተማረ ልብ ውስጥ

መምህሩ ሞቶ ፤ ቀመሩ አይነገገሥም፤
ደቀ-መዘመር እንጂ ፤ ቆብ አይመነኩሰም።
"ረቡኒዬ" ነሽ! ደቀ-መዘመርሽ ነኝ??

ዘሞ ብለሽ አንብቢ ፤ በወፍ ልቦናዬ ፤ አዳምጥሻለሁ፤
በእባብ ብልጥነት ፤ ጠመኔው ደሞጽሽን ፤ ለይቼ አፈቅራለሁ።
አሞናለሁ!

ከወንጌሉ በፊት

ክርስቶስን ማፍቀር ፤ የመመር ሕግ ነው።

የጨለማ ሕልሜ ፤ የብርሃን ሕጌ፤

የቀን መንጋት ጥጌ፤

ጥበበኛው አምላክ!

ከረቂቅ የራቀ ፤ የሕይወት ተማሪን ፤ ሊሠራ ፈልጎ

አንዱ የጻፈውን ፤ አንዱ እንደየጠፋበት፤

ለሰው ዘር በመሉ...

ሰሌዳ ልቡናን ፤ ፈጥሮ ቀበረለት።

በዚህ ሰሌዳ ላይ

አምላክ የሚለው ስም፣ በአምላክ ሄለካል፣

የኋላ የኋላ፣ ለቀጽበተት ቀጽበት

በጠዋት በመጣ፣ ተፈቃሪ መምህር፣ ሰዎች ሄተካል።

ተካህሽ

ግና መቶ፣ ነካህሽ?

ማጥፋት እና መጻፍ

በሚሉት ሰንክሳር፣ በተነጻጽ ግለሰብ፣

ሰሌዳን ነው እንጂ፣ ጠመኔ አንሸለሞ።

በሰሌዳ ልቤ፣ ሲጻፍብኝ ከርሞ፣

ሌላ ቀለም ልይዘ እፀዳለሁ ደሞ።

"የዛሬው ትምህርት እዚህ ጋር አበቃ"

ብላን እንደወጣች

አጥፍተ ልትጻፍ፣ ሌላ መምህር መጣች።

.

"እንደምን አደራችሁ ተማሪዎች?"

>

"በሰዎች መካከል ፣ የባክንኩት ዕድሜ
ተቆጥሮ ይመለስ ፣ ልኑረው ደግሜ።"

አዳሜ...

እግር የለው ሁሉ ፣ መጓዝ በመቻሉ
መንገድ አይጠይቅም ፣ መሄድ ብቻ ድሉ።

ይሄዳል፤

ይፈ'ሳል፤

ይነገዳል፤

አምላክን አሰቀምጦ ፣ ለራሱ ይሰግዳል።

በሰዎች መካከል ፣ የታዘብኩት እውነት፤

የታዘብኩት እምነት፤

ሲኦል አደሰገባም ፣ እንኳንና ገነት።

(ነበርሽ አወቀለሁኝ)
 አጅብ ነው አልልሽ
 የፍጥረት ወቅሩ ፣ ላንቺ ተለለልሽ።
 ጣዕም አልባ መኖር ፣ ጣዕም ከጨለቤ
 ነበርሽ አወቀለሁኝ ፣ እግርሽ እንዳለቤ።
 ነበርሽ አወቀለሁኝ ፣ የጣቶቶሽ ታ'ምር
 ያላመረ ቀርቶ ፣ ያማረ የሚያሳምር።
 የታሰበሽ ሁሉ ፣ ጸዓዳ ፀነሰ፤
 ሞላሰ ወይን ትቶ ፣ ዳናሽን ቀመሰ።
 አጅብ ተባለልሽ!
 የነተበ መቃን ፣ የነተበ ሕይወት ፣ በድንገት ቢወዛ፤
 "እዚጋ ነበረኝ" ፣ የሚልሽ ሰው በዛ።
 ነበርሽ አወቀለሁኝ!
 አንቺ የትም ስትሄጅ ፣ ማሳመር ተደለሽ፤
 ሰለውበት ብሎ ፣ ወንድ ተከተለሽ።
 ነበርሽ አወቀለሁኝ!
 የኖርሽበት ሁሉ
 የውበቱ ግርማ ፣ ይዞት ያንቺን ሞሰል፤
 እጨነቅ ጀመረ
 ያማረ ወንድ ሳይ ፣ "ተኝተው ይኾን?" ሰል፤
 ነበርሽ አወቀለሁኝ።

ነሸጣ:- (Ahmad Jam:- Sufi Mystical Poetry)

ከግረግሩ 'ለት ፣ ከሰሞዓን ደግሰ፤
ዓለም ያነበበው ፣ የጋለሞታ ጥቅስ፤
እኔ ነኝ!

በመሰሀ መዳፍ ፣ የመኖሪ ዋሻ ፣ ዳግሞ ሰፈሰፈል፤
የዐንባዋ ጥያቄ ፣ በላቋ እንዲከፈል፤
ሐዘን ቤቷን ለቀቆ ፣ መደሰቷ ሰፋ፤
ወንድ የቀዳደደው ፣ ቆዳዋ ተሰፋ።
የዛኙ ሌት... ከክርስቶስ ነገድ ከሐዋርያቱ፤
ተረሰቶ የኖረው ፣ ያ የኖርዶስ ሽቱ፤
እኔ ነኝ!

ኖርዶስ እኔ ነኝ፤

ከሴትነቷ ጋር ፣ በግዜ የተሰርሀ፤
መቆሚያ እንዲሠራ ፣ ቋሜን የተሰበርሀ።
ከዐይኖቿ ውኃ እኩል ፣ እግሮቹ የነኩኝ፤
ያ ኖርዶስ እኔ ነኝ! ዘላለም ልሠረዘ ፣ አንዴ የተዳፍሁኝ።

ብልቀጧ እኔ ነኝ!

ነውረ ሲገፈፍ ፣ በእጄ የሞሰበር፤

በዛን ዕለት ሞሽት...

እግርህን ያጠበው ፣ የ'ኔሞ ዕንባ ነበር።

ሐቄን ተቀበለው ፣ እኔ እኮ እንዳንተ...

ከሰሞዓን ማጀት ፣ ለመገብ አይደለም ፣ አጋር የሆነኩለት፤

ካንተ ቀድሜ ነው...

ገላዋን ሳልንቀው ፣ ከገል ያነሰኩለት!!

ሐቄን ተቀበለው!!

በንዳዳ ፀሐይ ፣ አንተ ጋር ለመምጣት ፣ ቀንጣት ሳያሣሣኝ፤

በመዳኗ ሰዓት ፤ ይቅርታዋ ረሳኝ።

ልክ ነኝ፤

በሰማይ ነው እንጂ ፤ ማንም በሌለበት...

ከዛሬኛ ሥርማ ፤ ይሄ ደኩም ልብሽ ፤ የትም ይሸሸጋል፤

እንቺም እውነት አለሽ! መሬት ከደረሰ ፤ ክንፍ ሞን የደርጋል።

ሐቄን ተቀበለው!!

በመቀበል ዓለም...

ሰጦታውን ጥሎ ፤ በሞሰጋና ዳና ፤ ሰጪን መቀራረብ፤

ክርሰቶስን ክዶ ፤ መቅደስ እንደመቅረብ፤

ከንቱ ነው ነገሩ!

በአሳር፤

ሰንክሳር...

ሰው መሆን ሲተረት ፤ ሞት ቤቱን ቀልሶ፤

መስማት ለማይቻል ሚቻ ፤ እዬዬ ነው ለቅሶ።

ከንቱ ነው ነገሩ፤

«ትሽ ...

ትሽ...»

የኔ ዓይነቱ ሽቱ

በተጨማሪ ቁጥር ፤ ትሽ ፤ ትሰ እያለ ፤ ነፍሳቱን የወጣል፤ ለጋለሞታ ዐንባ

፤ የሚሰበር ብልቃጥ ፤ በየቀን ጀሽጣል።

ትሽ...

ደግሞ ደጋግሞ ትሽ።

እኔ ወደያ ይቅር! ሕይወት ሞናምን ትሽ፤

ሰትፀነሺ ነው ፤ የተወጀው ሞትሽ።

ትሽ...

ባለማወቅ ደምቀት ፤ ነፍሱ ሞን በኮፊስ

ሰው ማለት ሽቱ ነው ፤ ለጨነት የሚያፈሰ።

ትሹ...

በኖርኩኝ አባዜ ፣ ከመኖር ሲታገል
ሰው ማለት ሸቶ ነው ፣ ሲነኩት የሚገል።

ትሹ...

በቀትር ብርሃን ፣ ሚታየው ጨለማ፣
ቀልብ የሚደማ፣

ሰውነት ብልቃጥ ነው፣

አንድ እንዲወለድ ፣ አንድን የሚቀማ።

ልክ እንደኔ!!

እኔ ነኝ ባሪያዎ፣

እርሷ ናት ገዢዎ፣

መኖር የልገባህት ፣ የማያውቀኝ ሐሴት፣

ባክኔ የቀረሁ ፣ በሰሞዓን ደሴት፣

እሷ ናት የቺ ሴት፣

ለመፍረሴ ሰበብ፣

ባፈር ሰውነቷ ፣ መዳራት ቢታነጽ

በዘመት ቢቀለሰ፣

የሣቋ ጥያቄ ፣ በዕንባዋ እንዲመለስ።

እሷ ናት የቺ ሴት፣

ሰው መሆን የፈናት ፣ ጠሞዷት ሕይወት መረብ፣

በመቅደስ ገላዎ ፣ ሆይሆይታ ሲወረብ፣

ፊት ኋላ በሌለው ፣ በመሰንበት ቀመር፣

በዜማ አካላ ፣ ወንድነት ሲዘመር፣

እሷ ናት የቺ ሴት፣

በዓለም ከማለም ፣ በሩቁ ተጥላ፣

በቋንጣዋ ገመድ ፣ ልብሷን አንጠልጥላ፣

እርቀነ ሥጋዋ ፣ ለሥጋ ሲከተት፣

በማንም ሞላሰ ላይ ፤ ሰሚ ሲንከራተት፤

ከደቅደቅ ወጥታ፤

በተናፍቅ ወገገታ፤

መደራት ከፍታለች፤ መራራቷን ዘግታ።

እዎን ኖራያታለሁ!

ሥጋዋን ለሞቀት ፤ ወንድ እየበረዳት ፤ ነፍሲቷ ቀጭና፤

ዐይቻት አውቀለሁ ፤ ጭና ላይ ሰው ጭና።

እዎን ኖራያታለሁ!

ሴትነቷን ይዛው ፤ ሰውነቷ ጠፍቷት ስትደነባበር፤

"አሞላክሽ ወንድ ነው"

ስትባል ያን ጊዜ ፤ ላይኗ ጠልታው ነበር።

ዕድሜ ለኔ ትበል!

መደረሷን ነው እንጂ

መውጣቷን ሳታውቀው ፤ ካሞላኳ ከፍታ፤

እሷ ናት ያቺ ሴት...

ራሷን ያገኘች ፤ እግሩ ሥር ተደፍታ።

ተመልክች እንቺ ሴት፤

ዕንባሽ ዘናብ ሆኖ ፤ ነፍሰሽ ቢኾን ለሞላሞ፤

የበልቃጥን ወደቀት

ዐይቶ የሚከትብ ፤ ደና ሐዋርያ ፤ ላመል እንኳ የለም፤

ሁሉም ደርሶ እስኪያዙ ፤ በካሃዲ ካህን ፤ በዕለተ ኅመስ፤

ማን ገብቶት ይጸፋል

ለክርሰቶስ ፍጡር ፤ ሞላሌ መሆኑ ፤ የወደቀ ጠርመሶ።

እሷ ናት ያቺ ሴት፤

ሽቶዋን ሽሞታ ፤ ሽታዋን ቀይራ ፤ ጌታን የወደደደች፤

ከሕመሟ ደና ፤ ባሞላኳ ያበደች፤

በማበደ ሰዓት...

በምራሽሁ ቆብ ፣ ከወንድ መመገብ፤

ዐይቻት አውቀሁ፤

በማርያም ጨለማ ፣ እኔ እየጠፋሁኝ ፣ ክርሰቶስ ሲለኩ፤

በሴቲቲ ተሪክ...

ናርዶሱ እና ጌታ እንደተሳከረ፤

እሱን ስተገኘው ፣ የመኖሪያው ግን ፣ እንዳልነበር ቀረ።

መኖሪያ ሲበራ...

በደህረ ስጋ ፣ ንጋቲ ሲሰፋ፤

የኖረው ናርዶሳ ፣ እኛ ያለው ሰው ጠፋ።

እኛ...እኛ...እኛናና

ተመልከቻ አንቺ ሴት...

በኔ ጠረገ ነበር ፣ የሚደበቅ እድፍ፤

እኛ...እኛ...እኛናና

በኔ መሰመር ላይ ነው ፣ እግዚርሽ የሚጸፍ።

እኛ...

(ስተረሱ...)

ልቤ...
ክንፈርሽን መላም ቢመኝ፤
ልብሽ...
"ሕይወትህን ክፈል" እለኝ።
(መገለጥ ቢነሳሽ)
እልገብር ይመስል
የምደር ዘመኔን ፣ ርካሹን ጠየቅሽ፤
የሰማይን ክንፈር ፣
መመኝቴን ባወቅሽ።
ደንቺን!!

(ረመጧ ነሸጣ)

ነፋስ እንገላቶት

መሬት ለወደቀ ፣ ለእንደ ዐራፊ ቀጠል፤

መቆየት ገደ ነው፤

ራስን ሥር እርገ ፣ ሕይወትን መቀጠል።

ገገ...

ከአዕላፍ ቀጠሎች ፣ መካከል መለየት፤

በራሱ ጎልፊት ነው

በመክበር ውስጥ ያለ ፣ የመንፈስ መደሀየት።

ከአጀቤ ካንቺ...

እንደ እርምጃ መራቅ ፣ እስትንፋሴን ቢያንቀኝ፤

ይሄ ካህን ልቤ...

እረኛዬን ክዶ ፣ እንቺን አጠመቀኝ።

ዐደሜ ለመጥላትሽ ፣ መውደዴን አበራው፤

የተወረወ ልቤን ፣ ሰንኩል እግርሽ መራው።

እንግዲህ...

እንግዲህ...

ለፍቃድ ምስጢር ነው ፣ ከነፋስ የሚነፍስ፤

ከአደም 'ሚቀደም ፣ የአደም ምስኪን ነፍስ።

እንግዲህ...

ከመነበብ በፊት

የሚያርፍበት የጣ ፣ ደምዳ የቀተተ፤

ሰንት አለ መሰለሽ...

ገይዳፍ የቀረ ፣ የኔ ዓይነቱ ፊደል

በበዕር ቀለም ውስጥ ፣ ተወልዶ የሞተ።

እንግዲህ...

ከዓለም የራቀ
በቸውን የቀረ፤ ልቡ የነጠፈ፤
አፍቀረ ርግብ ነው
ጎጆው እንዳይናድ፤ ክንፎቹን የጠፈ።
ዓለሜ...
ከሐሳብ ርቀን፤
ከመታሰብ ጠፍተን፤
ካለመሆን በፊት፤
ከመሆንም ቀደመን፤
እባክሽን ወዲ፤ ባክሽ እንፋቀር፤
ለምላክ ባይኖር እንኳ፤ እኔና እንቺ እንድንቀር።

(እንደ ተኝተሽ...)

ሰርዌ ልቀፍሽ ፣ ሰርዌ ልሳሞሽ፤
ከባልሽ በፊት ነው ፣ ልቤ የሚያሰብሽ።
ለልቤ...

ከባልሽ በፊት ነው ፣ ላንደ የደርኩለት፤
እንደወደ ገባ የተገበርኩለት፤
የተገበርኩለት፤

ባክኖ ቀረ ሲሉኝ ፣ እንደተራ ሰ'ለት፤
እናደው ጀመር ፣ እፈርሰው ጀመር፤
ወደጄ መሰለሽ

የሳመትን ክንፈር ፣ በሌላ ሲወዛ፤
የላደገትን ነፍሰ ፣ በተገኘል ሲገዛ፤
መታዘብ የበሽቃል፤

እኔ ጋር ሰትመጪ ፣ መብሽቁ ይወደቃል።
ባልሽን እርሽልኝ!

መንትፌ ልቀፍሽ ፣ ደብቀሽ እቀፊኝ፤
ጨለማን ሰናሰሰ ፣ ከብርሃን ሰፊኝ።
ልርሳው መነጠቁን፤

ከመውደቁ ይልቅ ፣ እኔን የሚገለኝ ፣ የረዳኝ መውደቁን፤
መሰረቅ ቢኾን ንጠለት ፣ በሰው የሚያሰማቅፍ
እንደትም ለልሰማ ፣ ጀርቄ ካንደ እቅፍ።

እቅፍቅፍ ...
እጥምጥም...
ትጥምጥም...

ሞቴ ባንደ ሲጥም።

አበጀህህህህ ሰረቀኩሽ፤

እምዲ!!!!

ይኸው ሳምኩሽ።

እሠይ እዘርፋለሁ ፣ መቀብር እስክኾን፤

ማነው የሚያውቅልኝ

ባልሸሰ 'ራሱ ፣ ከኔ ዘርፎሽ ቢኾን?

እረ...

ትዳር በቀደመ?

ይቅደመኝ፤

ግድ የለኝ።

የሰው ነሽ እያልኩኝ ፣ ነረልኝ ከእቅፌ፤

እንኳንና ሞቲ ፣ እይመጣም እንቅልፌ።

ሰርዌ ልቀፍሽ ፣ ሰርዌ ልሳምሽ፤

ከባልሽ በፊት ነው ፣ ልቤ የሚያሰብሽ፤

በይ... ደርቢ እንዳይበርደሽ።

... እስክትነቁ ተጻፈ)

፩

መልአክ ሞት ይሉ፤ የሠላሴ አሸክር
ሕይወት መንጠቅ ሠራው!
በሕይወት አዙሪት፤ በዘር በሸክርክር።

፫

እኔሱ...

ነገዬ 'ሚሸለት'፤ በዛሬ ተጥዬ በጊዜ ባክኜ
የቱ መልአክ ጋር
እንደሆነክ አላውቅም፤ አንቺ መሃል ሆኜ፤

፪

'ቀደሳን አማልክት'
በገኝ በክርመ፤ ከመተን መካከል
ግብረቸው አንድ ነው
ወይ ገነትን መክፈት፤ ወይ ገነትን መክልክል

(ሻሸጣ)፡- ፀመር ካደሞ

ይኸው...

ነፋሱ... የለ ወገብ ይደንሳል፤
አባራም... የለእግር ይነሣል።

እኔ...

የላንቺ ነገሬ ፣ በመለባደሠምር
ከነፋሱ ፣ ከአባራ ፣ አነሰሀልሽ የምር።
አንድ ነገር ካለ ፣ የላንቺ የምቸለው
አሁን የሆነኩትን ፣ መሆንን ብቻ ነው።

:
:
:

አሁን እንደምን ነኝ?

መፈጠር የረሳኝ ፣ ከነመፈጠራ፤
ከማላውቀው ደጃፍ ፣ ከማላውቀው መደፍ
'መንገድ የተጣልከ ፣ የትም የለሁ ጥራ።

እኔ...

ከዛ መደፍ ሰውደቅ ፣ ከመሬት ሰጠጋ፤
የ'ሰትንፋሴ ቀጽበት ፣ ከሞቴ ሲላጋ፤
ይሰማኝ ነበረ፤

በመለቀሞ ዘረት ፣ ላይረባ መዘራት፤
ተመልከቻኝማ!

ጠጠር ተዛምጄ ፣ ሰኾን የጨማ ራት።
ጨማዎች ዐየለሁ፤

ነጠላ ሲለገር ... ዐየኋት ተልፋለች፤
በትሰ ቆዳ ጨማ ... ዐየኋት ተልፋለች፤
ሃል ረዥሞ ሕንዳ... ዐየኋት ተልፋለች፤
ተልፋለች አልተኛም ፣ ዐይኖቼን ዘገቼ፤
ካንድ ተረከዝ ጋር ፣ እንዳልሄድ ፊርቼ፤
ለፍጥጭ እድራለሁ ፣ ለፍጥጭ ይነጋል፤

መንጋቲም ሕመም ነው

ዐላፊ ሲበዛ ፣ መቆየት የሰጋል።

ከመሰጋቴ ጥጋት

ከመረገጥ ደጃፍ ፣ መሞቴን እንዳላይ፤

ርግብ እመኛለሁ!

የረገጠኝን ሰው ፣ ባየው ከሰማይ ላይ።

ሞቆቲ ሠመረ...

ይተየኛል መሰል ፣ ክንፍ እየበረረ፤

በረረች፤

መጣች፤

የዘቸኝ፤

ሳመቶች፤

ሳመቶች፤

የዘቶች፤

ተያይዘን

ወጣች፤

በረሀብ ተነሳሁ፤

ከፍተ ሐሴቱ ፣ ማነሴን ረሳሁ፤

ቅረቢን ርግቤ ፣ ነይልን ሰላሜ፤

አንቺ ስትለቅሚኝ ፣ መንቀርሽ ጎዳሜ።

ሥተነሹን ወግተሽ ፣ ከአፈር በክብር፤

ክንፍሽ ገረገራ ፣ ልብሽ የኔ ደብር።

ዐየሽ...

በመሰንክል ሞደር

ቁንጠኛ እፍቃሪን ፣ ይህ ወሽታም ዓለም ፣ ለማግኘት ቢቀዘፍ፤

ዐይቼሽ እረፍሁኝ!

ለማይን ረሰቶ ፣ ክንፍሽ እኔን ሲጸፍ።

እፋዊው ይህ ዓለም

በቅጥፋቱ ላይደን ፣ ቅጥፈት ቢያሰሰም፤

ሰው ለቀመቶ ይላል ፣ መንቀር ጥሬ ቢሰም።

ይኼ የሰው ዓለም ፣ መውደድን ቢታደል፤

ሲፋቀሩ ለካ

የሚያሾሉት ሁሉ ፣ ለመዋጋት የይደል።

ለእምላክሽ ንገረው!

ሥራውን ይሞርድ፤

ሰሞ በሚገደል

በለሰላላ ክንፈር ፣ ፍቅርን ከማጠር፤

ጥሬን ባል የሚያደርግ፤ መንቀርን ነው መፍጠር።

እረ በሬው ና...

በዘመናት እድባር ፣ በዘመን ተራራ፣

ገዢ የደመቀ ፣ የሰው ልጅ አሻራ ፣

በሠረዘ ፣ በደለዘ ፣ ተመልሶ በደምቅ፣

እንዲ በየቀረቅር ፣ ሌላው በመጻደቅ፣

ምን ደገኙ በበዘም ፣ ፍጡር ግን ይምታታል፣

ታዲያንሰ

ተገርፎ ማብላትን

በሬነትን የሀል ፣ ቅድሳና የታል።

በሬነት ጸደቅ ነው!

እሰው ልጆች ሲሉ ፣ አፈር ገሬ ሆኖ ፣ አንገብሶ መቅረት፣

በሬነት ደግነት፣

መጣል ይችላትን ፣ ቀንበር ተሸክሞ ፣ ዘላለም መገተት።

በሬ መሆን ማለት... ፍጹም የዋህነት፣

ፍጹም እፍቀሪነት፣

በሬ መሆን ማለት... ፈጽሞ መዋደድ፣

እርሻ የበቃ ለት ፣ በበላ መታረድ።

በሬ መሆን ማለት...

በእንደሁ ፍቅር ፣ በባዶ መቃኘት፣

እልፍ ሕይወት አንጭ ፣ በሰለት መደኝት።

ዘም በሎ ማነሰ፣ ዘም በሎ ማረሰ፣

ጎልቆ ወመላፍርት ፣ ክርሶችን ለመመለት ፣ በኪዳን መነሣት፣

ደግሞ ተመልሶ ፣ በጠገብ ትውልድ ፣ ሕሊና መረሳት።

ፍምነት የረሳ ፣ ተላቆ እሳትነት!

እንደባሪያ ኖሮ፣ ገራጫን ማሰንበት።

በሬ መሆን ማለት...

መታረዱን አሞኖ፣ ወጥ ለመሆን አሞኖ፣ አለመታደስ፣

ማባያውን የርሳል፣ ሆዶች እንዲሞሉ።

ይህ ሁሉ ሐበሻ...

ይህ ሁሉ የሰው ልጅ፣ ለየሕልመ ሲጥር፣

መታረዱ ላይቀር፣ ማባያ ማረሱን፣ ምነው አይጠረጥር?

ነኝ አይደል?

በሆሄ በፊደል ፣ ትግል የማልገጥም፤
ይቅርና ሰሞተውኝ ፣ ቀምሰውኝ የማልገጥም።

ነኝ አይደል?

ከለቅ እስከ ደቁቅ ፣ ቀርበው የሚያደሙኝ፤
እንኳን የሚሮጡ ፣ የቆሙ 'ሚቀድሙኝ።

ነኝ አይደል?

ተደግፌ የለሁ ፣ የወለቀ ጎልበት ፣ የጠቆረ ተፋ፤
ለ'ናቴ ጆሮ እንጂ ፣ ለማገም የማልገባ ፣ ጎልደፋ ኮልተፋ።

እንደዛ አይደለሁ?

አዎ በይኝ ልመን፤

ቋላቁል ተላላ ፣ በብልጣ ብልጥ ኪሰ ፣ ለግዜ ሰተመን።

ነህ በይኝ ዘም ብለሽ ፣ ማነሴን ልቀብል፤

አፍሬ እንደቀር ፣ እንኳ ከሰው ደጃፍ ፣ ከፈውሰ ከጸበል።

ነህ በይኝ ዘም ብለሽ ፣ ተሰፋዬ እንደመክን፤

ነህ በይኝ ዘም ብለሽ ፣ ሰተሃጂ እንደጩክን፤

"ሰው አገኘሁ" የለሽ

ቀልበደሽ ፣ ነፍሰደሽ ፣ ለሄደ ቢቸኩልም፤

ወደደክህ የልሽበት ፣ ደብዳቤ ወረቀት

አገብበሽ ቀደጀው ፣ ማገብብ እኔ አልቸልም።

ሞኝ ነው ወደጀ

በሎ የላሰበሽ ፣ ገዜ ደጉ ነቀት፤

ሰላም ግቢ እኮ ነው

የተነጠቀ ልብ ፣ የሸኚ ሞርቆት።

ሰላም ግቢ!

እግርሽና ልብሽ ፣ ዳግም ቤቱ ቢደርሰ፤

እዘናለሁ፤

መሞጣት እይሠራውም ፣ የመሄደን መፍረስ።

.

.

.

(በየቦይ እንፍሰስ)

እንቺ የኔ መንፈስ

ተቀጠልህ እንደሚል ፡ በሚካሌል ሞሰል፤

ሰባቴ በተጮሃ ፡ ተለቂኝ ይመስል፤

እኔ ያንቺ መንፈስ...

ተቀጠልክ እንደሚል ፡ በዐራኤል ሞሰል፤

ሰባት ጊዜ በጮህ ፡ እለቅሽ ይመስል፤

የምንቀጠቀጠው፤

የምነዋወጠው፤

ካንቺ ሰመነገል ፡ ቀልቤ ተጎትቶ፤

እረታዬን ጀመርሁ ፡ ጎንሽ የነበረኝ ፡ ተረኬ አብቅቶ።

የከረምነው ሁሉ...

እንዳይጠፋን በዬ ፡ አበዘቼ ለመንሁኝ፤

እረዩ በጠፋ...

ከጥልቅ ወንዝ መሃል ፡ ሃድ ዐረፍ ተባልሁኝ።

ዐርፍ!

በውኃ ወረቀት ፡ ያንቺን ገደል ልጸፍ።

ከወንዝ ላይ ጣሉኝ ፡ ካንቺ ላይ አውጥተው

እኔ እንቺን ላልተው።

ሞኝነት የጠላት

ሲገፋኝ ወደደኔት ፡ እንጋንሰ ልጥላት።

ወንድ እያዘናናሽሞ?

የመሔዴ እውነት ፡ የመንገድ ሞሰጢር፤

ወንዝ እያሰቀናሽሞ?

በቆመ ሕይወት ላይ ፡ ለመረመድ ሲጥር።

"ሄጃለሀ!" እያሰ ፡ የትም አለመሄድ ፡ የትም አለመጓዝ!

ጭላገጭል

መዳሊው ነጋትህ ፤ ጨለማን ሲያቃጭል

ጭል....

ጭልል...

ከየትም፣ የዓለም ጨለማ ፤ በቤትህ ሲከትም።

አብረኸው እንዳትኖር...

ጠፍቶህ እንዳትባክን ፤ የነፍሱህ ገጸ ሰብ ፤

ዕድሜ ለጨለማው

ሥራህ አደረግኸው ፤ ክብሪትን መሰብሰብ።

ደግሞ...ግን

ብርሃን የለህም።

ወዳጄ...

አልወጣ ካለቸህ ፤ የጎጂዎ ፀሐይ፤

ከቀረቸበቱ ፤ ነገህን እንድታይ፤

ከጠለቀቸበት ፤ ከጥልቀቱ ቅዝፍ፤

ፀሐይዋን ባታገኝ ፤ ጨለማ እንድታተርፍ።

ተነሥ...

ከምክራብህ ወጣ ፤ በል ሰንሰት ከምዕራብ፤

ጸሎት እይመልሰው ፤ የመንጋትን መራብ።

ጸሎትህን ግታ!

ፀሐይ እይሰጥህም ፤ የጨለማ ጌታ።

ጸሎትህን አቁም ፤ ከማዘገህ ገሸሽ፤

ይነጋል አትበል ፤ ለሰው ሆስ ሲመሽ።

በቻ ... አትሰበር!

ተፍጨርጨር፤
ተሞንጨር፤
ቤቱን እፈረሰው፤
ጣሪያና ግድግዳ
ባቆሞክበት ቀን ነው ፣ ስጋትህ የባሰው።
ንጋት ናፋቂውን...
ብሌንህን እንሣ ፣ ከጠቆረው ሰማይ፤
እንዳንደም
ጨለማን መልመድ ነው ፣ የጠቢብ ሰው ፀሐይ።

እንዴት እንደመጣህ ፣ እንዴትጠይቁኝ፤

ለሞን?

ሰለሞትናፍቂኝ።

አወቀዋለሁኛ!

እንደ የበደለሽ ሰው ፣ ናፍቀሽኛል ቢልሽ፤

ላንቺ...

ፊዘ ነው የሚመለስሽ፤

:

ግን ናፍቀሽኛል።

:

አዎ

በደደለህ በግፍ፤

ደግሞሞ...

ናፍቀሽኛል በእጥፍ።

ማርያምን የሞሬን ፣ በዘቷል መናፈቁ!

የትም እንኛለሁ፤

የትም እሥቀለሁ ፣ ግን ያለቅላል ሣቁ!!

በራመድ በሀገሩ ፣ በከንፍ እንኳ በበር

ተከፍቶ ዐያለሁ ፣ ቆለፍኩት ያልኩት በር።

ቀን የከረጥሞኩት!

ሌት በሞን ክፈትኩት?

በሌለትሽ መጣህ!

ዓለሜን ሰላጣህ።

ከትናንት የባሰ ፣ እንደሚጣሽ ሳሰብ

በደሌን ዐየሁት ፣ እጥፍ መውደድ ሲለብ።

እንደዚህ ወይ...

የበደለ ሁሉ ፡ አይናፍቅም እንዴ?

ማቀፍ እንኳ ባልቸል ፡ ሞሐረት ባለሞንም፡

እትሣቁብኝ እንጂ!

ግጥሙን እየነበበኩ ፡ ናፈቀሽኝ አሁንም።

ፀሐይዎን ከተተኝ፡

ዐይንሽን ለማየት ፡ ከቤቴ እየወጣሁ፡

የበደለ ዐይኔን...

እንደተደኝ ብዬ ፡ በጨለማ መጣሁ።

ደረሰኩኝ ከደጅሽ ፡ መፍራቴ በነነ፡

እሠይ እንካሁሽ ፡ ናፍቆቴ ሰው ሆነ።

እከንፋለሁ ይኸው ፡ ሰደርሰሞ አልገሞሽኝ፡

እጅአብ ሰው መሆን!

ገጠፋ ጊዜ ነው ፡ ጭራሽ የናፈቀሽኝ።

እጥፍቻለሁ እዎ! መውደዴን ቀብሬ፡

እትሣቁብኝ እንጂ...

ልክ ሰበደልሽ ፡ ጨመረብኝ ፍቅሬ።

ናፈቀሽኝ!

መውደድ ገደ ልላ፣ አገገት አሰደፋሽው፤
ከፍቅር የሚበልጥ፣ ፍቅር ዐላየሽው።
ሐሜቱ በነነ፣ ጥላቻ ተለካ፤
ሌላ ወገንጌል ጻፍኩኝ፤

"ሰውም በዚህ ሚዛን፣ ይፈቀራል ለካ?"
መውደሽ በለጠኝ፣ ማፍቀርሽን አነሰኩ፤
ከአቅፍሽ ሥር ሆኜ፣ እንዴት ዓለም አሰሰኩ።
እኔ እኮ...

ሰሜን አላውቀውም፣ እንቺ ካልጠራሽኝ፤
"ለሚጠራህ ሁሉ፣ አትዘር" ሰላልሽኝ።
አልዘርም አትፍሪ፣ አይቸልም አገገቱ፤
ከሰሜ ይበልጣል፣ ፍቅርሽ ማንነቱ።
መጠሪያ አልባ ፍቅር፣ እንዲህ ነው ማይባል
ከሰው ሕግ አንሥቶ፣ *ከመሲሕ ያሰገባል።
እንዲህ ዐይነት ፍቅር፣ አለን ብለን ብንል
ዓለም ተያይዞ፣ ሣቅ ነው 'ሚያነባልን።

ታዲያ ምን ቸገርን?
ልቦናን ለቸረት፤
በእምነት ላሠረት፤
ሕልም ላሰጠበት፤
ዓለም ለሰዉለት፤

ምንም እንዴት ቢኮን፣ ፍጽሞና ቢያንሰም፤
ለሚወደት ወደጀ፣ አይነፈግም ሰም።
እኔ እኮ...

ሰሜን አላውቀውም፣ እንቺ ካልጠራሽኝ፤

"ለሚጣራ ሁሉ፣ አትዘር" እያልሽኝ።

አልዘርም፤

አልሄድም፤

ወዲትም፤

ብሄድም አልደርሰም፤

ቢጣሩ አልመልሰም፤

"አቤት" ባይ እንቺ ነሽ፣ ሲጠራ የኔ ሰም።

ተራኬን ቀይረሽ፣ ትናንቱ ቀለለኝ፤

አቤት ስትይ ሰማሁ፣ ተጠራሁ መሰለኝ።

እኔ እኮ ሰማኝ...አላውቀውም፤

እንቺ ካልጠራሽኝ

* መሰራት፣ በቆመ ምሳሌ፣ የተቀባ፣ ቀበሪ፣ ለሽመት የተዘጋጀ ንጉሥ ገህህን ወይም ነብይ፣ ለቀባ ሀብተ መንፈስ የመሰጠት፣ (ለልዩ ክፍተት ወይም ክፍሉ፣ መጽሐፈ ለዋሰው ወገን ወመዘገበ ቀላት ሐዲስ)

ገጽ ፩ ለተከታይ

ወይን ለበርጫቆ ነፍሱ፤
በርጫቆ ለወይን ልብሱ፤
እንደዘዩ ነን እኛም፤
አንደኛን ነፍሱ ነን፤
አንደኛን ልብሱ ሆነን፤

በአንድ የተከተትን ፣ ሁለት ግዘፍ ይዘን።
የምንደባበሰ፤
የምንለባበሰ፤
የምንከላለሰ፤

ጨረቀን ያሰረላኝ ፣ ባንቺ ፈጥሮት ቀኔን
ልብሴን እንጂ አውልደ ፣ የማልሆን ርቀኔን።
ነፍሴን ሆነሽልኝ ፣ የመቆሜ አቅሞ፤
አንቺን ሆኜ እንጂ ፣ እኔን ሆኜ አላውቅም።

አሁን 'ሞልሽ ነገር

እንደው ቢገባሽሞ ፣ እንደው ባይገባሽሞ
ሰለሞወደሽ አላገባሽሞ።

የሞን ቸቦ አይሞላሞ? የሞን አሸወደና?
በሰው አፍ ሾፊተል ፣ በሰው አፍ ሸመና።
የሞን ሽማግሌ? የሞን ጥሎሽ መጣል
የሞወደው ልብሽ ፣ ሰንት ብር ያወጣል?

ሰንት ብር? ሰንት ወርቅ?

ሰንት ከብት? ሰንት ጨርቅ?

ሰንት? ሞን ብሰጥሽ ፣ አንቺን ይመዘናል፤
አንቺን ይወክላል፤

ያንቺን ሰሞ ያህላል?

ደካሞ ነው ይቅርብን ፣ ገዳገድ ማብዛቱ፤
የሣቅሽ አጸደ ነው ፣ መኖሪ ግዛቱ።

ልክ እንደዚህ...

ለሌላ እየመሽ ፣ ለኔ እንዲነጋ፤

ነጠልሺኝ ቁጭ አልሁኝ ፣ ከዚህ ሁሉ መነጋ።

ዕድሜ ላንቺ ዕድሜ! ወንጌል አሰረሳሺኝ፤

"ሰው ቀን የሌለው ፣ ቅጽበት ነው" እየልሺኝ፤

ዕድሜ ላንቺ ዕድሜ!

የነበብሁት ሁሉ፣ የቀረሞኩት መጣ፤

በነካሽ ሄደሁበት ፣ እንደመሬት ሞንጣ፤

አቤት! አቤት! አቤት! ይሄንን ቢሰሙ...

የኔታ ሞን ይሉ?

የኖርሁትን ኪዳን ፣ ደንግልናገ ደሴ፤

"ጎጆዬ ነሽ" አልሁኝ ፣ መቅደሴን አፍርሴ!!

ካንድ አማኝ የማይኾን ፣ ነውር እየፈጸሞኩ ፣ እየተኮነንሁኝ፤

ያን ሁሉ እሞነቴን ፣ ሞን ሰትዪኝ ካደሁኝ።

የት ገባ ፍርሀቴ? የት ገባ እሞነቴ?

የት ገባ እውቀት?

የት ገባ ልቦና? የት ገባ እዕምሮ?

ዐሥርቱ ትዕዛዛት ፤ ለእኔ ተቀይሮ።

"አትግደል" የሚለው ፤ "አትሂድብኝ" በሚል፤

"አትሰረቅ" የሚለው ፤ "አትረቅብኝ" በሚል፤

"ከኔ ሌላ እምላክ ፤ አትምልክ" የሚለው፤

"ከኔ ሌላ ሴት ጋር ፤ አትሂድ" በሚለው፤

ሠርዜ ተክቼ ፤ እየተኮነንኩኝ፤

ያን ሁሉ እምነቴን ፤ ምን ስትዪኝ ካድኩኝ?

ልካደው...

ሁሁለት ጌታ የለም! ጌታ እንደፈረደው፤

ነይልኝ!

ገደም ተዘነጋኝ ፤ ባንቺ ሰመነኩሰ፤

ካደሰ ቤቴ ግቢ ፤ ውኃ ልጣደልሽ ፤ በተጋዘ ሳለኩሰ!!

ልፈር በውርደቴ ፤ ዳግም ልንተፋተፍ፤

የሚረገው ይጥፋኝ ፤ የልተላጠ ልክተፍ።

ሣቂ ከት ብለሽ ፤ አከራዬ ይሰሙ፤

"አገኝ" መባል ነው ፤ ሰው የመሆን ሰሙ።

ነይልኝ!

በርዶናል እያልን ፤ አውቀን ተጠጋግተን

ልባችን ይምታብን ፤ የምንለው አጥተን።

ዘምታ ነግሠብን ፤ እየተነፈሰን

ዕቃ ጠፋን እንበል ፤ እጅ እየዳሰሰን።

ምነው ባልመጣሁኝ ፤ የሚያሰብል ፍርሃትሽ፤

ምነው ነይ ባላልኋት ፤ ካ'ፌ ለየመልጥልሽ፤

ትንሽ እየቀረኝ ፤ ትንሽ እየቀረሽ፤

ጆሮ ጌጥሽ ጋር ሆነኩ ፤ ማ'ተቤ ጋር ደረሰሽ።

ይኸው ልክ እዚህ ጋ

ር ዕድሜ ላንቺ ዕድሜ ፤ ሕልሜን አሰቀየርሺኝ፤

ሰው ዘመን የለውም ፤ ቀጽበት ነው እየልሺኝ።

አሁን የሞልሽ ነገር...
 እንደው ቢገባሽም ፤ እንደው ባይገባሽም፤
 ስለሞወደሽ አላገባሽም።
 የገባህሽ ለተ...
 ፍቅሬት ፤ ፍፍቅቴን
 ባለቤት በሚል ሰም ፤ አጥፎው አጥፎሽ፤
 ከአንድ ዕቃ እኩል ፤ ቆጥፎው ቆጥፎሽ፤
 እንዳንረሳላ፤
 እሺ በይዳለሜ ፤ መጋባት እንርሳ፤
 ላተገቢኝ ይቅር ፤ ላላገባሽ ይቅር ፤ ሁሌ እንዳንለየድ፤
 ሰው ከፂ ያለን ሰው ፤ ከመደብ ነው የሚያደ።
 ስለሞወደሽ ስትለምፂኝ ፤ ሐላቤ ግድ የለው፤
 የው ሰውም አይደለሁ...
 መላመድ ይገድላል ፤ ጣዕምን ይሸፍናል፤
 "እለኝ" እንደሚለት ፤ ንቀት የት ይገኛል።
 ልጅነቴ ይነር ፤ እደግ ፍርሃቴ፤
 በሞን ልመላው ያልኩት ፤ ደግሞ ይጥበብ ቤቴ።
 እንደ አዲስ ዳሬኝ ፤ እንደ አዲስ እናልም፤
 ፍቅረኛ እንደኾንን ፤ ማርጂት ነው የኔ ሕልም።
 የሞን ቶቦ አይሞላም ፤ የሞን አሸወደና፤
 በሰው እፍ ሙሉተል ፤ በሰው እፍ ሽመና።
 የሞን ሽማግሌ? የሞን ጥሎሽ መጣል?
 የሞወደው ልብሽ ፤ ሰንት ብር የወጣል?
 ገዳገድ ነው ጉዳ!
 ባይጨፈር ይቅር ፤ የቤተ ዘመዱ...
 የልሁሽ ነገር ሁሉ ...
 እንደው ቢገባሽም ፤ እንደው ባይገባሽም፤
 ስለሞወደሽ ግን ፤ ቶዬ አላገባሽም።

"እኔ ማን ነኝ?" አልሺኝ? እንቺ ማለት እርሷ፤

ከፊት ያለኛው ፤ የሐረግ ሬሳ፤

(ሰድብ አይደለም)

በሰዎች እስተንፋስ ፤ ቅጠል ስታፈሪ፤

በአማርካኝ ሰበብ ፤ ተመልካች ስትሠራ፤

የኔ አካል ሲሸረፍ...

ሲሸረፍ ሲጎደል ፤ በሰንጥቅ ሲሰበር፤

ሰፍተሽ የማርሽበት ፤ ልቤ ግንብሽ ነበር።

የንቺ ዓይነቱ ሐረግ

በመርዘመ ጥጋት ፤ ማደግ ጀለካል፤

ዕዳው ለጌታው ነው፤

ከሰው አጥር ደርሶ ፤ ከሰው ያነካካል።

አትሃጀ፤

አትሰፊ፤

ሩቅ ለመመዘዝ ፤ ልብሽ አይነሣ፤

መደረሻ ሲልቅ ነው ፤ መነሻ ማረጋ።

"ጠላኸኝ ወይ?" አልሺኝ?

ወዴትም ረዘም ፤ ማንም ጋር የሚገኝ

የንቺ ዓይነቱ ሐረግ ፤ እስከየት ነው ማሸኛ?

ሄደሻል አልልሽ...

ከሽሬ ሥር ሥርሽ።

"የኔ ነሽ" እንዳልል

ከጎኔ የለሽም ፤ ለማቀፍ ስታትር፤

ደግሞ ዐይሻለሁ፤

ታቀፈሽ ተጠማዘሽ ፤ ከሌላ ግንብ አጥር።

ተደው ባክሽ ደቅር!
ዕድል የልተቸረው
የኔ ዐይነት አፍቀሪ ፣ ሳይበደል ጀቀጣል፤
ሂጂ ፈቅጂሊህ!
ከሚክዳ ሐረግ
ውን የልሰጠሁት ፣ አረሜ ይበልጣል።
(ሰድብ አይደለም)

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

ሆ ሆ

ሻረልኝ በቀሌ ፤ ሻረ የሕይወት ቁም፤

መኖሪን ጀመርኩኝ፤

በሰሚላሂ ራህማኒ ረሃሞ

ታወቁደለሽ ግዛት ነው ፤ ክንድሽን መመኘት፤

አውቀለሁ ሐራም ነው ፤ ከኔ ጋር መገኘት፤

ዳረ...

ፍቅር ግዛት ላያውቅ ፤ ላይገደው ሐራመን፤

ግድ የለም እቀፊኝ፤

ሰዎች ናቸው እንጂ ፤ መላእክት አያመን።

(ነይ በይ ሳሚኝ አሁን)

ገሃነም ረሰተን፤

ክጀነት ተነሥተን፤

የሰው ጊዜ ጥለን፤

የኔና እንደን ብቻ ፤ ዘመን አንጠልጥለን፤

በባዶ መሰመር ላይ ፤ በኅብዕ ስንጻፍ፤

መነፋፈቅ ሐዲሳችን ፤ መተቃቃፍ ቅዱስ መጽሐፍ።

ሁሉንም ዘንግተን፤

በሁሉም ተተን ፤ በነፋቀር ጊዜ፤

የሰከረው ዓለም ሰከነ ባንድዜ።

ጸጥ... ረጭ... ጭጭ... ዘም... እፍን... እፍንፍን

ነይና እቀፊኝ ፤ ሰው ሞትን ሲዘፍን።

እንገንጠል ከሰው ዘፈን ፤ እንገንጠል ከሰው ጀማ፤

ልደረስ ለሰቀለትሽ ፤ ደረሽ ለኔ ጁሞኣ፤

እንሰገድ ላ'ለምሽ ፤ እንሰገድ ላ'ለሜ፤

ባፈቅርሽ አይደለ...

የንጅን እሰጠፋኖሰ ፤ እኔም መሳለሜ።
የሰው ጣጣ ትተን ፤ እየተፋቀርን ፤ እየተማመንን፤
ዕድሜ ለፍቅራችን! ሀሀለት ጌታ አመንን።
ሰብሐት ለአብ ፤ ለወልድ ፤ ለመንፈስ ቅዱስ፤
ሰብሐት ለእህ ፤ ዓለምን ላቆመ ንጉሥ፤

አንጅን ሰላደለኝ፤

መስጂድ እና መቅደስ ፤ ሀለት ሰለት አለኝ።

በሰው መቁጠሪያ ልክ የማትቆጠሪ፤

በሰው መለኪያ ልክ ፤ ከቶ ማትለክ፤

በሰው መለኪያ ልክ ፤ ከቶ ማትለክ፤

(ነጻ አጎሪኝ እሰኪ)

የገባችሁት

እርግጥ...
"እንቺ ወዲያ ማዶ
እኔ ወዲህ ማዶ"
ግን ሰው...
መቼም ልፋ ያለው

ሀ ሃ ፎ

ለመኖር ሲጣደፍ ፣ ለመሄድ ሲዋከብ፣
ባሕር መክፈል ሲችል ፣ ይጠብቃል መርከብ።
ሰው ተንኳ ይሠራል፣
ሰው ጀልባ ያገዳል፣ ልቡ እየተለለ፣
በኔና እንቺ መሃል...
እንኳንና ባሕር ፣ መሃሉ ላይ የት ለት።

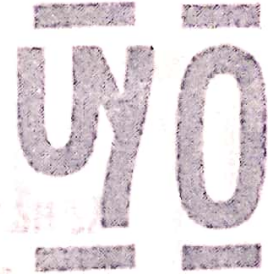
(ሩሚ ነሸጣ)

እረ ዘሬን ዘሬን አይልም ወይ ሰዉ ፣ ብለው ቢሉኝ ጊዜ፤
እረ ዘሬን ዘሬን ፣ ማለቴን ጀመርኩኝ ፣ በቀን ዐሥር ጊዜ።
ወገቤ ሲለፋ ፣ ሲፈታ ፣ ሲታሰር ፣ ወገን መቀነቴ
አንድ ዘር ይጠራል ፣ ዐሥር ማንነቴ።

እረ ዘሬን ዘሬን...

አሁን ከቅጽበት ፣ ከማበዳ በፊት...

እታዘብ ነበረ፤ እንደ ያረገት ወንፊት።

በ...ሚ...ፈ...ራ...ር - ሰው፤

ባሮጊቷ መንደር

ተሰፋ አልባ ቀዬ ፣ ወዘ አልባ መኝታ፤

ከሰማይ ተባሮ ፣ ከዚህ ከከተመ ፣ ንትርክ ሸውታ፤

ሴቷን ልጅ ዐያለሁ!

በውሸት በና ጠጡ ፣ ወጧን ስታማሰል፤

በዐቀቀ ሸራ ላይ ፣ ጭቀ ኑሮ ስትሠል፤

ካመደሞ ሕፃናት ፣ ሣቅ አልባ መሸካካት

፣ በእንጨወት ሰበብ ፣ ኑሮን መለካካት፤

ከጨዋታው መሃል...

እንደኛው ዘራፊ፤

ሌላው ሌባን ገፊ፤

ደሄ ንገሥ ንገሥ፤

ደኛው ሞኝ ደሞ

ንገሥ ተኝቶ ፣ እንተ ቆመህ ተከሰ።

በ... ሚ... ፈ... ራ...ር - ሰው

ባሮጊቷ መንደር...

ደግሞ እሰማለሁ

እኛ ሞላሰ ሳይፈቱ ፣ በኑሮ ላይ አሸመር፤

አዋቂ ያነጸው ፣ የሕፃናት መዘመር፤

"ሦስት አሻንገሊቶች ፣ ባልጋ ላይ ተኝተው

ሁለቱ ተመዋል ፣ አንዷ ልትሞት ነው"

ትርጉሙ ሞንድን ነው?

ብሎ በማይጠይቅ ፣ በእውነት ሰማያት፤
 ከታመመት ልጆች ፣ ሞት የደረሰባት ፣ ምንድነው ሚላያት?
 ሦስት አሻንገሎች ፣ ባልጋ ላይ ተኝተው
 ሆስቴ ታመዋል ፣ አንዷ ልትሞት ነው።
 ሐኪም ቤት ሄደው ቢነገራቸው
 ሐኪሙ ምን አለ ፣ "ደቦ ሰጧቸው"
 ደህ ቀሽሞ ሐኪም!
 መድኃኒት ቢያልቅበት ፣ በሽታን ይገዛል፤
 ወትሮውንም ቢኾን...
 የተራብ ሐኪም ፣ የራብውን ያዛል።
 እናም...
 እነዚህ ሕፃናት ፣ ተዉ ማይባሉ፤
 ለችጋራም ሐኪም ፣ ዛሬም ያዜማሉ።
 አሁን ከቅጽበታት ፣ ከማበዳ በፊት...
 እታዘብ ነበረ ፣ አንድ የሮጊት ወንፊት።
 በ...ሚ...ፈ...ራ...ር -ሰው
 ባሮጊቷ መንደር
 በቆሽሽ ሳፋ ፣ አንደኛው ሲደፋ ፣ ሌላኛው ደፋቋ፤
 ከጓዳ ሚሰማ ፣ የምስኪን ገረዶች ፣ ደስት ፍቅፋቋ።
 ከገረዶች ወዲያ...
 ልብሱን ለማሳያ፤
 በገዛው መስታወት ፣ ልቡን የሚፈልግ ፣ የጎልማሳ ገራም፣ ከጎልማሳው
 ወዲህ...
 ገና በጠዋቱ ፣ ቀን የጨለመበት ፣ ተማሪ ሰካራም፤
 ከሰካራም ወዲያ...
 ከቀየው ተኳርፋ
 ቤት ባልመታ ግጥም ፣ አልጋዋን አዘማሪ፤

ከቤቷ በር ላይ
 ከወንድ የተረፈ ፣ ገላዋን ከሞታሽ ፣ ከሴተኛ አዳሪ።
 እነኚህ በሙሉ...
 መወለድ ፣ መገመድ ፣ በሆነበት ሰፈር፣
 ባሮንቲ ሰፊድ ፣ ሀገር ነው ሚሰፈር።
 እነኚህ በሙሉ...
 መውጣት እና መውረድ ፣ በሞላበት መንፈስ፣
 ባሮንቲ ወንፊት ፣ ሕይወት ነው ሚነፈስ።
 አሁን ከቆጸበታት ፣ ከማበዳ በፊት...
 እታዘብ ነበረ ፣ አንድ ያሮንት ወንፊት።
 በ... ሚ... ፈ... ራ... ር -ሰው
 ባሮንቲ መንደር
 ከዘመናት ቀደም...
 መልኩ ተቀይሮ ፣ በወንፊት ሊጠራ፣
 የ ጠንካራ ብረት
 ባልቴቷን ለሞላ ፣ ሺህ ክፍተት አፈራ።
 ሞንሰ በጀው ተዳዩ...
 አሁን በዚህ ዘመን
 ከባለቤቱ እኩል ፣ ዕድሜው ተጭኖታል፣
 ቀዳዳው ተረሰቶ ፣ ዘገት ግን ደፍኖታል።
 ይህ ሞሰገን ወንፊት ፣ ባሮንቲ መዳፍ ቢጠረቁቆሰሞ፣
 ዛሬ ቀን ሸሮታል፣
 እንኳን ዳዌት ፣ ሐሳብ አያፈሰሞ።
 ሞሰኪኗ አሮንት ፣ በወንፊቱ ዕድሜ
 ገዳቸውን ቢያዩት ፣ ወፍነት አርጏቷል፣
 በነፋስ ርቀት ፣ ቆዳቸው ቆብ ሠርቷል፣
 በተፈጥሮ ሰሊት

ካንድ ንመስ በኋላ

በዕንባቸው ሞትክ ፤ ዐይናቸው ጀፈላል፤

ግና ሰው መሆን ሞኝ ነው!

ከባሕር ለመለመጥ ፤ ስንዝር እየቀረው ፤ መርከቡን የደላል፤ ባደፈው

ከተማ ፤ የደፈው ከታቸው፤

በነተበው ቀሚስ፤ ሽብሽቡ ገጻቸው፤

ውበት ቁመታቸው፤ እንዲልነበረ ልክ፤

ባረጀው ቆዳቸው ፤ ሞት ደብዳቤ ሲልክ፤

ቁጭ ብለው እየዩት ፤ ዕድሜ ዝን ሲነፍሱ፤

ከወዴት ይመጣል ፤ አዲስ ልብ አዲስ ነፍሱ።

እናም...

ባሮጊቷ ቦታ ፤ ዓለሞን ካየነው፤

አዲስ የሚለው ቀል ፤ ራሱ አሮጌ ነው።

እውነት ነው! ሐቅ ነው!

በዚህ በተናቀው ፤ ባረጀው እጁቸው ፤ ሺህ ዘመን ተጸፏል፤

በዛገው ወንፊት ላይ ፤ ክፍት ክስተት ዐልፏል።

እውነት ነው!

በዚህ ወንፊት ላይ ነው ፤ ጠላ ተጠሎበት ፤ ለባል የተደረገ፤

በዚህ ወንፊት ላይ ነው

ሰካራም ባላቸው ፤ በሞት ሲለያቸው

ሰንደቃቸውን ነፍተው ፤ መት ዓመት የጠሩት።

እውነት ነው...በዚህ ወንፊት ላይ ነው

ትዳርን እፍርሰው ፤ ሐዘን የገነቡት፤

በዚህ ወንፊት ላይ ነው

ልጅቸውን ቀብረው ፤ ጎረቤት ያጋቡት።

እውነት ነው!

በዚህ ወንፊት ላይ ነው ፤ የረፈው ሰማቸው፤

በዚህ ወንፌት ላይ ነው ፣ የዛገ ማደግ ፣ ገፊ የሰባላቸው።

እናሰ...

ወንፌቱ ባላቸው፣

ወንፌቱ ልጃቸው፣

ወንፌቱ ቁማቸው፣

ወንፌቱ ፊታቸው፣

ወንፌቱ ዕድሜያቸውን

በመደፋቸው ሥር ፣ ይዘውት ሲያበቁ ፣ ጎንጎ ይመቱታል፣

የባላቸውን ጎንጎ ፣ የገኙት ይመሰሉ ፣ ጥፊ ያልሰታል።

እልፍ ዓመት ቢታረሱ...

እልፍ ዓመት ቢገገሉ ፣ እልፍ ዓመት ቢሠራሙ፣

ሺህ ጊዜ ቢመቱት ፣ በዛገ ወንፌት ላይ ፣ ዳቄቱ አይጠራም።

ምስኪኗን እመቤት

ብቸኝነት ብሎ ፣ ዓለም በሰጣቸው

ሰላል ዕጣ ፊንታ ፣ ዕድሜያቸው ቢደረጅም፣

ለወንፌቱ ጥፊ ፣ ጣታቸው አይጃጃም።

እንግዲህ ይቻላል ፣ እንግዲህ ይመመው፣

በመደፍ ጥፊ ነው ፣ ከበሮ ማደዘመው።

እነህ ባልቲት እና ፣

ደሄ ምስገን ወንፌት ፣ አንድ የሚያደርጋቸው፣

ሺህ ዘመን ተሻግረው፣

ሺህ ቀዳዳ ይዘው ፣ የለፈውን ሁሉ አለማውራታቸው።

እንተ የገራ ሰው

በወንፌት ማንነት ፣ ክብርህ ከተነካ፣

ጥፊውን ረስተህ ዳቄትህን ለካ።

አሁን ከቀጽበታት ፣ ከማበደ በፊት

እታዘብ ነበር ፣ አንድ የሮገት ወንፌት።

በ... ሚ... ፈ... ራ... ር - ሰው
ባሮንቲ መንደር
መውጣት እና መውረድ ፣ በሞላበት መንፈስ፣
ባሮንቲ ሰፊድ ፣ ሕይወት ነው መንፈስ።

ሀ ሃ ገ

ዐየሽ

የፍቅር ንቃቱን?

የአምላክ ብቃቱን?

ዓለም ጀርባውን ቢሰጠው ፣ ሰው ስሙን ባይጠራ፤

ኤልሻዳይ፤

አደናይ፤

መታረቁያ ብሎ ፣ መላዕክቱን ሠራ።

መላእክቱ ለፍትሕ ፣ ቢያቅቱ ለዳኛ

"ሰዓሊ ለን" እንዲል

እናቱን ፈጠረ ፣ ለሰው መማፀፍ።

ዐየሽ

ሰው ፍቅርን ጀምሮት

በፍቅር ሊጨርስ

ቢያወጣም ቢያወርድም ፣ ተምኔቱ አይቀናም

የተላላኝ ትደር

በደቅርታ እንጂ ፣ በፍቅር አይፀናም።

ከሰው ስለኾንን ለነፍስ እና ለልብ ፣ የክብደ ነውር ፣ ስለምናፈራ

ሰንጣላ ጊዜ የሚያለማምንን ፣ መላእክት እንሥራ።

(ነሽጣ፡ በረከት ዘገላ)

ሰታዘንብን ሲያደሽ
አቅፈው አወያደሽ።

ሰንተላላፍ፤

ሰንጠላላፍ፤

የታዘቡን ሁሉ፤

"ወንድ ነው ሚባደል" ብለው ያወራሉ።

የፍርድ ያለህ አልልም፤ ለማንም እንቶኔ

ባንቺም ቢፈርዱብሽ፤ የማለቅሰው እኔ።

ጭራሽ...

ደሞ ልብ እንዳለው

ሴት ላፍቅር እላለሁ፤

ደሞ ነፍስ እንዳለው

ቅኖና ፣ ንስሐ ፣ ሞናምን እላለሁ፤

ደሞ ሰማሻቸው?

ለመልክ ፣ ለዐይኑ

ግድ የለውም ሲሉ።

ንኑ ላለ ተደላ፤

ንኑ ላለ ለቅሶ፤

ንኑ ላለ እድር፤

ንኑ ላለ ዐቁብ፤

የለውም አንዳች ቁብ።

ሲሉ ሰማሻቸው?

ጸሎ ለንዝረገግ ፣ መሬት ለዘረጋ፤

እሱ ግድ የለውም ፣ አፈር ለኾን አልጋ።

ሲሉ...ሰማሻቸው?

ዘም አትበደቸው፤

"በየትኛው ነፍሱ"

ደህን ሁሉ ያሰብ ፣ በለሽ ጠይቁደቸው።

በየትኛው ነፍሴ ፣ ከትናንቴ ልማር፤

አንቺን አገኝ ብዬ ፣ አሲዜው በቁማር።

(አሰመልሽው ባክሽ)

ደሞ ልብ እንዳለው

ሴት ላፍቅር እላለሁ፤

ዛሬን ከሌላ ወንድ ፣ ደርሶሽ ብትሄጅብኝ፤
ሞንሞ ብትሆኝ
አልጠላሽሞ ያልሁት ፣ ፍቅሬ የት ሄደብኝ?
ደግሞሰ...

በፍቅር መዘገብ ውስጥ ፣ በሐሴት መጽሐፍ
"ሚስትህ ልሁን እና ፣ ሰውነት እንዳፍ፤"
ሰትይኝ...
ዐይቼሽ፤
አቅፌሽ፤

መዳፍ እጆቻሽን ፣ በቀ እስከሞትይኝ ፣ እንደዛ የሳምካት፤
እስከሚሰለቸሽ ፣ እሺ ሚለው መልሴን ፣ ሰንቴ ደጋገሞካት።
እሺ አገባሻለሁ፤
እሺ አኖርሻለሁ፤

እሺ የኔ አበባ ፣ እሺ የኔ ፀሐይ፤
ባንቺና በፍቅሬ ፣ አላውቅሞ ዐሰቤ፤
ይኸው እሺ አልኩሽ ፣ የዓለሞን እሺ ፣ ከፍጡር ሰብሰቤ።
ደግሞሰ...

በኪዳነ መሃል

የካህነ ዐይን ፣ ሲያሽ ሲርመሰመሰ፤
ግእዝ አታውቁበት ፣ አንቺ ሆዬ ጎንበሰ...

(ሃ.ሃ.ሃ.)

ላልተረዳሽው ቀል ፣ ቁሱን እየደለልሽ፤
አሜን ብቻ ሰትይ ፣ ሕዝቡን ተከትለሽ፤
ተያይተን የሣቅነው ፣ አሁንስ ትዘ አለሽ?
ደግሞሰ...

በመንገድ ሻለን ፣ እኔን ብትይዘኝ

ከአንገትሽ ገብቼ፤

እጅሽን አንግቼ፤

እጄን እንደደዘሽኝ፤

ወገብሽን ይዜ ፣ ልሰሞሽ ሞናሞን ፣ ይከጃጃለኛል፤

(እረረረረ)

እግዜር ሞን ይለኛል?

ደግሞስ...

ደንገዘገዘ እንዳለ ፣ ሻማ ያበራሽው፤

በበራው ሻማ ላይ ፣ ወይን የቀዳሽው፤

ለቀዳሽው ወይን ፣ ከንፈር የነከሰሽው፤

(በፊልሞ እንደየሽው)

አንገቴ ላይ ሆነሽ ፣ ይዜሽ የደነሰሽው፤

ትዘ አለሽ...

ተፋቀርን ብለን ፣ የሰው ዐይን ክደን

መቼ የለኩሥነው ነው? እንዲያ ያነደደን።

የታቦቱን ቁጥር ፣ ጠርተን ጨርሰነው

በአንድ ታቦት ብቻ ፣ ስንቴ ነው የማልነው?

ሞን ነበር የኾንነው?

ደቅርና ሰሕተት ፣ የሰሕተት አባት፤

ሰይጣን አይሰብረውም ፣ ብለን የማልንለት፤

ያን ፍቅር ፣ ያን ሰለት፤

ያን ግለት ፣ ያን ዐለት፤

ሞን ተከለሰበት?

ብቻ...

እጄ ላይ እንዳለሽ ፣ እጅሽ ላይ እንዳለሁ፤

ላልተዋት ፣ ላልጠላት ፣ እያልኩ እሞላለሁ።

ተደዩ...

ቃል ማለት ምንድነው?

መውደድ እስከ ምን ነው?

በካህን ፊት ቆሜ ፣ በትሰት ልመራት፤

በዴ ሞዴ ጠዋት...

በሕይወት አመሻሽ ፣ በትሰቺ ድንገት፤

መውደድ ለመጠበቅ ፣ ሰሕተት ሆኖ ዳገት፤

ካሰቀረኝ ፣ ካሰቀረኝ፤

እኮ ምንሰ ቀረን?

ማፍቀርን ነግድን ፣ በበደል በገኘሰር፤

ዐዩሽ...

እስክንሳሳት ነው ፣ የፍቅራችን ደም ሥር።

ኩነት በቅጥፊት ፣ የንገ ደግ ዘመን ፣ ወሰዶ ከገደለው፤

እውነት ፍቅር ይክ ነው?

ቃል እስክምንድነው ፣ ከሌላ ሚሆነው?

መውደድሰ ምን ጋር ነው?

መጥላት የሚሆነው?

(ወይ ፍቅር ሰሕተት ነው ፣ ወይ ሰሕተት ልክ ነው?)

ዛሬን ከሌላ ወንድ ፣ ደርሰሽ በትሃጂብኝ

ምንም በትሆኚ...

አልጠላሽም የልኩት ፣ ፍቅራ የት ሄደብኝ?

ደግሞሰ...

የእንደን የነፍሰ ወበት
 ሞት መውሰድ እቅቶት፤
 እየር ላይ ቀረልሽ ፤ ትዕዛዙን ፍቅት፤
 ሞት እንደተላከ... ሳይመለስ ቀረ፤
 ካንቺ ሰላደረ።
 ሰው መሞት ቀረለት ፤ ባንቺ ተደብቆ፤
 የሞት መንፈስ ሁሉ ፤ ከገላሽ ተጣብቆ።
 ሰው መሞት አቆመ፤
 ሰማይ ኦና ሆነ።
 የዓለማት ጌታ
 የሚቀጣው አጣ።
 ሞድር ጥቅጥቅ ሞላው፤
 ዕድሜ አይቆጠርም ፤ ሰው ሁሉ ክደላው።
 ፍርሃት ተነነ ፤ በደስታ ተሞልቶ፤
 ሰው መሞት አቆመ ፤ ሞት ካንቺ ጋር ሞቶ።
 ሰው ሞተች ይለኛል ፤ በቃሽ ቢልሽ ሕይወት፤
 ገዜ ፍቺ ቢደርግ ፤ ከ'ቅፍሽ ኅልወት።
 ሰው ደካማ ሆኖ...
 እረታው ሺሰማ ፤ ሞተሻል እየለ ፤ ፊቱን ቢደደምነው፤
 የሞት ደካማ ኅን...
 'ሚወደውን እንቺን ፤ በሕይወት ማየት ነው።
 ወቤ!
 እቃተው ፤ አበቃ ፤ ሞት ላንቺ ተረታ፤
 ሞት ደረቱን ነፍቶ ፤ ሰው ደረቱን መታ።
 የመውደድሽ ጸዳል
 ሞት ዐይነሽ ጋር ቢቀር ፤ እንቺ ጋር አፍዝዘት፤
 ሰው ሞተች ይለኛል ፤ ሞትሽ ፍቅር ይዘት።

ልክ ነሽ እያለቀሰሁ ነው
 ልክ ነሽ ፈገግ እያልሁ ነው!
 መሄደሽን አሞኖ ፣ መቸ ተደላደለ፤
 ዐይኔሞ የኔ አይሆን ፣ ጥርሴም የኔ አይደለ።
 ልክ ነሽ እያለቀሰሁ ነው፤
 ልክ ነሽ ፈገግ እያልሁ ነው፤
 ዐንባዬ አልገባኝም፤
 ሣቄሞ አልገባኝም፤
 መድኃኒት ፈለግሁኝ ፣ ደሞ አላመመኝም።
 አይገርሞሽም...
 ተቀቀፍን እኮ ላለመተያየት፤
 ተያያዘን እኮ ፣ ደሞ ለመለየት፤
 የመጨረሻ ነው!
 ወገብሽን ያዘሁት፤
 የመጨረሻ ነው!
 ግንባርሽን ሳሞሁት፤
 የመጨረሻ ነው!
 ሰሜን ያነሣሽው፤
 የመጨረሻ ነው!
 ቸው ጌታዬ ያልሽው፤
 የመጨረሻ ነው!
 ገንጭሽን ያበሰሁሽ፤
 የመጨረሻ ነው!
 "እወደሃለሁ" በደኝ ፣ በዬ ያሰቸገርሁሽ።
 ከመሄደሽ በፊት...
 "እወደሃለሁ" በደኝ ፣ "እወደሃለሁ" ይወጣሽ፤

Scanned with CamScanner

"ትወደኝ ነበር" ፣ እያልህ እንዳሳጣሽ።

የመጨረሻ ነው!

"ናፍቀኸኛል" በዲኝ ፣ ልቤ እንደተመኘው፤

እንደ እንደሸኘህ ፣ ድጋሜ አላገኘው።

የመጨረሻ ነው!

ከመሄደሽ በፊት

ሽራ ላይ እንዳለሽ ፣ ልቤን እንዳልከሰው፤

እወደሃለህ በዲኝ ፣ እንዳላገሰ ከሰው።

የመጨረሻ ነው!

ልክ ነሽ እያለቀሰህ ነው!

ልክ ነሽ ፈገግ እያልህ ነው!

ባንቺ ባንቺ ሲኾን ፣ እብደት ይቀርብኛል፤

ላልነበረን ሰቅሰቅ፤

ለነበረን ሥሥቅ ፣ ባዴኔ ያሳዩኛል።

ሃፊ

ካቲካላ የለም ፣ ከዛሬ ጀምሮ!

ለምን?

መለኪያው ተሰብሮ።

(ብለሽ ደም መሽጥ ቀጠልሽ)

ጥያቄ መለኪያው ነው እንጂ የተሰባበረው፤

ካቲካላሽማ... በርሜሉን መሉ ነው።

ይህንን ሰትሰማ

እንዲተገረማ።

መኮሙኒያ ቤትሽ ፣ መሰፈሪያ የጣለ

ባንክው ጀላካል ፣ የገኘውን ሁሉ ፣ ልኬት ነው እያለ።

ኧረ ያንቺሰ እውነት ፣ ልኩን ያሳጣሽው፤

በምን ለክተሽ ነው?

አንድ አረቄ እያሉ ፣ በርሜል የጨረሽው።

መለኪያሽን ዐየሽ ፣ ንቀሽው ተሰብሮ፤

በዋጋ ያጣላል ፣ ልክ የሌለው ነሮ።

ለዋጋሽ መለኪያ፤

ለሰካር መለኪያ፤

ለማወቅ መለኪያ፤

ለመኖር መለኪያ ፣ ጠፍቶሽ እንዲተሰምጩ፤

ዐረቄሽን ዘግተሽ ፣ መለኪያሽን አውጩ፤

ተይ በልክ ቅጂ!

ቀጥ ብለው 'የገቡ ፣ ሲወጡ በዳዲ፤

በምን ብትሰጩቸው ፣ ኅበጡልሽ ባንዲ።

የዐረቄሽ ሞገሱ...

ሰው እየመሰለው ፣ ዐይኑ ደም ሲቀላ፤

ጎዳም ናት ይልሻል ፤ ሰው ቤትሽ ሲሞላ።
 ገደሽ መለኪያሽ ነው! የተሰበረልሽ፤
 አትሰሰትም ብሎ ፤ ሰው የሚያመጣልሽ።
 ሀገሬው ሀገርሽ ፤ ሰሰት ከመለካት ተደበላልቆበት፤
 የሚለካን ሁሉ ፤ "ሰሰትም" የሚል ሰም ፤ ወሰዶ ለጠፈበት።
 ተይ በልክ ቅጂ!
 ማይለካ ዐረቄ ፤ እያደልሽው በገፍ፤
 ሀገር ሰከረልሽ ፤ በምን ይደገፍ።
 ተይ በልክ ቅጂ!
 ጤነኛውሰ ይሁን ፤ እብድ አታሰብጂ፤
 ተይ በልክ ቅጂ!

(ነፍሰሽ እንደዚህ ይለኛል...)
 ታምናለህ?
 ከሕይወት መቅደስ ውስጥ ፣ ታምር ሠርቻለህ፤
 እሁን ተመልከተኝ!
 ለንድ ገገሥ ወጥቼ ፣ በዚያው ቀርቻለሁ።
 ዕልልተ ሲገተ፤
 ሞሰጋና ፣ ጭብጨባ ፣ ከቤቱ ሲገባ፤
 የተመነው ተቦት ከሞን ደብር ይገባ?
 ለካሰ...
 ፊት ፊቱን ስመራ፤
 በሆተ ታጀቤ ፣ በአማኝ ጋጋተ፤
 መንበር ቅርብ ይመስላል ፣ ሲሰማኝ እልልተ።
 ለካሰ...
 መንበሬሞ ርቋል፤
 ለካሰ...
 መለሞለሜ ደርቋል፤
 ለካሰ...
 የ ሁሉ ሞዕመን
 በድንገት ሲከደህ ፣ ሊያማተብህ ወጀብ፤
 ዓለሞ ይሰጥሃል
 መንገሥህን ዐይቶ ፣ የሚበተን እጅብ።
 ለካሰ...
 የትም ቀሪ ክብር ፣ ባርነት ሲጸገጽ፤
 ማንም ጋር ይተኛል ፣ ዳግም ክብሩን ሊያገጽ።
 ማንም ጋር ፣ የትም ጋር፤
 ቀን በቀን መመኝት ፣ የቀን በቀን አጋር።
 ታምናለህ?
 ከሕይወት ባንድ ቀን ፣ ታምር ሠርቻለህ፤

አሁን ተመልከተኝ!

እንደ ንግሥ ወጥቼ ፣ በዚያው ቀርቻለሁ።

እንደ ጌታ ታቦት ፣ መንበሩ እንደጠፋሁ

እንጋሼን ላለብ ነው ፣ የትሜ የሰፋሁ።

ደብሩ በጠፋው...

በጌታዬ ታቦት ፣ ተሪኬ ሲሞላ፤

ካህን ይመስለኛል ፣ የሚያነሣኝ ሁሉ።

በጸናጸል ዜማ ፣ ሲተሰር ዘመኔ፤

በከበር ልኬት ፣ ነፍሴን ማደመኔ፤

ማንም የሚፈታኝ ፣ በሰው የሞለካ፤

በየቀኑ ልደት ፣ ቀን በቀን ፋሲካ።

ዕለት ዕለት መንገድ፤

ዕለት ዕለት መርከብ፤

በነገሡ ቁጥር ፣ ዘማሬን መደረብ፤

በዘማሬ መጠን ፣ በሰጋት መከበብ፤

መዓልት ሌት መፍራት ፣ ከሕይወት መታሸት፤

ከቀን እኩል መኖር ፣ ከቀን እኩል መሞሽት፤

ሞን ይስት መርገም ነው?

ሞን የሚለት ጸጋ

ሰው የሌለው ሞደር ፣ ለማነው ማነጋ?

ያነጋኝን ሁሉ ፣ ሲበርደኝ ሰሞቀው፤

በቻ ሞን አለፋሁ ፣ ሲደክመኝ ነው ማወቀው።

ካንደኛው ወደ እንዳ ፣ በሚዛን መገመት፤

ተመልከት ዘሞ ብለሁ...

እንደ ሲተጣ ነው ፣ ሁሉም የሚሸመት።

አተሞንኝም አይደል?

ከሕይወት መቆደስ ውስጥ ፣ ተሞር ሠርቻለሁ፤

አሁን ተመልከተኝ!

እንደ ንግሥ ወጥቼ ፣ በዚያው ቀርቻለሁ።

በዚያው ቀርቻለሁ...

ከአጃቢው የለሁ፤

ከመነኩሴው የለሁ፤

ከአማኒው የለሁ፤

ሠርክ

መሾ ማውረድ ፣ ከራስ ጋር ተቃቅፎ፤

ታዲያንስ...

ሰው ሁሉ ሚመጣው ፣ መሄድን ተቅፎ።

አትሞጣልኝ ይቅር፤

አትሞጣብኝ ይቅር ፣ ሲበርደኝ አልሞቀው፤

ብቻ ሞን ልበልህ...

ሰደክመኝ ነው 'ማውቀው።

ማግኘትም ይደክማል፤

ማጣትም ይደክማል፤

ሰው የሚባል ሕመም ፣ በሰውም ይደግማል።

አትሞነኝም አይደል?

ከሕይወት መቅደስ ውስጥ ፣ ተሞር ሠርቻለሁ

አሁን ተመልከተኝ

እንደ ንግሥ ወጥቼ ፣ በዚያው ቀርቻለሁ፤

ተሞናለሁ?

ንዞ መሉ ሕይወት ፣ በወጡበት መፍሰስ፤

የሰው ሁሉ ደርሻ

ታቦት ነፍሱን ይዞ ፣ መንበር ደብር ማሰሰ።

በደል ግፍን ወልደ፤
 ሞት ከደሞ ተዋደ፤
 የኖን ዘመነኞች፤ እጅግ ቢዘሞኑ፤
 መሬትን ረስተው፤ በእግራቸው አመኑ።
 ያመነበት እግር፤ ልባቸውን ማርኮ
 ንጢአትም ልክ ሆነ ፤ በነውር ተባርኩ።
 ነውር ሲባርኩ፤ ሰውነት ልክ አጣ፤
 ሞድር በበደሉ፤ ፍል ውን እየጠጣ።

ወየብን፤

ጠገብን፤

ቀደሞን፤

አደሞን፤

የመናናቅ መአድ፤ ተጠራን ታደሞን።

ነውርን ሰንባርክ፤ ቅድስና ሸሸ፤

በጨረቃ ነግቶ፤ ጀንበራችን መሸ።

የባረኩት ነውር፤

አድርጓቸው ዕውር፤

ሰው በሰው ለራመድ፤

እንደ ድንጋይ ንጣፍ፤ ሰውን ደለደለ፤

ማሰብ ገደል ገባ ፤ አሞላኩን በደለ።

ከዚህ ሁሉ በደል

ከኖን ዘመነኞች፤ ኖን ቢገኝ በነፍሱ፤

በርቀን ገላ ዓለሞ፤ መርከብ ሆነው ልብሱ።

ተመሰገን!

መርከብ በኖን ሲገን።

በአንድ ሰው በጎነት

እንሰላት ከሰው ጋር፤ በመርከብ አደረ፤

መጻሕፍት ሊቀውንት፤ ሰለዳነት ነፍሳት፤ ጻፋ ተኛገሩ።

እዚኹን ጋር ቆሞ እንበል!

በእንደ ሰው በገነት፤ ነፍስ ሁሉ የዳነው፤

ነፍሱን በገበረ፤ በዛፎች ዕንጨት ነው።

ዛፋ በመርከብ ቅርጽ፤ ለመጥረቢያ ሞተ፤

በሞተ ዛፍ ዕንጨት፤ ሕይወት ተከተተ።

እዚኹን ጋር ቆሞ እንበል!

ታዲያ ይሄንን ዛፍ...

ከጥፋት በኋላ፤ ከእልቂት በኋላ በገመረሞረው፤

በገሰረሰረው፤

በገጠረጠረው፤

ተጠርቦ፤ ተቀልቶ፤

ከዛፍ ዕንጨት ዘሮች፤ እርሱ ነው የቀረው።

ሰለሞተ ኖረ፤

ለመንገድ ሲታሰብ፤ ከመቆሞ ተሻረ።

ግንደነት አበቃ፤ ከግንደች ተለየ፤

ዕንጨቶች ሲጠፋ፤ መርከብ ሆኖ እየየ።

በመከራ ከርሞ፤ በሕመም ዐለፈ፤

ሞቷል የልነው ዕንጨት፤ ከኖኅ ጋር ተረፈ።

እንደዚህ አይደለ?

በመንገደሰ ማረፍ፤

በመጠረብ መትረፍ፤

በመገደል ማለፍ።

እዚኹን ጋር ቆሞ እንበል

አንቺም ከዚህ ዛፍ ጋር፤ የተመሞሽ የተመነሽ፤

ሞላሌ አድባር ነሽ።

በዓለም የገነነ፤

በዓለም የዘመኑ፤
 ጥለናታል ሊሱ፤
 መጥረቢያ ሊሰሱ፤
 ሐዘን ሊጋግሩ፤ ሞትን የደቀሱ፤
 ግንደሽን በመቱት
 ለተንጋነትሽ ነው፤ ከቶ መቶ የወቀሱ።
 ዛሬ አሁን እንጋ
 በመፈወስ ሀገር፤ የጠናብን ህመም
 ጆሯችን ነው እንጂ፤ ልባችን አይሰማም።
 ንጋት በወጣበት የደነባበረን፤
 ነዳነት እየልን፤ ነዳነት የሰረን፤
 ደዌ ከፍርሃት፤ ፍርሀት ከደዌ፤ ሰለተጣረሱ፤ ሰለተዋረሱ፤
 መሬቱን እቆሙ ጸሎቱን እረሱ።
 ሀዲዳን ሄደሽው፤
 ነዲዳን አልፏሽው፤
 ሞላሌ አደባር ነሽ ፤ ሰውን አስጠለልሽው።
 በዛፍነት ዘመን
 በግዛፊቷ ዘመን፤ መጥረቢያ እያነሣ፤ ዓለም በኮንፍት፤
 ከሰለት ባ'ተርፍም
 ነፍስ የሚተርፍባት፤ ኢትዮጵያ መርከብ ናት።

በሣቅሽልኝ ቁጥር ፣ ወደደኝኝ ያልሁት፤
 ሣቅሽን በፍቅር ፣ እየተረጎሞሁት፤
 የሞወቀቀሰው፤
 የሞቀዋወሰው፤
 እስኪታዘበኝ ሰው።
 ጅል አይደለሁ? መቼም
 በሣቅሽልኝ ቁጥር ፣ ልቤን ሰታሞኚ
 ወንድ አይደለሁ? መቼም
 ቀልዲን ጨረሰሁብሽ ፣ ቤቴ ሳትሆኚ፤
 ቀልዲን ስጠረሰ ፣ በወደደሽኝ ተሰፋ
 በእንባ ላይበተን ፣ ከሣቅ የተሰፋ
 ቆይ ሞን ሞን ሆኜ ጅል
 በሌት ሣቅ 'ሞጃጃል?
 የጥርሰሽ ዘብ ሆኜ ፣ ሞቴ ተወጠን፤
 ቀልዲን መጨረሴም ፣ ራሱ ቀልድ ሆነ፤
 ቀልድ የጠፋው አዳም፤
 ቀልድ የለቀበት ወንድ፤
 ከታዘብሽ ከሰማሽ ፣ ውርደትን ሸክፎ
 አትፍረጅ ግድ የለም
 ለሌት ጨርሶት ነው ፣ በጥርሷ ተለክፎ፤

ሃዕ

(Ahmad Jam: Sufi Mystical Poetry)

አታውቁም!

ከጠረንሽ ጋራ ፤ ሰባኤ እንደገባሁ፤

አታውቁም!

"ወንድ አይደለም እንዴ"

እስከሚሉኝ ድረስ ፤ ቁጭ ብዬ እንዳነባሁ።

አታውቁም!

ባገንሁት ዘፈን ፤ ሆኗ እንደሚብሰኝ፤

አታውቁም!

ሰላንቺ ለማሰብ ፤ ዘመን እንደሚያንሰኝ።

አታውቁም!

ከለበሰሽው ጋራ ፤ መቀመጥ ማምሸቴን፤

አታውቁም!

እኩያ እስከማጣ ፤ ብቻዬን መቅረቴን።

አታውቁም!

:

አታውቁም!

:

ብታውቁም አትመጪም፤

አትመጪም ፤ አታውቁም፤

ምን ብዬ ልጸልይ ፤ ከሕይወት ይዜ ቁም።

ልጅ እያለሁ

"የሞተ ሰው ዕንገል ፣ ዘናብ ነው" ተብሎ፣
ዘናብ መርገጥ አቆሞኩ ፣ አልቆሰሻል ብዬ።

ይኸው...

(ክረምቱን በመስ)

ሲያካፋ ሲጀምር፣ ወሰጠን ሲከፋፍት ፣ ደመና እንደሸንቀር፣

ከፍቶ ሲመሰለፍ ፣ ሰማዩ ሲጠቁር።

.
.

. ከፍቶ ሲመሰለፍ!

(ሰጽንኤል)

ሃገ

በሁለት ሰዎች መሃል፤ የተወሰኑ አግላሽ፤
እንደ ጌታ ሞጽአት፤ "ብቻ ጠብቅ" ብለሽ፤
የልሽንን ሰሞቼ፤ እሁ እያንጋጠጥሁ፤
የንቺን መምጣት ሳይኾን
የኔን ተሰፋ መቁረጥ፤ በቁሜ እየጠበቅሁ።

ፍቅራችንን በልጦት ፤ ሞድር ትርምሳጭ፤
ተሰፋችንን ወጦት ፤ መለያየት ክፋ፤
እንደወጣን ቀረን፤
መለየት በረደን፤
ተፈጥሮ አልሞቀን፤

ሳንተያይ መሽ ፤ ሳንተያይ ነጋ ፤ በመተያየ ቀን።
አንድ ከአሰመራ ፤ ፍፍቆትሽ ተከሎ፤
እኔ ካዳሳባ ፤ ያውሞ ካራት ኪሎ።
በተቀጠርንበት ፤ በዚያች ሞጽጻት 'ለት፤
አገኝቴ ልሰሞሽ ፤ የተሳልኩት ሰለት፤
አልሠመረሞ መሰል...

ከቤቴ እንደወጣሁ ፤ ከቤት እንደወጣሽ፤
ሞንጋር ሰደርሽ ነው ፤ ተፈጥሮ የቀጣሽ?
እኔ...

በሰልክ ካወራነው
ከተቀጣጠርነው

ከነገርኩሽ ቦታ ፤ ሆኜ እየጠበኩኝ፤

አሻግራ ባደሽ

ከወደደ ወደዚህ ፤ ድንበር ነው ተባልኩኝ።

አትመጪሞ ማለት ነው?

ድንበር ነው ምንድነው?

ድንበር ማለት ማነው? ወደኔ ያሰቀረሽ?

ድንበር የሚባለው...

የድሮ ባልሽ ነው ፤ ያልነገርሽኝ ፈርተሽ።

እኔ...

እየጠበኩሽ ነው፤

በጎረሞላ ልቤ ፣ ባረጀው አቋሜ፤

ዘመናት ቢነገዳም ሌላ

ቀን አልቆጥርም ፣ ቀጠሮሽ ላይ ቆሜ።

ነይልኝ የኔ ቀን ፣ ነይ የኔ ጨረቃ፤

ፍቅሬ ገና ልጅ ነው ፣ ዕድሜዬ እያበቀ።

ከጊዜ በኋላ ፣ ድንገት የሆነ ቀን

ከዚህ ቦታ መጥተሽ፤ የሌለሁኝ መሰሎሽ ፣ ከቶ አታቀርቅሪ፤

በሰልክ የልኩሽ የለም ፣ አርጅቼ ይሆናል ፣ ሞልክት ቀይረ።

አለሁኝ ቆሜያለሁ ፣ በቀጠሮ ነፍሴ፤

ያኔ ሰንቀጣር ፣ ሰወጣ የነገርኩሽ ፣ ተቀይሯል ልብሴ፤

አድፏል በወዜ፤

ተቀዷል በጊዜ፤

አልቋል ተባጫጫቆ፤

ወደቋል ተቆራርጦ፤

የቀጠሮሽኝ ዕለት፣ የለበሰኩት ጫማ

ከእግራ ላይ ደርቋል፤ ቀልጦ እንደሻማ።

ጣቴ ተጠባብቆ፤

ተረከዜ ደቆ፤

አይመጣም፤ አይሄድም ፣ አልመጣም ፣ አልሄድም፤

ልብ እግር አይደለም አይሰነጠቅም።

የቀጠሮሽኝ ዕለት ፣ ጸሜን ባነሣውም ፣ ለዚያ ዘመን ውበት፤

አደጎ ይበጠራል ፣ ቀለሙን ቀይሮ ፣ ተወጧል በሽብት።

የቀጠሮሽኝ ዕለት...

ይዜ የወጣሁት ፣ አበባውም ደርቋል፤

ዘመን ተለወጠ ፣ ሌላ አበባ ፈክቷል፤

ሞልክት እንዲሆን...

በሰልክ የነገርኩሽ ፣ አበባ ይዛለሁ፤

ደርቆ ረገፍባኛል፤ ባዶ እጄን ግን አለሁ፤
 ባዶ እጄን ግን አለሁ፤ ከነመሉ ልቤ፤ በርታልኝ እያልሁት፤
 አልጸደቅ ያለኝን፤ ቀጠሮ መውደዳን፤ ተሰፋ እያጠጣሁት፤
 እለሁ ከዚህ ቦታ፤ እንደ ተራ ጥሬ፤
 ከቀደስ ቃል እኩል፤ ቃልሽን ቆጥራ።
 ዐድሜዬን ገብርኩኝ፤ ለሌላ ሴት ላልሆን፤
 ከመቀመጥ ብዛት፤ ላላፈው ላግዳሚው፤ ሞልክት እስክሆን።
 ከጊዜ በኋላ፤ ድንገት የሆነ ቀን...
 ከዚህ ቦታ መጥተሽ፤ የሌለሁኝ መሰሎሽ፤ ከቶ አታቀርቅራ፤
 በሰልክ ያልኩሽ የለም፤ አርጅቼ ይኾናል፤ ሞልክት ቀይራ።
 ያልኩሽን በመሉ፤ ፀሐይና ውርጫ ሲፈረረቁበት፤
 ባለቀው ዐድሜ ላይ፤ ቀን እየመሸበት።
 ወዴትም ባልሸሸም፤ ከዐድሜ ለመጀባት፤
 እንዳትደነግጩ!
 አካሌ በመሉ፤ ደክሜል በመጠበቅ።
 ተጣጥፏል ቆዳዬ፤
 አይወርደም ዐንባዬ፤
 ከንፈረ አርጅቷል፤ ላንቺ ለምውደሽ እንደተቀመጠ፤
 አፌ ዳቦ ረሰቷል፤ ተሰፋ እያላመጠ።
 እኖራለሁ ላንቺ፤ ሁሉን ተቀብዬ፤
 ፈገግ እላለሁኝ፤ ተፈጥሮ ነው ብዬ፤
 ብዙ አላዳምጥም፤ የመኪና ታምቡር፤
 ጆሮዬ ደክሞብኝ
 ለራሴ እዘፍናለሁ፤ የሀገሪን መዘመር።
 ደም ሥሮቼ ሁሉ
 ቀን እየተመኘ፤ ቀን የተነጠቁ፤
 ነይልኝ ይመሰላል!

በከንፈሪ መሃል ፣ የሞላው ሥንጥቁ።

የቀጠርሽኝ ዕለት...

የነገርኩስ ጸገር ፣ በዕድሜ ተሟሽቶ፤

ገፍቼው ይመስላል ፣ ወደኋላ ሸሽቶ።

ባረጀው አካሌ ፣ ከሐዘን እንዲለሁ

አርጅቼልሽ የለ ፣ ጸሞ መገኘት ወዳለሁ።

የቀጠርሽኝ ዕለት...

ሰሜ ሰሞ ብቻ ነው ፣ ያኔ ሰናፍቅሽ፤

ጋሼ ተጨምሯል ፣ አንቺን ሰጠብቀሽ።

አንቱ ተባልኩልሽ ፣ ሠርክ ሳብሰለሰል፤

የቀጠረኝ ደምጽሽ ፣ ሒድ ይለኝ ይመስል።

የቀጠርሽኝ ዕለት...

በወጣትነቴ

የረከት ቀለበት

ጠቦኝ ፣ ጠቦኝ ፣ ጠቦኝ ፣ ጣቴን አሳመመው፤

መቼ ትመጫለሽ? እስከዛ ላስተመው።

በሽሞግልናዬ

የረገሁት ቀለበት

አጥንቴ እየተየ ፣ ከሥጋዬ ልቆ

ሰፍቶኝ ፣ ሰፍቶኝ ፣ ሰፍቶኝ ፣ ሊጠፋ ነው ወልቆ፤

ከየትም የሚጮህ ፣ ያ ሰላላ ደምጹ ፣ ከጭስ እንደዋለ፤

አርጅቼልሽ የለ!

አሁን ሰተነፍሰ ፣ በቀሎቼ መሃል ፣ የሆነ ሳል እለ።

የቀጠርሽኝ ዕለት ፣ የነበርኩት ሁሉ ፣ የደረገሁት ሁሉ፤

ደብዛው እንኳ የለም፤ የነበረው ውሉ።

አለሁኝ ከቦተው ፣ አለሁ ከሰዓቱ፤

ቆጥረሽ አለረጂልኝ ፣ ሰንት ቀን ሆኖኛል ፣ እዚህ ከሆነኩ እቱ?

መቁጠር እኮ አልቸልሞ!

ሞልክቱ ሁሉ ዛሬ ተቀይሮ

በእርጅና በደካሞ ፤ ዙሪያ ተከብቤ፤

ዐይኔ እንደፈዘዘ ፤ ሞልክት ይሁንሽ ፤ ተንቀልቃዩ ልቤ።

ከቶ አይቀርሞና ፤ ላንቺሞ ማገገበሱ

በቀጠሮ ቦታ ፤ የወደቀ ካየሽ ፤ ተጣሪ በሰሱ።

እኔ ነኝ!

ባልሰማሽሞ እንኳ ፤ የሌለሁኝ መሰሎሽ ፤ በዐገባ እንዳታመራ፤

የኔ ውብ ፤ የኔ ዓለሞ ፤ እርጅቼ ይሆናል ፤ ሞልክት ቀይራ።

በነፋስ ቢበተን ፤ ሐላቤ ፤ ሐላብሽ፤

በደንበር ቢበተን ፤ ናፍቆቴ ፤ ናፍቆትሽ፤

የኔ ሰዓት ቆሟል ፤ ሰንት ይላል ሰዓትሽ

መቁጠር እኮ አልቸልሞ!

ሃፀ

የነካሽው ሁሉ ፣ ሰውን እየሰቀና፤

ሽባ ሲተረትር ፣ ገባጣ ሲያቀና፤

ዕየየሁ...

ተደለሽ እላለሁ።

ገንሽ ለመቆመ ፣ ሞገስ የለበሰሽው፤

ቀብር ላይ እያለ ፣ አዳማን ያሣቀሽው፤

ፈገግተሽን ያየ ፣ ሁሉም ሰው ሲቀደስ፤

እንደመተተኛ ፣ መንፈሱ ሲተደስ፤

ዕየየሁ...

ተደለሽ እላለሁ።

ተደለሽ!

አንቺ ጋር የየሁት ፣ ሁሉ ስለመያዎር

እኔን ውስጅልኝ ፣ ዘመኔ እንዲሠዎር።

በአጻጻፍ ገነት ፣ እየኖርን አብረን...

(አዬ ገነት እቴ)

ብቻ...

በአጻጻፍ ገነት ፣ እየኖርን አብረን፤

ልንገናኝ ሸተን ፣ አምልኮ ካሰቀረን...

(አዬ አምልኮ እቴ)

ብቻ... ብቻ...

በገንዘብ ፣ በሰን ፣ በአዲስ የሰው ካህን ፣ በመቀጠር ሰዓት፤

ነይ ምድር እንሂድ ፣ ይበላናልና የመናፈቅ እሳት።

ገንዘብ ፣ ሰን ፣

በአዲስ የሰው ካህን ፣ በመቀጠር ሰዓት ፣

ነይ ምድር እንሂድ ፣

ነይ በይ እንሳሳት።

ዘርጉ ... ከንዳ ... ከንዳ ... ዘርጉ

"የዜግነት ክብር፣ በኢትዮጵያችን ጸንቶ ታየ ሕዝባዊነት፣ ዳር እስከዳር በርቶ"

(አልቀረብንም)

የተቀደደውን ስራብ ቆዳችንን፣ በሞተሰፋልን

ባ'ያታችን ምክር፣

ሳይነጋ መሮጥ ነው፣ ከወደቀው ክፍል፣ ከወደቀው አጥር፣

ፊደል ልንቆጥር።

አጥሩን ተሻግረን፣ ከነሯችን እኩል፣ ተምታቶ ሰልፋችን፣

የነፎርሞ የለንም፣ ዐመዳምነት ነው፣ መ ለያ ልብሳችን።

ልባችን ንጹሐ፣ ልብሳችን እባራ፣

በሰንደቅ ሰማችን፣ ሲሰቀል ባንዲራ፣

ካ'ንገት ቀና ሰንል፣ በቁል ጩኸታችን፣ ሰማዩን ሰናምሰ፣

ጥያቄ ይዘን ነው የምናቀረቅር፣ ወደ እትብታችን ሞሰ።

ማን ነን? ... የት ነን? ...

ከየት ነው ምንጫችን፣ ያገራችን ሰሙ?

እርካታው የት ባሕር፣ የማንነት ጥመ?

ማረፊያው ምን ጋር ነው፣ የነፍስ ድካመ?

ማን ነን? ... የት ነን? ... ምንድነው ዓለሙ?

ሕፃናት ልጆች ነን፣

ጥያቄ ያሏንን፣

አጥሩን ተሻግረን፣ መሮጥ ነው መንቀልቀል፣

ከትምህርቱ እጥፍ ፣ ያልገባንን ሀገር ፣ ባንዲራ ለመስቀል።

"የዜግነት ክብር"...

እረንጓዴ ፣ ቢጫ ፣ ቀይ ፣

ሦስት ቀለም፤

ለመኖር መጋደም ፣ ለሞት የሚተለም።

እረንጓዴ ፣ ቢጫ ፣ ቀይ

ሦስት ተስፋ፤

በዘመን ተቀዶ ፣ በዘመን 'ሚሰፋ።

እረንጓዴ ፣ ቢጫ ፣ ቀይ ፣ ሦስት ቀለም

ማንነኝ ከሚልብኝ ፣ ልቤ ላይ ሲቀበር፤

ሥዕል የማይቸለው

ሥዕል መምህራኙን ፣ ደሥልልን ነበር።

ሀገርን በሥዕል፤

ወገንን በሥዕል፤

እምነትን በሥዕል... ተሥሎ ተኩሎ፤

እንዴት ነው 'ሚተመን ፣ ሀገር ቸክ እክሎ።

ተማራ... ልቡና

ሲርበው ፣ ሲጥለው ማንነት ቸነፈር፤

ሀገር ማለት 'ቸክ' ነው!

ለተሞተት ዕውቀት ፣ አለቅጥ መፅረፈር።

ተሳለቸ ይሉኛል ፣ ሰሌዳዎ ወደቆ፤

ሥቃላቸ ይሉኛል ፣ ልቧ በዕንባ ተንቆ።

ልቤ ዕንባ ሞልቶት ፣ ሐዘን ለከመር

ከባንዲራው ፊት ነኝ ፣ ሀገር ለመዘመር።

ከባዲራው ፊት ነን!

ጥያቄ ያፈነን፤

ከአሰኳለው ዙሪያ ፣ ከፈረሰው አጥር፤

መራመድ አቀተን ፤ ለመሮጥ ሰንጥር።

የኔ ባጥርነት የነበሩት ሁሉ፤

ሲወደቅ ዐይተውታል ፤ ኑ ቢባሉም የሉ።

የአስኳላው ክልል ፤ ስፊ ነው መሬቱ፤

የአስኳላው መሬት ፤ ስፊ ነው ምሬቱ፤

ዐለት ነው ወለሉ ፤ በማይለኩት ሰፋት፤

ባይሄድም የደማል ፤ የሐበሻ ዕንቅፋት።

ደግሞሰ...

በዕንቅፋት መሃል...

ለመደማት መጓዝ ነው ፤ የእግር ዕጣ ፈንታ፤

ቁሰል ብርቅ አይደልም ፤ ደዌ ለተመታ።

ደዌያችንን አምነን ፤ መኖሩ ሲሳነን

ባ'ያታችን አምላክ፤ በ'ካ' እንምላለን።

የማናውቀው እግዚር..

በሚያነጋው ሌሊት ፤ በሚያወጣው ፀሐይ፤

ሆደችንን ማሰጣት ፤ ከጣሪያችን ሰማይ፤

በሰማይ ነሯችን ፤ ጥቂት ክንፍ ሲበር፤

ንድጓድ ይቆፍራል ፤ ደሮ ልቡናችን ፤ ርግብን ለመቀበር።

እኛ እኮ ክፋ ነን!

ከባንዲራው ፊት ላይ...

መለየት ሲከበር ፤ አንድነት የቀበርን፤

ሄደናል የምንል ፤ የትም የተገተርን፤

ይኸው ነን... እዚያው ነን፤

ከባንዲራው ፊት ነን ፤ ሀገር ለመዘመር።

በማለዳው ዐይን ፤ ተምታቶ ሰልፋችን፤

ባንዲራዋን ሀገር ፤ ዘምሮ መስቀል ነው ፤ የየ'ለት ግብራችን።

ወይ ሰቀለን እንተዋት ፤ ቀልቧን ሰናሽብር፤

ዜጋ በሌለበት ፣ ምን ይሉት ፈሊጥ ነው? የዜግነት ክብር።
መንደር በመሉ ፣ በቀለም ፣ በይዘት ፣ ተቀምጦ በመደብ፤

ለካሰ... ሀገር ለመስቀል ነው

እንደ ጅል ተማሪ ፣ የምንደባደብ።

የሚደባደብው የ ሁለተኛው

ቀልጦ እየለቀቀ፣ ባለማወቅ ወናፍ፣

"የዜግነት ክብር"፤

ብሎ ይዘምራል፤ ቁርስ ባልበላ አፍ።

*በመዋቲ ጩኸት ፣ ደምጻችን ሲሰጣ

እኛ ወርደን ነው ወይ ፣ ባንዲራ 'ሚወጣ?

እኛ እንደዘቀጥን ፣ በምንሰቅለው ሀገር

በቀል አይገባባም ፣ በቁም የሚናገር።

ምን ብናቀነቅን

ብንዘምር ፣ ብንሸልል ፣ በጠጅ ብርሌ፤

ባንዲራው አይደለም

የቆመው ብረት ነው ፣ የገርክ ምሳሌ።

በነጋብን ቁጥር

ሰንዘምር ብናረፍድ ፣ ለብሰን እንኳ የክት፤

የቆመው ዕንጨት ነው፤

እኔን የሚመሰል ፣ የገራ ምልክት።

የገርህ ምልክት ፣ የ የቆመው ብረት

ሰንደቁ አንተ ነህ ፣ የሚደገም ተረት።

ባንዲራውንማ...

ከፍ ዝቅ የሚያደርግ... ገመድ፤

ልማድ፤

የዜግነት ክብር ፣ ከልማድ ተጣብቆ

ተረካችን ቆመ ፣ ተረክ ተደብቆ፤

በቆመ ተሪክ ላይ ፣ ጀብድ ከለገመ፤
 በቆመ ብረት ላይ ፣ ባንዲራን ካቆመ፤
 በቆመ ሕዝብ ላይ ፣ ንጉሥን ከሾመ፤
 'ሚወጣ ሚወርደው
 ባንዲራ የሚሉት ፣ ሞንድነው ትርጉም?
 ቆሞ ቀረ ሰንደቅ...
 ልክ እንደልባችን ፣ ካንድ ሌሊት ቀርቷል፤
 ግን እኮ ንሀ ቀደሷ።
 Hር፤ ከንዳ፤ ከንዳ፤ Hር፤
 ሌላን መ ደገፍ ነው ፣ የመኖር ማረፊያ፤
 ከንዳ፤ Hር፤ Hር፤ ከንዳ፤
 ሌላን ማሰደገፍ ነው ፣ *የሀላዌ ግንደ።

* መዋቲ፣ ሚቶ፣ (ሞት ለመዋቲ ይደሉ... ሞት ለሚቶ ወይም ለሚሞት ይገባል)
 እንደል ግእዙ፤
 * ሀላዌ፣ መኖር፣ መሆን፣ (ለስቃ ኪዳነወልድ ክፍሌ፣ መጽሐፈ ሰዋሰው ወገሰ ወመዘገበ
 ቃላት ሐዲሰ)

ማለት

"አሁንም 'ወደተለሁ' ሰል። ትሥቋደለሽ አሉ።

ልክ ነሽ ሣቂብኝ።

ልብና ሰዓቴ። ማርፊድ ነው አመሉ።

"አሁን በቃችኝ" ሰል። ከት በለሽ የሣቅሽው።

ልክ ነሽ ሣቂብኝ። ልቤን ሰላወቅሽው።

እባክህን ልቤ

ባክህ በቃች አትበል።

መብቃት ብቻ አይበቃም።

ከአልጋ መውረድ ብቻ። ከእንቅልፍ አያነቃም።

ባክህ በቃች አትበል።

መብቃት መብቃት አለው። መንቃትም ማሰተዋል።

ልሄድ ነው አትበል። ከእግርህ ሳትዋዋል።

ባክህ በቃች አትበል።

ከመሄድህ በፊት። መሄጃህ ላይ ደረሰ።

ከ'ሷ ልብ ቀድመህ። ራሱህ ላይ ንገሥ።

'ባክህ... በቃች አትበል።

በቃች መደጋገም። ተረቱ የአፍቃሪ።

እሷን እየሸገህ። ከትዘተ ቀሪ።

በቃቺኝ እየልኩኝ። እየለመደብኝ።

ተለያዩን ፊዘ ነው።

የምተነፍሰው። አየር ሆነሽብኝ።

በሀገር ሰሽልል። ለማብቃቴ ሰምል።

አንቺን 'አፍ' የምል።

በቃች ለመደብኝ። ካድክት ኅሊናዬን።

ወይ አንቺን አልተወከኝ። ወይም መሐላዬን።

መብቃት መብቃት አለው። ለልብ የሚበቃ።

ምነው ባንቺ ሲሆን። በቃች አያበቃ።

እርባ ቀናት መስ
 እንጀራን ባልነካ ፣ በጣትህ 'ምነካ፤
 ሞድርን በሚያርሰው ፣ በጥምህ ሰ'ረካ፤
 ደምጽህ የሚያዘመኝ፤
 ሥቃይህ የሚያመኝ፤
 ካንተ ጋራ 'ያለሁ ፣ የሌለሁ እኔ ነኝ።
 ሕዝብ ሞዕመኑ ፣ ለክብርህ ሲደክሞ፤
 ከመቅደስ ሲገባ ፣ ንጥእ ነፍሱን ሊያክሞ፤
 እኔ ካንተ ጋር ነኝ!
 በሐሰት ተራራ ፣ እውነት የሰቀለኝ።
 በቻዬን የሆነኩኝ ፣ የሌለኝ ማደሪያ፤
 እኔ ማለት አንተ፤
 አንድ ጊዜ ጌታ ፣ አንድ ጊዜ ባሪያ።
 ሰንት'ዜ ሰቀለህ?
 ሰንት'ዜ ገደለህ?
 የቱ ላይ ነው የመቱህ? የጀራፋ ፈለግ፤
 ለካሰ ግርፊያ ብቻ ፣ በሞላበት ገላ
 ገጹህ ቆዳ እንጂ ፣ ቁሰል አይፈለግ።
 ዓለም ደብር ገብቶ...
 መንደሩ ጭር ሲል ፣ ሞልቶበት ዘሞታ፤
 እኔ እዘምራለሁ፤
 በጀርባህ ከበሮ ፣ እካልህ ሲመታ።
 የ ደረቅ ዐንጨቱ...
 የተሰቀልክበት ፣ ከደምህ ሲነከር፤
 እኔ እራመዳለሁ ፣ እግርህ ሲቸነከር።
 አሁን ተለያየን፤
 'ከርያላይሶን' አልል ፣ እግዚአታ የለኝ፤
 መምጣትህ ሲወልደኝ ፣ መሞትህ ገደለኝ።
 አሁን ተለያየን፤

በዘፍጥረት እብለት ፤ ከሲኦል ገብቼ፤
 እድነኝ እየልሁት ፤ በዐንባ ብለሞነው፤
 መልሱ እጥፍ ሆነ፤
 ሕመሙ በዛብኝ ፤ ማነው የበደለው?
 ጥፋቴ ጠፋብኝ ፤ ነውራ ተዳሰ፤
 የርሃብህ መጠን ፤ ከበለሴ ባሰ።
 ተባረክ እልልሞ ፤ ባርከው እንዳያርዳህ፤
 እነዛ ሰነፎች...
 እነሱ ሳያውቁት ፤ ሲጠለህ ወደዳህ።
 እድነኝ እልልሞ፤
 የተወጋህበት ፤ ሰለቱ 'ሰለቱ'፤
 'ኪርያላይሶን' ሲሉህ ፤ ሰቅለትህ ሰቅለቱ።
 ጭራሽ ተለያየን፤
 ዳድቅ አካል ገላህ ፤ በአይሁድ ሲቀደድ፤
 የገሃነሞ ነፍሴ ፤ ለገነት ሲሰደድ፤
 ዛሬሞ አልገባሁም ፤ ከደጃፋ ላይ ነኝ፤
 እግር እለኝ የሞል ፤ መራመድ የጠረኝ፤
 ከገጢአት ሰፈተ ፤ ፍቅርህ የጠፈረኝ።
 ጭራሽ ተለያየን፤
 የመኖሪን ቅኔ
 መሞትህ ቢፈተው ፤ ሕማሞህ ቢያድነው፤
 ከበደሉ በላይ
 እጥፍ አርጎ መክፈል ፤ ራሱ በደል ነው።
 በደልከኝ፤
 የፍቅርህን ዜና ፤ ኝግዳው አልሰማሁም፤
 ወለታህ ከበደኝ፤
 በሩጋር ቆሜያለሁ ፤ ገነት አልገባሁም።

እና...

አምርሬያለሁ መሰል ፣ ግድ የለኝም ሐጂ፤
መረብሽ ይሰፋልሽ ፣ ሌላ ሰው አጥምጂ፤
አምርሬያለሁ ሰልሽ ፣ ለሰንብቱ ቃል
ደብዳቤ አትጻፈ ፣ ቸው ማለት ይበቃል፤
ቸው ማለት ይበቃል ፣ ለሰሞሞ
ለእርሞሞ፤

‘አክ’ እንትፍ ለማለት፤
ሐጂ ልቤን ልዩው ፣ እስቲ ይለይለት።
ዐንባሽን ጠራርገሽ ፣ ሂጂ ይቅናሽ አንቺም፤
አወዩው ሴትነት!

ሰንቴ ታለቅሺያለሽ? ለሠርግም ለፍቺም።
አንድ እንኳ ይቅርልሽ፤
አንድ እንኳ ይቅርብሽ፤
ጀምራው መንገዱን ፣ ሐጂ ሳይመሽብሽ።
እየሄደሽ!

እግርሽን ከመሬት
ብድግ አድርገሽው ፣ ብሆንም እንዳልሆን፤
ግን ደሞ አውቃለሁ፤

በዚህ በኩል መሄድ ፣ በዚያ በኩል መምጣት ፣ አንዳንዴ እንደሚሆን።
እግርሽን ከመሬት ፣ ብድግ እንደሚደረግ፤
መንበርካክ ፣ መለመን ፣ የትንሽ ሰው ማዕርግ፤
ኧረግ፤

ግድ የለም ብረረ፤
እስክትሰበረ፤

ግድ የለም ቅዘፊ

እስከምትጠፈ፣ እስክትቀጠፈ፣

ዐይንሽ ዐይን ይውጣለት ፣ ይቀላውጥ ያመጥር፣

ሌላ ልብ ሰፊ ፣ የኔን ልብ ይተርትር።

ታቀፊ በመደፍ ፣ ታቀፊ በፍርጥም፣

እንደ ካህን ጥምጥም።

ዙሪያሽን በመሉ...

ይክበብሽ ተባዕት፣

ሰው ይሁንሽ መጻፍት፣

እንቺ...

አሜን በይ ከሰጻት፣

ሐጂልኝ ወደዛ! በሐዘንሽ ታንቀሽ፣

ግን...

ይሄን ሁሉ ያልከት

ጤነኛ ሆኜ እንደሁ ፣ ዐዲኝ ተደብቀሽ።

፲፯

እኔ

የለየልኝ ድሃየጠፋኝ ከሃለ

ፈረንዳ የጣለኝ ፣ የሁለት መደ አባት ፣ ቸሰተና ሠዓለ።

እኔ...

ሁሉም ሰው የራቀው ፣ የናቀው ሕመሜን፤

ማንም ሰው የመደደውቀው ፣ ጸሜንና ሰሜን።

እኔ...

ተከለልሁ ብዬ ፣ ከአዳሜ ብሌን

አልጋዬን ያበዛኩኩ ፣ በሣር እና ሰሌን።

እኔ...

እኔና አንድ ቀን፤

ተዋወቀን፤

ተናገርን፤

ፈጠርን ሌላ ቀን።

አንድ ቀን...

የተቀደሰ ቀን፤

የተረገመ ቀን፤

"ሥላሴን ሣል" ቢለኝ ፣ የከበረ ሀብተም፤

እሺ ነበር መልሴ፤

ገንዘብ ነው እንጂ ፣ ሐሳብ ባይረታም።

መሚገት ከራሴ፤

እንደምን ነው መልኩ ፣ የሀብተም ሥላሴ?

የሀብተም ሥላሴ?

ሸራዬን ወጥራ፤

ቀለሜን ቆንጥራ፤

ሐሳቤን ጠርጥራ፤

ዕሥላው ጀመረ፤

የሱን ሥላሴና፤ የኔን ማጀት ኪሴን፤ ማጣት መረመረ።

የሀብተም ሥላሴ...

የሀብተም ሥላሴ?...

እንዴት ነው ልጣሪ? ስፋቱስ እንደሞን?

ቀኝ እጁ አመልን፤ ግራ እጁ ዓለሞን፤

እንደደዘ ያለ፤ መሬትን በመደፍ፤

እንደሞን ይቻላል?

ቀለም አልባ ጌታን፤ በቀለም ለመደፍ።

የሀብተም ሥላሴ?

የሀብተም ሥላሴ?...

ወይሰ...

ሞን ይኸን አምሳሉ፤ የሀብተም ሥላሴ?

አውቀለሁ፤

አውቀለሁ፤

ጥያቄዬ ያንሳል፤ ደህነት ነው መልሴ።

የባለጸጋ አምላክ፤ ለደሃ ሠዓሊ ስለማይመጣለት

ሀብተም አምላክ ጀሳል፤ ሀብት እንደመጣለት።

ወፍራም አምላክ፤

ግዙፍ አምላክ፤

ሞንም ያልተሳነው፤

ለማንሣት ማገንበስ፤ ለመንካት መንሣት የማያሳሰበው።

ወፍራም አምላክ፤

ግዙፍ አምላክ፤

ሁሉ የተቻለው፤

መሬት የማይቸለው።

የሀብተም ሥላሴ

የሀብታም ሥላሴ? ...

እንደሰ ነው ማድመቅ ፤ እንደሰ ነው መሣል፤

ከሸረ ጋር ስትኖር

ሕይወትህ ነው እንጂ ፤ ጽድቅህ መቼ ይላላል።

ጎበዘ...

ዓለሞን የያዘ ፤ ማንም የሚለየው፤

እሱን አምላክ ሳለው

ጠዋት እንደነቀ ፤ ሀብታም የሚያየው።

ዐየህ...

በከበረ ሰው ቤት ፤ በጣራ ግድግዳ፤

የአምላክ ሰም እንጂ ፤ የአምላክ ትዕዛዝ መቼ ይሆናል ዕዳ?

(ሁሉም ብኩን ሀብታም ፤ የሚወተረተረው፤

አምላክ ለመሆን ነው)

ደሃ ሠዓሊና

ቀልብ የራቀው ሀብታም ፤ ሕልማቸው ቀልቀል፤

ፈጣሪን አዛብተን ፤ ዝም ብለን እንሸቀል።

ሸቀል

ሸቀል...

(የኔ እናት
 ስለንቺ ሳወራ፤ ልክ ነው እያለኝ፤
 ለምን ነው ሀገሩ
 ከፊት ዞር ስል፤ ጅላጅል የሚለኝ?)
 አለሁም...
 ማንንም፤
 ካንቺ ሐሳብ ሌላ፤
 አቅፎታል ቢሆንም፤ የሌላ ሰው ገላ፤
 እክራክራለሁ...
 ብቻዋን ነበረች፤
 ወሽት ነው እላለሁ፤
 ሄደለች አትበለኝ፤
 ሌላ ወንድ አትበለኝ፤
 እክራክራለሁ፤
 ብቻዋን ነበረች!
 ርግጥ ወንድ አቅፏታል፤
 ብቻዋን ነበረች!
 ርግጥ ሰው ስሟታል፤
 ብቻዋን ነበረች!
 ርግጥ ባክኗል ነፍሷ፤
 ብቻዋን ነበረች!
 ርግጥ መሬት ወደቋል፤ ስጦታ ቀረጠ፤
 ቢኮንም...
 ብቻዋን ነበረች! የደዋት ለኔ ቢያሟት፤
 መጠላት አይደለም
 "ተጠላህ" መባል ነው፤ የፍቃድ አሟሟት።

አለምንም

ማንንም፤

ልቤን ሆነ ሞኔን፤

ተይዘሽ ቢያይሽም ፤ አለምነውም ዐይኔን።

የሚገርሞሽ ነገር...

ድሮም ይዋሽኛል ፤ አካል ሰውነቴ፤

የኔም ስንጣላ

አትወድህም ብሎ ፤ ዋሽቶኝ የወቀል ስንቴ።

ግን አልጠላሽኝም ፤ ምንም ጎኔ ቢያጣሽ፤

ትተሽኝ ሄደሽ አንፂ...

ጠላውህየሚል ቀል ፤ አንቺ መቼ ወጣሽ።

፲፯

ጨጨታ በዋጠው

በጭስ በተሞላ ፣ በኩበት ጨለማ፣

የኪዳን ፣ የአዛን ደሞጽ

በሚላወሰበት የአውድ ዓመት ዋዜማ፣

ቁጭ ብዬ እቃዛለሁ፣

የተለየሺኝን እንደን አሰባለሁ።

በዘመን መሰፈሪያ የማይቀበለኝ፣

በዘመናት ቁና ፣ ማንም የማይሸኝኝ፣

እንደ መሰከረሚ ፣ ስትነገ እየየሁ ፣ መንጋት የተሳነኝ፣

ዲግሜ አሞሳት ማለት ፣ ሰው ሲኾን እኔ ነኝ።

ደግሞ ...አበባ ዐየህ ወይ?

የሞን አበባ ነው? የቱን አበባ ነው?

የኔ ዐይን የሚያየው?

አበባዬ እንደ ፣ ረገፈሽ ወደቀሻል፣

እሾህሽን ይዜ ፣ የኔ ቀን ይመሻል።

አበባ አየህ ወይ?

"ባልንጀሮቼ ቁመ በተራ

ዕንጨት ሰብራ ፣ ቤት እሰክሠራ"

ይኸዋ

ቤቴን ንዳዋለኝ ፣ ልቤን ሰብራዋለኝ፣

አዲስ ዓመት ብላ ፣ አዲስ ባል ይዛለኝ።

"እንኳን ቤትና ፣ የለንም አጥር

ከደጀ አደራለው ፣ ቀኗን ሰቆጥር"

ግን የኔ...

ሞደሪቷን ረሰተን ፣ በፍቅር ሰንበር'

ከዋክብትን መቁጠር ፣ ካንደ እጀምር ነበር።

በዛ ደቅደቅ ሞሽት ፣ ኮከብ እንዳልቆጠርን፣

በዛ ደቅደቅ ሌሊት ፣ በፍቅር እንዳልተጠርን፣

ከዋክብቱ ቆመው ፣ እኛ ተለየን።

በሞገሞ ነገር ውስጥ
 ታሞኖ መቆየትን ፣ ከሰማይ ተማሪ፣
 ትንሽ መሽ ብለሽ
 ኮከብነትሽን ፣ ለማገም አታብራ።
 የ'ውነቴን 'ሞልሽ ፣ የእውነት ስታፈቅሪ
 አዲስ ዓመት እንጂ ፣ አዲስ ባል አትወጃም፣
 ፍቅር ካንጀት ሊኾን ፣ ያንኑ ባልሽን
 እንደ አዲስ ማፍቀር ነው ፣ ሌላ አትላመጃም።
 የ'ውነቴን ነው ሞልሽ
 የእውነት ስታፈቅሪ ፣ አዲስ አዳኝሽም፣
 ዘመናት ቢነገዱ
 ካፈቀርሽው ፍቅርሽ ፣ ያንቺ ልብ አይሽሽም።
 እናም
 አሮጌ ዓመት እንጂ
 አሮጌ ባል የለም ፣ የሞልሽ ለዚ' ነው፣
 ለልብሽ ንገሪው
 በፍቅር ስትኖሪ ፣ ቅጽበት ዘላለም ነው።
 "ከብረው ይቆዩ ከብረው
 በዓመት አንድ ... ይዘው"
 እኔም አሜን አልል፣
 ይሄንን ነው የሞል፣
 "እኔ ነኝ ኮከብህ ፣ ከኔ ሌላ አታምርም፣
 እኔ ነኝ ሐይወትህ ፣ ከኔ ሌላ አትኖርም።"
 ብለሽ ለነገርሺኝ
 ሞላሼ አንድ ነው
 ቀርቦ ባየው እንኳ ፣ የመሰንበቴ ጫፍ
 "ለራሱ ግንደ ነው ፣ 'ያንዳንዱ ቅርንጫፍ"
 እንኳን አደረሰሽ!!!

ደስ ባለሽ ቀን ነይ ፤ ነይ ደስ ባለሽ ቀን፤
ተፈጥሮ ይሰበር ፤ ዶፍ ሰኔ ይመቀን።

አቦ!

ነይልኝ ዘሞ እንዳልሽ ፤ ወረኛን ሰበረው፤
ዘፋን ሰልቶቶታል ፤ አፍቀሪሽን ሞረው።

አቦ!

ነይ ደስ ባለሽ ቀን ፤ በፈለግሽው ሰዓት፤
አንቺ የኔ ጸሎት ፤ የጠላቴ መዓት።
ከየትም አልሄድኩም ፤ መጠበቅ አርቆኝ፤
በተፋቀርንበት ጊዜ ቀርቻለሁ ፤ ናፍቆትሽ አጣብቆኝ፤
ወገን ተሰብሰቦ ፤ ሔደ ቢለኝም እንኳ ፤ አልሔድም የሞለው
ድንገት የሄድኩ ቀን ፤ ብትመጪሰ ብዬ ነው።
ነይ ደስ ባለሽ ቀን!

፲፱

ተቀበይ የሰማይ ፍርድ...

መፈቀር ዕዳሽ

ተደያ ሞን ተዳሽ

ፍርድ ነው የመልክሽ፤

ፍርድ ነው የልብሽ፤

ማንም እንዲወድሽ።

በዘራፍ የኖረው የቀየሽ ጎረሞሳ

ቁጭ ብሎ አደውቅሞ ላንቺ እየተነሳ

መቸ አቆመው ወኔው?

መቸ አፅናናው ቅኔው?

ቀየው ሰሞ ወጣለት

አንቺን አገኝ ብሎ እደጅ እየደባ

መቸ ቤቱ ይገባል ባንቺ ዐይን የገባ

ይፈውስ ይመሰል ፤ ዐይንሽ የሚክጁል

መጀን።

ዕድሜ የረዘሞ እንደሁ ፤ ሀገራው ሰልፍ ሆነ፤

ሞርቀቱን ትቶ ፤ አንቺን አሜን አለ።

አሜን!

ሞከረው ተፈጥሮን ፤ ነጋሁኝ አደበለኝ፤

ሲጨልሞ አላወቀው ፤ ባንቺ ሰላወረኝ።

ንገረው ቀየውን

መዘራት ፤ ማጨድ የቁሞ ፤ መሞከሩን ልመጁ፤

ሰው በእንጂራ አይኖርሞ ፤ ባንቺሞ ጭሞር እንጂ።

ንጋት የሞፈረ

የፍርሀት ጥጌ ፣ ሞሽት የሚጠራ።

ዕድሜ ላንቺ!

ረግጠሽ ከሄደሽው ፣ ከማላውቀው ከዛ፣

ከሱ ጋር ቆሜያለሁ

ወዳጄን ፍለጋ ፣ ወላጄን ልገዛ።

የወልሽ ፍራሽ ፣ ቤተመቅደስ ሆኗል፣

የልተመረጠ ሰው ፣ እንደሞን የጥነዋል።

ካህን የራቀው ቤት ፣ ጸበል የልተረጩ፣

ደገበኛው አጥቶ

የገዛ መላቱን ፣ ለአናነት የጩ፣

ከ'ሱ ቤት ደጅ ነኝ፣

የልመረረኝ ዓለም ፣ ገፍቶ የመነኘኝ።

መመነን የሽራል!

ለወዳጅ የዋለ ፣ እንዴት ላሞላክ የደራል?

ሰማዩሞ የሰፈራል!

ሞድርሞ የሰፈራል! ለብቻ ሲለመድ፣

የሰሞጠኝ መሰለኝ ፣ የላንቺ ብራመድ።

"እግር የተሠራው ፣ ለመቆሞ ጭሞር ነው።"

የልሽኝን ይዜ ነው ፣ ቆሜ የሞውለው።

ሞኝ ሆንኩብሽ አይደል?

ከሄደሽበት ወደያ ፣ ከዛ 'ርጉሞ ሞሽት

ተሳዳጅ ሆኛለው ፣ ከሰሜ ጋር ሽሽት።

መሳደድ ይጨንቃል፣ከቀን የራርቃል፣

ብርሃን የሰጠሽ ፣ ጨለማሽ ጋ ደርቋል።

ብርሃኔ አንቺ...

እኔ የዋህ ደግሞ ፣ ጨለማሽን አንጋኝ፣

አሁን ... አሁንሰ
ዐሥርቱ ትዕዛዝ ፣ ነፍሴን እንደገባት
አንቺን ዐሥር ጊዜ ፣ እየፈቱ ማግባት።
(መሰለኝ)

መልክሽ ከመልኮች ይልቃል፤
 እቅጣጫ ነው እንጂ
 ውበት እንዳልሆነ ፤ አሳምሮ የውቃል።
 የጠፋበትን ቦታ፤
 እንደሚጠቁም ካርታ፤
 ግራ ሲገባኝ አካሄዷ፤
 ሲፋለሰብኝ መንገዷ፤
 መልክሽን እምጡ ሰል፤
 ግልፅ ነው ፤ የዐደሌ ሞሰል።
 ወደ ፍቅር መንገድ፤
 ወደ ፍቆት መንገድ፤
 ወደ ራሰሽ መንገድ፤
 ወደ ራሴ መውደድ፤
 መንገዷን መልክሽ መራኝ፤
 መቼ እመለሳለሁ ፤ ሞት እንኳ ቢጠራኝ።
 አልቆጥርም እርሞጃ፤
 ባንቺ የሄድኩትንም ፤ አላውቀውም እንጂ።
 መንገድን ፍለጋ ፤ የሚኳትን ከንቱ፤
 አላደረግሽኝም እቱ፤
 ቆሞየለሁ ከአውደ-ሞሕረቱ።
 ደርሻለሁ ከሕይወት ሰገነት፤
 ወደው የሄዱት መንገድ ፤ በሞን ያንሳል ከገነት።

(ኅሸጣ፡ Donald Justice...)

እይረረሞ የኖረ ፤ ሕይወትን ተገርሞት፤
 ና ግባ ፤ ዘጠኝ ሞት።
 የከረሞከት ነረት ፤ ከሞት ፊት አቁሞኝ
 ዐደመዴ ሕልም ሆነ ፤ እንቅልፍሽ አልሞኝ።
 የእንቅልፍሽ ሰው ነኝ!
 ነሮዬ ሕልምሽ ነው 'ሞት' መለከቼው፤
 እንቺ ወሰጥ የሚታይ ፤ እንቺ ሞት ሰፊቼው።
 ነሮዬ በሕልምሽ ፤ ታይቶ እየተፈታ
 ረዥሞ ዘመኔ ፤ ተባለ እፍታ።
 እፍታ እርጅና፤
 እንደ ድሮ ዘፈን ፤ መልሼ ሰማሁሽ፤
 እንደ ባሕር ቅርድድ ፤ ደግሜ ዐየሁሽ።
 እፍታ እርጅና፤
 ከመኖር መላወሰ ፤ የዳንሽኝ ጸበሌ፤
 ፍቅርሽ የሆንኩለት
 እገዛለት ጌታ ፤ እታዘዘው ሎሌ።
 የከፋሽ እንደኾን ፤ ሞን ብኾን ትጽናና፤
 ብዬ እጂሞራለሁ ፤ ክራር ወይ በገና፤
 ሞን በዓል ይደገሞ ፤ ፋሲካ ወይ ጎና።
 እፍታ እርጅና፤
 ጥርሰሽ እሰኪነጥፍ ፤ ሣቅሽ ይሁን መንታ፤
 ዘመኔን ልሽኘው
 ይማርሽ እየልኩኝ ፤ ሲመጣሽ ትንታ።
 እንደ እፍታ
 አለሁኝ ለማለት
 ላንቺ እየኳተኩኝ ፤ ሰኖር ለመጀገን

ናፍቆትን ሳሰብ ፤ አረጂሁ ተመሰገን።

የእንቅልፍ ሰው ነኝ!

አይፈረም የኖረ ፤ ሕይወትን ተገርሞት

ና ግባ ፤ ዘጠኝ ሞት።

የዘጠኝ ግጥም

የዘጠኝ ግጥም

የዘጠኝ ግጥም

የዘጠኝ ግጥም

የዘጠኝ ግጥም

የዘጠኝ ግጥም

የዘጠኝ ግጥም

የዘጠኝ ግጥም

የዘጠኝ ግጥም

የዘጠኝ ግጥም

የዘጠኝ ግጥም

የዘጠኝ ግጥም

የዘጠኝ ግጥም

የዘጠኝ ግጥም

የዘጠኝ ግጥም

የዘጠኝ ግጥም

የዘጠኝ ግጥም

የዘጠኝ ግጥም

የዘጠኝ ግጥም

የዘጠኝ ግጥም

የዘጠኝ ግጥም

ካ.ካ.ካ.ካ.ካ.ካ
የሸንትሽ ቀን ላይ፤
የሰንበት ቀን ላይ፤
ለመቀብር ክተት፤
ተዘቅዘቆ ጥለት፤

የሚነበበውን ፣ ያንቺን መስ ተሪክ ፣ እንደጸፍ ተዘዜ፤

ተሪክሽን ተወሀት ፣ በለቅሶሽ ልዘዜ።

(ካ.ካ.ካ.ካ.ካ.ካ)

ሣቅ በሣቅ የሆነው

ለቅሶው ሞን ሆኖ ነው?

የሚርመሰመሰው

ይኸ ሁሉ እልፍ ሰው...

የመጣው የገባው ፣ በደሞጽ አልባ ዳና

ሞትሽን ሊያሰረሳ ፣ ዘርሽን ሊያጸናና።

መጽናናት ፣ ማጽናናት ፣ በሚል ተረት ተረት፤

ራሱን ያተርፋል ፣ ከመታማት ክሰረት።

(ካ.ካ.ካ.ካ.ካ.ካ)

በለቅሶ ቤትሽ ውሰጥ

ሲሰማ ማሸካካት ፣ ይነጋል ይመሻል፤

የኔ ጥያቄ ግን

የዚህን 'ሩቡን ፣ አንቺ መቼ ሥቀሻል?

የተሪክሽን ዘመን ፣ መዳፌ ሊጸፈው

መሃል መሰመር ደርሶ ፣ ሞን አደናቀፈው?

(ዘሞ ብዬ ልጻፈው?)

በዐሥራ ዘጠኝ እንትን፤

የወተደር ትዕዛዝ ፣ አመፀን ሲበትን፤

ባርቶ ሲሰደድ ፤ በጎረሞሶች ዘራፍ፤

ዘረኛ ሲተካ ፤ በአራት ኪሎ በራፍ፤

(ተወለደች ልበል?)

ተወለደች ብቻ ፤ ተራክ ሰላይደለ

የኾነሽውን ሰጽፍ ፤ የልሆነሽው የተለ?

እያለ

የኑሮሽን ዘመን ፤ መዳፌ ሊጸፈው

መሃል መስመር ደርሶ ፤ ሞን አደናቀፈው?

የዕድሜ ልክሽ ደስታ ፤ ቢሰላ ቢቀመር

እንዴት ነው ማይሞላ ፤ ቢያንስ አንድ መስመር።

የሣቅሽበት

ቅጽበት

ከማነሰም አንሶ ፤ የለም እስከሚባል

"ሣቅ አታውቅም" አለ ፤ የመሾ አውራጃሽ ባል።

አንቺማ

ታዘበሽ አታውቁም፤ ሕይወት ውላን ስታ፤

ሐዘንሽን ሊደርስ

የመጣ በመሉ፤ ሲበልጥሽ በደስታ።

ለቅሶኛሽ

ሞትሽን አሳብቦ ፤ ድምጹን ሲያንጠራራ፤

አንቺ የልሣቅሽውን ፤ ሣሥቅ እስከ ጣራ፤

ርቀንሽን ቀብሮ ፤ ሁሉ ሲያሽቀረቅር፤

እረ ያንቺስ ይቀር፤

የመኖርን ሹፈት፤

የሕይወትን ሽፍደት፤

እመዘነው ሚዛን ፤ እስካበት ሜትር፤

የማዘኔን ባሕር ፤ እከፍልበት በትር፤

ፊልሪ አጥቼ

ጥያቄ ሞሰጥ ሆኖ ፣ ውሰጥ ውሰጤን ይበላል፤

እንዴት ከሰው ሕይወት

የሰው ልጅ ለቅሶ ቤት ፣ በሣቆቻ ይሞላል?

እረ የንቺሰ ይቀር!

ከሕይወት ፣ ከታሪክ ፣ ከነጭ ዘመንሽ፤

እንዴት ይበልጥሻል

ደጋግሞ በመሣቅ ፣ የገዛ ደንኳንሽ?

ካ.ካ.ካ.ካ.ካ.ካ

[Faint, mostly illegible text in Amharic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

በጸላጦስ ትዕዛዝ ፤ አዩሱስ ባዶ እግሩን ፤ ለሞት ተላለፈ፤
በጸላጦስ መሬት ፤ አንድ ባዶ እግር ፤ ለሰው ተሰለፈ።

ሀላት ባዶ እግር!

ጥቁር

እግር

ተሰቀለ በመሰቀል፤

ተተኮሰ ለመንቀፅ።

ልብህና ጥይቱ

በእኩል የዘመቱ።

ፀሐይ የወጣበት ሞሥራቅ፤

የተጠላለፈ፤

የተቆላለፈ፤

የተወረገ ካበራ ሞራቅ።

ጥቁር

እግር!

ከገጠር ተራራ ፤ ከጨካው መሸገህ፤

ጨማን ረሳኸው ፤ እግርን ጨማ አርገህ።

ጠንካራ ልብ እጎን ፤ ቢልሞ ሰማይ ሞድ፤

እንደንተ ማን አለ

ለልቡናው ሐላብ ፤ የደረሰ በእግሩ።

እንተ ጥቁር እግር...

ሰላሞ ለእግሮቻህ!

ለተናቀቅ ቀዬ ፤ መከታ ለሆኑ፤

ዘርን ንቀው ዐልፈው ፤ በሀገር ላመኑ።

ሰላሞ ለተረከዝ!

ሰው ሰፈሩ ሲቀር ፤ በየሰርጣ ሰርጡ፤

ቆሞ በቀረ ዓለም ፣ በባዶ ለሮጡ።

ሰላም ለጠቶቻህ!

ከባንዲ ከሹምባሽ ፣ ከነውር ለራቂት፣

በባዶ መሬት ላይ ፣ ለተሰነጠቁት።

እንተ ጥቁር እግር...

ባንተ የደል ሐሳብ ፣ ሰውን ሰው መዘነው፣

ልብ መስ ሲኾን ፣ ባዶ እግር ጨማ ነው!!

ባዶ እግር ሐቅ ነው።

በጸላጦስ ትዕዛዝ ፣ አዳሱን ባዶ እግሩን ፣ ለሞት ተላለፈ፣

በጸላጦስ መሬት ፣ አንድ ባዶ እግር ፣ ለሰው ተሰለፈ።

አንዳንድ እግር እንደ

ከልብሞ ከፍ ያለ።

ሁለት ባዶ እግር

በቀረንዮ ላይ፣ የተየ ባዶ እግር፣

ባለጩማን ሁሉ፣ በነፍስ የመደገገግር።

ሁለት ባዶ እግር

በዓለም አደባባይ፣ ዐይን ሁሉ እንዲፈዘ፣

ከአዳሱን በኋላ የተየ ተረከዘ፣

የሐበሻ ነበረ!

የአዳሱን ሽንፈት ፣ ጥቁር ተበቀለ።

ቀረንዮ መሃል ፣ አትሄደሞ ብለው ፣ ቸነከሩት እግሩን፣

የ ትሑት ሐበሻ ፣ በሥቃይ መሬት ፣ መለሰ ብድሩን።

እንተ ጥቁር

እግር

ዕንጨት ላይ ቢያሰቀሩት ፣ ነጻነትን ሰቅለው፣

እውነትን ቢያሰቀሩት ፣ ከመንገድ ሰንክለው፣

የተሰቀለውን ፣ አምላክ ለማሰፈታት፣

፫፯

ማንኳንት ቀረልሽ፤

ሰትመጪ እንዳይመሰልሽ ፣ የሌለህ የሄደኩኝ፤

ሸሬን ነቀልኩልሽ ፣ አንቺ ሰለሌሽ ፣ ቤቴን ሰለናደኩኝ፤

ማንኳንት ቀረልሽ፤

በር የለውም ቤቴ ፣ ግቢ እንደመጣሽ፤

የሞትገቢበት ነው ፣ ባለፈው ያሰወጣሽ።

"የሕይወት በር ነኝ" ፣ ያለው ያንቺ ጌታ

በር ልክ አይደለም ፣ የበር ቦታ ነው ፣ የሐቀኛ ቦታ።

ዐየሽ

በር አይደለም ሕይወት፤

በርማ ይዘጋል ፣ ለጠላው ለናቀው፤

በርማ ክፍት ነው ፣ ላቀፈ ላሞቀው፤

በር ሕይወት አይደለም ፣ የኔ ዐደል አሞላህ፤

የበሩ ቦታ ነው

ማንንም የሚሸኝ ፣ ማንንም የሚገባው ፣ ለፈቀደ ሁሉ።

የበሩ ቦታ ነው ፣ የአፍቀሪሽ ልኩ፤

ቅርብ ነኝ ለማለት ፣ ስትሄጁ እየለኩ።

ክፍት ቦታ መሆን

ባዶ ቦታ መሆን

የሄደን ጥበቃ ፣ ከመጠበቅ መገደል፤

በርን ከፍተሽ ለሄደሽ ፣ በርን እንደመገቀል።

በሬን ነቀልኩልሽ እንዳትቸገሪ፤

መቸገር ሥራው ነው ፣ የተጓዥ አፍቀሪ።

ግቢ እንደመጣሽ ፣ በር የለውም ቤቴ ሳትቀለሰሰሽ፤

ነቀቅየዋለሁ ፣ ደሞ ዘግ ነው ብለሽ እንዳትመለሽ።

ማንኳንት ቀረልሽ

ይህ ግጥም ፣ ላንቺ አይደለም
 ካንቺ ውጪ ደሞ ፣ 'ሚፈልገው የለም።
 እንቺ ነሽ የተጣለ 'ሞተነሽው
 እንቺ ነሽ ያነሳሽውን የሞተላንሽው።
 እንቺ ነሽ ፍቅር የሞተውቁ
 እንቺ ነሽ ያወቀሽውን የሞተንቁ።
 ለሰማይ ለሞድሩ ሐቅ የገዘፈልሽ
 ሁሉ ተረፈለሽ።
 እሽ ሰመ ቅዱስ ፣ ሰሞን የሚያሰቀና፤
 ልብሽ መቼ ቀና?
 እንዳቀረቀረ
 የቀረ።
 የሞላ ቤትሽ
 የሚበርድሽ።
 የሞላሰሽ ቅብጠት
 ከጅል የወሰደሽው ብልጠት።
 ልብሽ ተነዳድፎ
 መቼ በሞት ይነፃል ፣ በሕይወት አድፎ።
 ይህ ግጥም ፣ ላንቺ አይደለም
 ካንቺ ውጪ ደሞ ፣ የሚገባው የለም።

ሞንሞ ላይ ሆኜ ፡ ማንንም የረሳኩ
 ሞን ሆኜ ነው ታዲያ
 አንቺን የምጠይቅ ፡ ሁሉን እያነሣኩ።
 እንደዚህ ሆነሽ ተውቁያለሽ?
 የዓለማት ወበት ፡ የሌ'ት መንኮራኩር፤
 ለጨረቃ ማማር ፡ ልብ ሁሉ ሲያተኩር፤
 ሆኖብሽ አያውቅም
 የተራ ሰው ዕውቀት፤ የተራ ሰው ዲሰኩር?
 የመታቀፍ ጣዕም ፡ ከመካድ እኩያ
 ሆኖብሽ አያውቅም?
 የሞት ወጀው መዳፍ ፡ እንደማንም ገያ?
 በአምላክ ተአምራት ፡ የእምነት ሞሰክር፤
 ሆኖብሽ አያውቅም?
 የተረቶች ተረት ፡ የሕፃን ክርክር?
 የሞት ወጀው ዘፈን ፡ የበደሽለት ግጥም፤
 ሆኖብሽ አያውቅም?
 እንደ አየር ቀለም ፡ እንደ ነፋስ ጣዕም?
 እንደሱ ሆነብኝ፤
 ከራሴ ተጣጣሁ ፡ ከራሴ ተካሰሰኩ፤
 መረረኝ ያልኩትን ፡ መልሼ እየቀመሰኩ።
 እንደሱ ሆነብኝ፤
 የምሆነው ሁሉ ፡ ከማልሆነው ጥምር፤
 የጨረሰኩት ሁሉ ፡ እየሆነ ጀምር።
 እንደሱ ሆነብኝ
 ሆነኩት ያልሽኝ ሁሉ ፡ ሆነኩት እያነቀኝ
 መጣፊጥ ቀረና ፡ መሞረርም ናፈቀኝ።

መጣፈጥ ተረሰቶ፤

መሞረሞ ተሰቶ፤

የጠላሁት ሁለት ፣ የታሞሞካት ሁለት ፣ ቢመለስ ተመኝኹ

ሣቄ በቀረና ፣ ጣዕሜን ባገኝኹ።

ጠፋብኝ የጠፋኝ፤

ጠፋብኝ ያጠፋኝ፤

ጠፋብኝ የከፋኝ፤

ጠፋብኝ የገፋኝ፤

ጣዕሞ ጣዕሞ አጣ ፣ ሞንሞ ሆነ ሞንሞ፤

የሚሞነውን እንጂ ፣ መልሼ አላሞንሞ።

ለራሴ ራሴው ፣ ከራሴው ከፋብኝ፤

የሣቅ ሕይወት ሰመኝ ፣ ማልቀሰሞ ጠፋብኝ።

ሞንሞ ላይ ሆኜ ፣ ማንንሞ የረሳኹ

ሞን ሆኜ ነው ተደደ

አንቺን የሞጠደቅ ፣ ሁለን እያነሣኹ።

ግራ ገባኝ ሰልሽ ፣ አቅፈሽ አትሸሸጊኝ፤

ሣቄን ተደውና

ዕንባን ተደውና ፣ ጣዕሜን አፋልጊኝ።

ሰጪኝ መልሸልኝ፤

ሰጠኝ መልሰልኝ ፣ የመኖርን ሀሞት፤

ዕንባንሞ አይደለሞ፤

ሣቅንሞ አይደለሞ፤

ጣዕሞ መነጠቅ ነው ፣ እየኖረ መሞት።

የገደ ሀገር ...

ከረሞናተ ልቤ

ወደደሁኝ በል ብቻ ፣ ዳግሞ ተካልቤ፤

ከረሞናተ ሰሜ

ናፈቀኝ በላ ፣ ተጠገን ቅሰሜ።

(ያቺ... የቀደሞዎን

ከመቼው ወደሁት፤

ከመቼው አጣሁት?)

እስቲ ሰከን በል፤

ሰው ማፍቀር አይቀደሞም ፣ ልብን ከማባበል።

እባክህን ልቤ ፣ ራስህን ቆንጥጥ፤

የትም እትዳረስ ፣ እንደተረሳ ጥጥ።

የሄደክ የነገደከው ፣ አዲስ ገላ ወደህ

እኔን ለማን ክደህ።

አልኖርሞ ያለሷ ያልከኝ

እኔን የት አረግኸኝ።

እስቲ ሰከን በል ፣ በባለፈው ቆዘሞ፤

ያልተረጋጋ ግንደ ፣ ሥር አፈር አይዘሞ።

በማጣትህ እዘን፤

ነገን አያቆሞም ፣ ዛሬ ሳይመዘን።

የትናንትን ፍቅር ፣ ሳትሰታሞም ቀርተህ

ከሴት ተኛህ እትበል ፣ ከሐዘን ተኝተህ።

የመለየት ጥገን

ሐዘን ሳትቀመጥ ፣ የትም እትሰደድ፤

ማሰተዛዘኛ እንጂ

ፍቅር አይባልም ፣ ከሐመም ቀጥሎ ፣ የተገኘ መውደድ።

ከረሞናተ ልቤ!!

ጌትዬ

አመመኝ

ከመወደቁ ብዛት፤ መነሣት ደከመኝ፤

እትመርምረኝ

ማረኝ፤

ሞራኝ፤

ጥራኝ፤

ለዓለሞ አልሆንኩም፤ ለዓለሞህ ሥራኝ፤

ኝ የማበዛብህ

ኝ የሞጠራብህ

እኛኝ ያለ ዘመን ነፍሴን በደደክሞብህ፤

ብትጠራኝ ብዬ

ጠራሁህ ጌታዬ፤

እስቲ ወዬ በለኝ

አንተን ዘነጋሁኝ ሰው እየደለለኝ፤ ቦታህን

ሲወርሰው፤ ተአብዮና እብራት ራሴን

ሰለኩሰ፤ በገሃነሞ ክብራት

ሥነድ እየየኸኝ

ዘሞ ለሞን አልኸኝ?

ይኸው ሰንት ኖርን?

ይኸው ሰንት አኖርን?

ሰለኖርን ምን አመጣን?

ከሞላሰ ቤት መቼ ወጣን?

ላንተ እንለው አጣን፤

ቁጣውን ተወና፤ በቁንጥጫ ቀጣን፤

አባትሞ እይደልህ ጨክነህ አትጨክን

እናትሞ እይደለህ፤ ፍቅር አታባክን፤

ልክ ነህ ትክክል

ካንተ ሌላ ክልክል፤

ፍጹም ነው አመልህ፤
 አንተን ሞን ሊዩህልህ፤
 አንተን ማን ሊዩህልህ፤
 አንድ መስመር ነሮ፤
 ሲቸከቸክ ዞሮ፤
 ቀል እየደገመ፤
 ሥጋ እየተመመ፤
 ነፍስ እየጠመመ፤
 ሐቀ እየዘመመ፤
 ቀን ከተበላሸ፤
 ነገ ተኮላሸ፤
 የከበቡ ሁሉ፤
 ወዳጅ ተባባሉ፤
 እኔስ ለብቻዬ፤
 መጮህ ነው ጌታዬ፤
 እዬዬ... እዬዬ
 ጀማ ሁነኝ ብዬ፤
 አሁንስ ደከመኝ፤

እዚህ እውነት የለም ፣ አንተ ጋር አስቀምጠኝ፤
 አትመርምረኝ፤
 ማረኝ፤
 ሞረኝ፤
 ጥረኝ፤

ለዓለም አልሆንኩም ፣ ለዓለምህ ሥረኝ፤

(ነሽጣ፡ መስጊት ተሰፋዬ፡ "ነፍሴን ባርካት")

ተሳባቢ መንገዳገዳ፤
 ተነቃብኝ መውደዱ።
 ሞሰጢር ወጣኝ፤
 ፀሐይ መታኝ።
 ያዩሽ ዐይኔን ብለሞነው
 ሲከተልሽ ሀገር ዐየው።
 ተነቃብኝ እየላሁሽ እንደሞውል፤
 ተያዘኩኝ ስለፈልፍ ያለውል።
 (መጥተሻል)
 በኔና አንቺ መሃል
 እንደበቀለ የፍቅር ሐመልማል...
 (ዐይተሻል)
 ከከንፈርሽ እሰክ ከንፈሬ
 ሰንት ተአምር እንዳለፈ እሰክዛሬ...
 ከተንፋሼ እሰክ ተንፋሽሽ
 ሰንት ንጉሥ ተቀያየርልሽ...
 (እወደሻለሁ)
 ተጠረቀመ የሕይወት መቃን፤
 ከንፈሮቻችን ከተገናኝ
 እኔና አንቺማ ይኽ ዓለም በቀን።
 ይዘሽ ሰትለቁኝ ፤ ዘመን ቆጠረ፤
 ፍፈቀኸኝ ብትዩ ፤ ሕይወት አጠረ።
 እወደሁለሁ እየልሽኝ ቀለን
 ቤተ ፈጸመ መስቀለኝ።

 (ነሽጣ፡- Nizar Qabanni)

ገለታ...

ከኔ የምናለው የኖርኩትም በከናቴ ከምካካ ከና በከምካኬ ከናት ነው!

ከናትና ጭጭ ክብሩኝ!!!!

በዚህም በዚያም ዓክም

ከተከም!!!!

ወዳዘር ቆንጆት:- የምድር ከምካኬ! ምንም ለኾን በማዳቀረው ከናትነትሽ ዓክምን ከየከካኸኑ ተቸገርኩብሽ ከኾን፤ ብረክላም ዝም፤ ብወዳዳም ዝም፤ ሆ!!!

ቤተክሃም ጥላሁን:- የቤተሰቡ የመደብ ታጋዳ ነሽ፤ በገባሽ ጭካ ክፍረሽ፤ የኔ መንገድ፤ ክመሰገናክሁ!!

ሂደቱ (ከንግዳኛሽ ... ክናጃ):- ሁከት ከናት ያከው ቤተሰብ ለጠረጴጅ፤ ሁኔ ዳግ ጭንቅ ገዳ ነሽ። ያጭንጅኤኝ ምን ከከ ከኔማ! ነረማ!

ጌታ:- ከምታለበው ሁከት ትንቹ ካዳ ዳለላኩ! ያሄኔ ያሄንንም ለታኑብ ከያከቀለክ ያኾናጭ ከኾ...፤ ገና ምን ዐዳተኾ! በብዙ ትገራክሁ። ከኔ የገባንን ማንነትህን ክመሰገናክሁ!!

ዱሻ:- ክውቃክሁ ያሄንንም ክንብብህ ዝም ነው፤ በክብህ ግን ክሁት ያለማላጭ፤ ክገንገንብሻክሁ!

ሚጥ:- የኔ ዲዛይናር ሃላ...ከንግዳንቺ በኔ የሚገራ ሰው ግን ከከ፤ ያውም ምንም ላዳኖረኝ ፤ ዳሞ ከኾ... . . የክጭምሽ ትጭቀቱ፤ ትንሽ ጭኛ ከንግዳት ትጭቅ ጭብ ኖራት?

ዳኪና (መሞላ):- በቃ ክንቺ ካከሽ ሰው መናዳዳ ክዳቸጭም ማከት ነው? ሁኔ ዳለታ ከከን፤ በጭኛነትሽ ትብጭጫክሽ፤ ከላካሁን ገንቺ ለም የተመዘገበ ሃጢአት የከምና፤ሃላ ... የከናቴ ሣቅ ነሽ ፤ የቤቱ ለላት፤ በክብ

ከዳጊኔጃ። ብርሃን ተለዋዩ (ነቴ)፡- ማላብ ብርሃን ነሆነ ፀሐዩ ከንተ ነህ!

ጦጊያ ግጥምን ለጻዘ፡- ሁኩም ማዕደራክን ኔክቅ ነው፤ ጦጊያ ደም ታካቅ ነው፤ ከላጣችሁኝ ለሰው ዘንድም ካለገኛችሁክኝ ነብር ሁኩ ነብረት ያለኛክኝ! ከኩኛም ምላሽቅኩብት ሁዳዳ ያሁንክን፤ ከሚን።

ዋ! ያቺ ክዳዋ፡- ተለዋ ከክኝ ያመከላክ፤ ነፍንተ ገር ያላከፍኩት ቀናት ክሁንን ያኛክ ያኛኛክ፤ ከመላግኛክሁ፤ ጌቤንም ከምነቴን ያክበካችሁትን ሁካችሁን፤ ብርታቶቼ ናችሁ፤ "ዳዎ ወዳ ጌምምዳ! ..." ምንጌብት ጊዜ ክደርቅም።

ላፊር፡- ሆኔኛት ሆኔሁት ነኩ ኔዝታዎቼ፤ ደግሜ ምላሽገኛችሁ ሣቆቼ ፀባቼ ክረጃሁካቸ፤ ካዳሥጋ ያብቃን ምላሽጌክት መከደዎት ከንዶት ነጭ ነው (ዕድሜ ከመከላ...፤ ብቻ ከላፊት ከንድ ገጣሚ ተወካኩካቸ፤ ፓርካሚ ላዳኩንም፤ ሃሃ...

ወዳጆቼ፡- ከገጣሚ ወዳጆቼ ከመላግኛክሁ፤ ሐላብ ያሥመርክት ብካችሁ ከተመኛችሁ! ያሥመር ምኞታችሁ፤ ለነፍ በሆነው ከከምሮዬ ላዳኩን በክደወቴ ከንድ ነገር ክለቀምጣችሁ ዝም ያካችሁኝ ሁኩ ምን ያሁን ምንዳችሁ? ዳዊት "ክቤቱ ደግ ለው ክክቋክና ክዳኔን" ያከው ነፍንተን ለካዎ ነው፤ ዳኔቼ ነብኑክን፤ ከምኞቴ ከተዋችሁኝ! "ደቅናው" ካካችሁኝ ሁኩ ከግዜር ያለኛክኝ!

በዚህ ገጽ ነው ከንጂ ለጌቤ ገጽ ካዳ ታትማችሁ፤ ነገራት ለሣቅ።

ልቤ...
 ከንፈርሽን መሳም ቢመኝ
 ልብሽ...
 ህይወትህን ክፈል አለኝ፤
 (አልገብር ይመስል)
 የምድር ዘመኔን
 ርካሹን ጠየቅሽ
 የሰማይን ከንፈር
 መመኘቴን ባወቅሽ፤

(ያንቺን)

ንሸጣ:-ፋሚ

ይህ መጻሕፍት አሜሪካዊው ባለቅኔ Henry Charles Bukowski
 ከኪነ-ጥበብ የምትለምድህ ስለተመኘኸት ሳይሆን እርሷ ስለፈቀደችህ
 ስለወደደክት ሳይሆን ጨርቅህን ስለስጣለችህ ነው። " ይላልና ይህ
 ገጣሚ (ኤልያስ ሸታኹን) ልጅነቱን የሰጣት ኪነ-ጥበብ ፈቅዳ ፣ ወድዳ
 ርእሰ በሌለው ኑሮ ኑሯችንን ፣ ራስ በሌለው ዘመን መልካችንን
 እንዲያሳይ በንባቡ ለግጥሞቹ በንፍሃት ሕይወትን እየሰጠ በጉሮሮ
 ሽክረት እዝን እየሞረደ ስሙን በታላቁ የኪነ-ጥበብ ካርታ ሊነቅስ ፣
 ርእስ አልባ ሆኖ ያለ ስም መጠራትን ደፍሮ መጥቷል። ይህን መድፈር
 እንዴት ያለ ጽዳልነት እደሆነ ባለውቅም ፣ ስም የለኝም ብሎ ፣ ርእስ
 በሌለው ስብስብ ራስን ለመግለጥ መወሰን ከባድ እንደሆነ ግን
 ይገባኛል። በቃ! ... ገጣሚው ከባዱን መረጠ።

ቶማስ አድማሱ

ብር 150.00
 \$ 15